ם המראה השלם של כיח

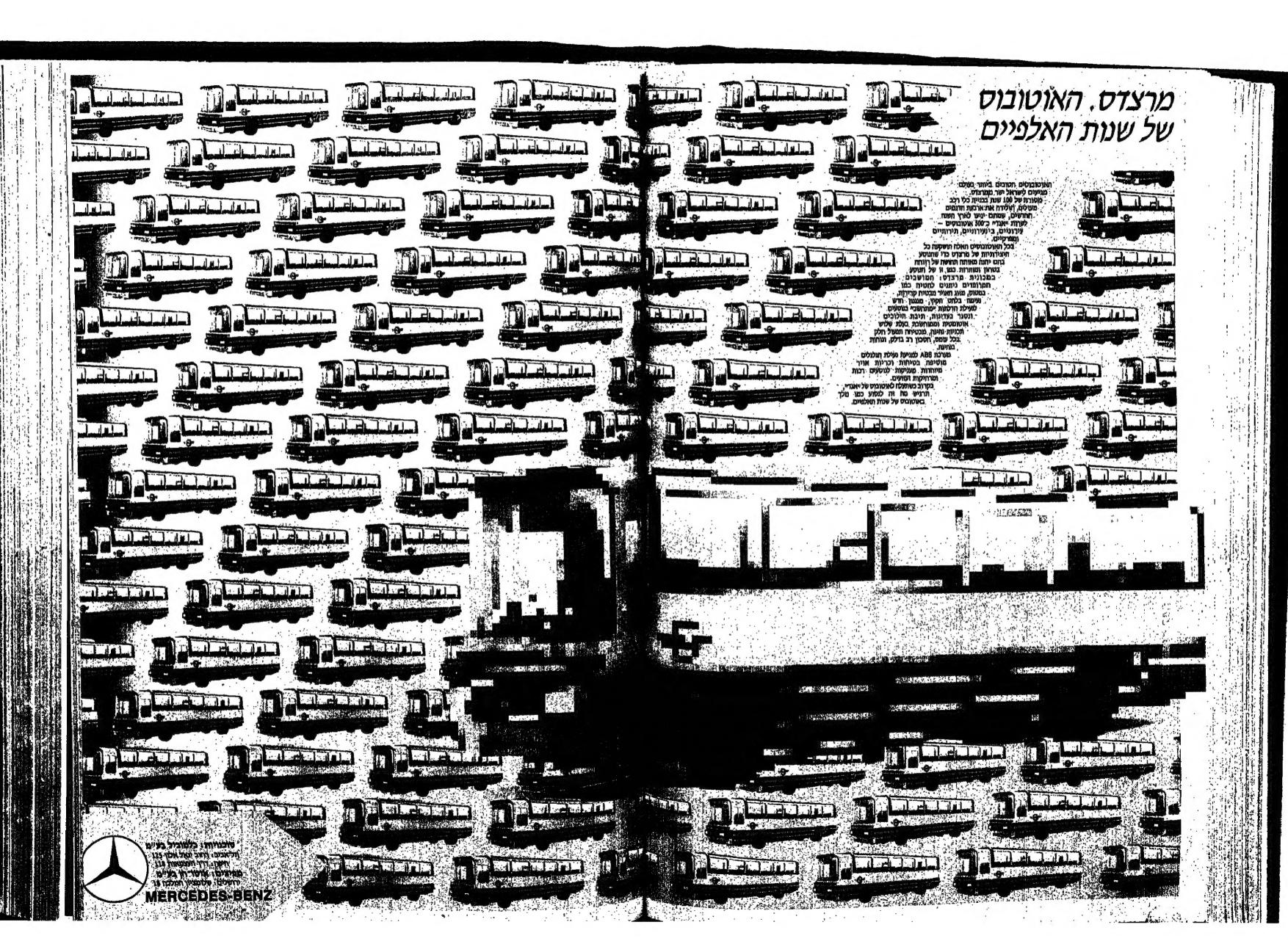
26.2.1988 מ' באדר, תשמ"ח

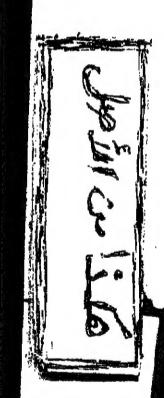
וולדה כשר ודם האהכות, השנאות הגברים שבאמצע

וננוד האבוד של ושופט בן-שחר חריפאי ש בשנה לישראל. היאומרת כי שילוב והתאמת יסית לכל חדר הבינו חנונו

> ההנוער וכולים. כפר בשבוע הבא תנוב יתואס ההנלסי בחדר השמק שנו מערכת מצעים אופנתית ופרלה יותו מערכת מצעים אופנתית ופרלה יותו

المراسية المراسية

גולדה כשר ודם כילי מוסקונה־לרמן

ן הכבור האבור של השופט חריפאי סיפה קרפון

מחשב המסיודע הכל סל שחף

מכתבים למערכת, 88'

שיפורים מאיר עוזיאל

טיסה כלי מכשירים תלמה אדמון

לאכול כחוץ מארל

ילדה יפה כפר־סבא אורית הראל

מעשה במכשפת וודו אלי טייכר מי רוצה לקרוא את המשנה בערבית שוס לככ

משתמלך מתחפש למלכה יהדית הנוך

ווים ואוהבים תפר אכידר

לד כן 100 🛂 אנינה מין

פנטראוז יטא לב

הורוסקופ

מעריב לילדים

ה פפו דור־און וצית עדני דניאלה כוקשטין שת שורף אורות הראל שון נומו: חרם נאמן ממו אולו אנשל, שרי אנסקי, נטע גרינשפן

אליות אולי דגן

גולדה בשר ודם. האהנון השנאות והגברים שבאמצע

(משמאל) ועם אחרון, בנו של דוד ומו. היא ביקשה את הפתקים בחזרה.

האיש" את דוד ומג, אומרים אנשים, נולרת הכנה בנה עסקי. אשרון "מפן האישי של היה, מאקורי הרוסעה הכנטהה, היא היהה מאדינשית המלך הופשה הנושה שלד, בשהון והמימוח שביבה. מאוד לא יכלה לחיות בודדה והיוסים האישיים החומים

שנוארן בינהם ומשכו כל ימי חיוו של אבא, ואו

חיה מקובל שמצונעים והסים אישיים, לא היו

מאירטון האבא " היה בא בשישי-שבת ומשתדל לעשות איתם דברים. גולדה לא ישכה איתם, לא היה אחרון רמז, חבן של, דוד רמזו "משנותית לה זמן. אמא יוראשונות בארץ אבא דארו ברו כווד חשוב. בון מושנציאל גדול, הבשחון שלחו יכולת היא לא היתה" החומעה, חותה ממה שאבא ראר בה, היא ראמה בן אדם שהביו לה, משען בצר הציבורי ובצר

דרומאן הראשון עם שו"ר. אחר כך עם דור ויי

ם היו ארנעה שנשארו לשבת אחרו מערברים עם הומעה כלליה, ציבריה, מקלחית בי שהאסיפה נגמרה ושלח אחרו במקא. כשיקב דוד רמו בלערון, שלחת לו נולדה פוסף החיוו האק על הבתף, וחולים! מילים אינטיםיות קטנום; מאוד נשוים, מקופלום בקאות שלמעמים היו קשורות באידיאלים, לבעמים לא. דופתקים חיותו הוושמת "דות", חובת וותר מאוד ארבעה חוברו וותר מאוד ארבעה חוברום טובים: וולדה יותר מותר האודי ארבעה חוברו וותר מאודי ארבעה חוברום טובים: ארבעה חברים עובים: גולרה, ולמן שו"ר, דוד בשתיתה ראש ממשלה, ביקשה מרבד אות תפתקים תורה. אהרון רמו ראה כמה הצבי פלי לוחט ומסכים איתה שטוב שחנתקים

רויה, לה אינה סיפוק, אינה חדווה, למפול. הדקשאה מוה שולמן בעלה, (שהיה מינים) השלישו של מדינה ישראל, אתר או צדו

לידי הוברים, היל העסקנוות שאחרי הא חזרו הביתה לבשל בכעשו כבה איהלקון יואית בן צבו. ערה מימון, יהודיה שמה שו"ר וחודית שכחוני, ליודי כה שמולם מפניטעות ארוקה, אומרה: "האופון?" מכרה בקבוצה הישים הזחת מהלקונ? שנאות קטנות, אבל היתה ההברת שק מקום ראשון, רחל (שו"ר) העליבה אופס?

משעבדנו יותר בדבר המנעלתי רחל דיברת לחוש על האשה שאתובה נהה אחרים, אני השהי לושלה מיוקס רומנים, אבל היא היתר המשלת נחיה נה תמון קקם אישיי, באחת חובועי שאון בינה לבין ברל רומן. יהודיתו

שמרה שמרה עליה תהילה שמירא, "יש מאמר שוום חשא. גולדה חיתה אחת אפות חלא חום לת כל כי הובה צ'אום, חומה הוח לה פלכי הדבה צ'ארם, הוא דוגות התלכשה אפילו הצפח הוא דוגות ום קצה גנדדנית. היה לה הוא מהדש היהה יכנשה לבחור, זו העפרה הקפה אה הגב, כן כן והא מות המאה היה עם שויר. וארה שוא ופורה לי עוב מאוד, ים ברץ היה שומילות או עולדה בבית?

ולדה מאיר לא היתה אשה רכה. לא בבית, לא מתקרבת לשפתיים: "שנת 67"., קולה קטוע, נשנק, כחוץ. הגברת ירעה להשיק כוסות שמפניה אחר הצהריים, כוסות קפה קטנות בשלוש בבוקר -רק עם המתאימים, לחייך בנעימות כסלון כשהיא לבושה שמלת ערב שחורה ארוכה, לזקוף אצבע בטון נוקשה מהפינה של החרר. הקליפה הנשית עטפה ייצריות, תאוותנות, אמביציוזיות ועקשנות. אין ספק, הגברת שלטה בכל הכללים והמשחקים, ידעה להעמיד אנשים בפינה – כשצריך. אחד אחד העמירה

גולדה. כן, היא היחה ראש התמשלה, אבל מי היא היחה באמח?

"הגבד היחיד בתמשלה", אמד עליה בן־גוריון. "המלכה ויקטוריה", כינה

אותה בן אהרון. היו שאמרו "מרשעת", אחרים נשבעו שיש לה קסם אישי אדיד. דבים נשבו בו. תאחורי התנהיגה שהציבור ראה כשילוב מופלא של אמא־יהודיה ומדינאיח נחושה, עמדה אשה בכל רמ"ח

איבריה, תכורה לקריידה, שתדדה את הכל בראש ובראשונה בתושגים

שילדיה היו אצלה חתיד בתקום שני, אבל היא אצלם נשארה עד היום במקום ראשון. היא לא הבינה אח הציורים של שאגאל ולא ירעה מי זה גיון לנון, כתעש ולא קראה ספרים וראחה הכל בשחור ולבן. "תי

של נאמנויות אישיות. אשה שנכשלה בנישואים והצליחה באהבות.

יהיה עכשיו גולדה ולאיר", שאל ילד קטן אחד אחרי ולותה.

ברושם של אינטואיציות חוקות. נכונות. בן גוריון אמר, "היא הגבר היחיד בממשלה". גולרה הגיבה, "זאת לא מחמאה".

אותם. לפעמים בתקיפות, לפעמים ברוך, כמעט חמיד

מאת בילי מוסקונה־לדמו

סירי בישול, סינור, תכלינים וירקות, היא הוציאה מהארון רק כשהמרינה היתה צריכה. בשנות השבעים, שיא הפופולריות, פנה אל גולרה מאיר כוכב תכנית חדשות ידוע בטלוויזיה האמריקנית וביקש את המתכון הסורי. היירשע מאמע חייכה הצירה, שלפה רף מהמגרה, וקראה מתכון של מרק עוף, שהפך להיט בסירי בישול מחוף אל תוף: "מכשלים את העוף עם פטרוזיליה, סלרי, גזר חתור, בצל מקולף.." את הראיון היא סיימה עם המרכיבים של הקנייראלעך. בסירים כבית הפרטי – רחוק מהזויקורים של הטלוויזיה, במקום בו גרן הילדים עם מטפלות מתחלפות – לא היו קנייראלעך. גם לא מרק חם. במקרר היה חלב, גבינה, ואולי עוד משהו קטן. הילדים אכלו ארוחת בוקר

בפאול של האמא היהודיה־הרואגת לאומה, לא חסרו חלקים נשיים מוכהקים: אמא גרולה, ילרים סנטימטר, נפינת הרחוב ליד בית הכנסת כמילווסי, קטנים, חום, חיוך, עיניים מקרינות, כתף מוצקה, ארה"ב. אנא שלה צעק בייריש "שאנדע" וחרפה, שלא מטבח, סל הקניות. גם האנשים מסביב התרגלו להיכנס תעיו, שואת בושה גדולה שהבת של הנגר משה למשחק עם מילים שהתאימו לתמונה:

"הרגישו בה את האמהות, את החום.." יצחק בן אחרון: "עוכדה שענתה לצורך הציבור הגאום הראשון שלה. בחיפושן אחר מעין אם אוטורימטיבית".

והותו, ערד אלי ויול האיון גם עם ראש הממשלה. הגברת גולדה מאיר. מול המצלמות, כחרר מהווח, שואל ויול את ראש הממשלה הופופה לבושה חליפה בפסירות ולא תשאר בתולה ופנח הילדה גולרה בכתה קלה בצבע ירוק בהיר, מה מסמל לגביה הכוחל המערביי, ראש הממשלה מקמרת גבות. המצלמת עם הכל, הגיע הומן לחשוב על איה שירוך טוב. גולדי מטסלת על השיער הצנוף בקפרנות, נעצרם בחריצים ארוה מווורה קטנה ושילשלה אותה כחבל, כלילה. שכין הגבות הגבריות, מתמקות בהבעה המהורחרת.

"..ראיתי חיילים כמרים מתפללים...והגיכורים האלה." והם היו גיבורים, ככו כמו ילדים...החוקים האלה נשברו מול הכותל.ואחד מהם", הערשה מתמקרת בכר היר, שעוטפת את המשכצת הקרובה ללכ, "בכה... שם ראש על הכתף שלי ובכה כמו ילר..הוא היה צריד אמא לבכות על הכתף שלה."

בשיחות שקובצו לספר, שואל הסופר רן שביט את יצחק כן אהרון, מרוע לא הפך מנהיג. כן אהרון מחזיר: "לא הייתי מוכן לשלם את המחיר הגכוה שנדרש", ומסביר ברוגמה: "הנכונות לתמרן בתוך סיטואציות משתנות, היכולת להתאכזר לאנשים, להשתמש כהם לצרכים מסויימים ולא להתחבר עימם יותר מדי, לא לקכל שום מחוייבות, להיות לכר, כורך ועם זאת לשחות כתוך הורמים העכורים וכתוכם, לחרוק דינם של אנשים ומצכים ללא התרגשות ואולי גם ללא נקיפות מצפון".

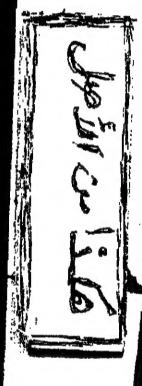
גולרה ידעה לחיות את הרכרים. כצד אחר הין הכרק, הכאריומה, והאידיאלים הטהורים. כצר אחר היו מחוייבויות וגאמנויות והתחשבנויות צפופות. ובשני הצרדים החזיקה בכל הכוח.

יחיעם וייץ, היססוריון: "היא היתה מאלה שהיה בהם דבר מה טוטאלי, שהיו מוכנים לשעבר כל דבר. השעבור לא היה רק לרין התנועה, המפלגה, היישוב או המדינה. היה כו פן לא מכוטל של כוח ויצרים. שהמספלת הכינה, ובצהרים הלכו לאכול ארוחה חמה אולם פן זה ספק אם היה המרכזי, זראי שלא היה

1915. הכמה הראשונה היחה ארגו עץ, 30 על 40 מאכוביץ תציג את עצמה ככה לראווה, שהוא יגש לו קדר, מוכירתה: "גולדה אמרה לי שהיא כל כך אליה לפני כולם ויגרור אותה בצמה הביתה. בת הנגר יהורית שמחוני, חברת הכנסת הראשונה: הארגו ודיברה בכטחון על המצע של פועלי ציון. גולדי מאכוכיץ חיתה כת 16. "הנאום על הארגז" היה

אקטים של עצמאות־יתר התחילו שנתיים קורם במסע בן חמישים דקות לשורשים העמוקים של לכן: כשהיתה בת 14, הסתכל עליה אנא שלה בפחר קטן, גרר קצת בראש ואמר ש"גברים לא אוהבים בחורות הכמות מרי", וכדאי שתלך לכית ספר שהיא רוצה להמשיך ללמוד, אבל אמא אמרה שמספים

7 Bipealo

(המשך מעמוד 7) מהלון הבית למדרכה. השאירה לאכא ואמא פתק פרודה קטן וברחה מוקדם מאוד בבוקר, לפני שכולם השורו, לתחנת הרכבת, לבית של האחות הגרולה שיינה, ברגווד.

שיינה היתה המודל של הערכים הנוקשים. ביוספו למשל, עם מותו של הרצל, והיא גערה צעירה, האישה ללנוש שחורים – כעיקרון – למשך שבתיים המימות. בסלון של שיינה בדנוזר, התחיל המרתון האידיאולוגי של הנערה גולרי. סביב השולחן במטבח ישנו רווקים שחפנים, אנארכיסטים, סוציאליסטים, תיונים סוציאליסטים ששמו על השולחן שמות כמו אה גולדמן, מרקם, הגל, קאנט וקרופוטקיז, ומושגים נמו, אנארכיום, מטריאליזם דיאלקטי, סוציאליזם ופיולטוריון. הגערה גולדי שטפה בזריזות כוס אחרי מס, התיחה מים במיחם בפעם הרביעית, וחייכה נמיוחד לכחודים שדיברו על הציונות –

סלון של שיינה ישב גם בחור מאופק ועדיו, מורים מאירסון, שחיכה בסבלנות בפינה עד שיגמרו הוויכוחים האידיאולוגים, כדי להסביר לנערה הצעירה גולדי, איך כנויה סונטה מסיקלית. אחרי טיולים ארוכים בפארקים כרנוור, הם סשירים ב־1917 חופה בבית הוריה. התתן אמר שלו אים לא כל כך חשוב אם היהודים יסבלו ברוסיה או מבין ישראל. הכלה אמרה: רק ארץ ישראל. החתן נמע, אחרי מסע מפרך, מגיע הזוג הצעיר לארץ יליאל. כל בוקר, על מרפסת הדירה בירושלים, ליד הפה הראשון, היא כמעט אינה אומרת מילה אחת על אוד המשפחה החרשה. הוא שומע ממנה על חזון, לים עבודה, כיבוש שפה, אחריות קולקטיבית, ואחרי ורינורים, היא עוזבת אותו לבדו, כדי שתוכל לחעסק כרברים ער השעות הקטנות של הלילה. הוא, מון כלל, הקשיב לה מעט וכשהתייגע, הלך לחרר השני, שם את התשיעית של בטהובן, והקשיב לפוטקה. לכר. גם אחרי שבולדו שני הילדים, המשיכה מלה לחוור מהאסיפות מאותר מאוד בלילה. וגם אז, מהן הפרטי, כשהוא רצה לדבר על ספרים, מוסיקה יקוים, היא ענתה לו בציונות, ציונות, ציונות. גנישאים שנרונו לכשלון בכשלו.

כניוגרפיה "חיי" כתבה גולדה: "הייתי מוכרחה לחת מה שהייתי – ובגלל מה שהייתי לא זכה באשה ם ומנג בו רצה ולו היה וקוק". גולרה לוקחת את שלרם הקטנים שרה ומנחם ועוברת לגור ברירה לבר

מי קוסמטיקאית

אשה מלדה מאיר לא קבעה אף פעם תוך אנל קוסמטיקאית, לא ביזבורו זמן על מאות כל ערב הפפה את הראש, חברישה חשת את חשוער הארוך לצמה ארוכה. השעה ל תנסאני חיתון חביבה עליה והיא לא שכחה לשוע ומר למריקור ומניקור.

אים הואשונות קנתה בנדים ב"אתא". וותר אחת לקראת הלפיעות הליצוניות, ובנס לחמונה מקצב נדעון אוכרונו. החלופות שנתפרו שפרו ל התפרום הקולידוים. לבוקר – דולימה שני חלשה חצי שרוזים. לבוקר – חלימה שני הלצה חצי שרוזי, משובצה, בחום ובין, עם הלצה חשי לבנה רבה, לערב, בחרה שמלוה לחולה ארוכות כובעי קען מקטיפה שחורה. הלצה עצב על השחלה, באוור המיד התוכני

או בעור הקוסטום" תרצינו, בכחול בחוק עם: ע שוףבים את הנעליים החרוצות תפר משוף ארסופית משחדת בניו וזרק, לפונ מצור הכית המיד תעיפת מפע במראה. אותל בעדר

בתל אביב. מורים נשאר לגור לבד בדירה בירושלים. כשבתות הוא יורד לדירה כתל אביב לקרוא לילדים סיפורים, להשמיע להם מוסיקה קלאסית. "... מוריס מת בביתי ב־1951 וכאשר, באורח סמלי למרי, לא הייתי בארץ). אחרי ככלות הכל לא עלה בידי להפוך את נישואינו להצלחה", כתבה גולדה בספרה.

גולרה מאיר, אמא לשני ילדים קטנים, אשה שמתגוררת בנפרד מבעלה, נשלחת למסעות ארוכים מטעם מועצת הפועלות, וכנציגת תנועת העכודה בישראל. המנהיגים של מה שעור לא היתה מדינה, קלטו את הברק של האשה עם הצמה. את הנחישות שלה, החוכמה, הבטחון, האנגלית השוטפת, הליטוש

"גולדה אמרה: כן גוריון תמיד צודק אכל אף פעם אי אפשר לסמוך עליו. אחרים אולי לא צודקים אבל אף פעם לא יעזכו לי "את היד

כספים מהיהודים. ההצלחה שלה היתה מוכטחת מראש. היא דיברה איתם בשפה שהבינו, אמרה: קשה, קשה, קשה. למשל, כשסיפרה על מצב המים. קורם, סיפרה, היא רוחצת את הילרים חקטנים, אחר כך מכניסה למים את החיתולים המלוכלכים, אחר כך מפזרת את המים בבית ומנקה טוב טוב את הרצפה, כאותם מים, מאותה גינית. הנשים האלגנטיות כאולם מתו רמעה בממחטה רקומה, הוציאו מיר את הארגק וקבעו עור משחק פוקר אחר למחר בכוקר, כשביל המרינה והעם היקר והמסכן והעני בישראל.

בדרך כלל, היא לא היתה בבית. הבית, דירה במעונות עוברים ח', נוהל בירי מטפלות מתחלפות וריירים ששכרו את החדר השלישי. כשהנשים העסקניות גמרו לדבר על ערכי התנועה ועברו לדבר על הנולת של הילדים, החיתולים והדייסות, גולדה היתה ממהרת לפנישה הבאה. בבית, היתה תהילה שפירא המטפלת. תהילה רחצה, כיבסה ובישלה, לשרה ומנחם הקטנים, כשגולדה היתה עסוקה בערכים היה לה זמן. אמא היא לא היתה. את זה אני אומרת ואיריאלים של המדינה שבדרך. המטפלת שטירא בריש גלי. מאירטון היה הרבה יותר אבא מאשר היה היתה ישנה במיטה מתקפלת, בחרר הילרים, מודרת היתה אמא. היא גם אף פעם לא דיברה איתי על לחם הום כשצריך, מקפירה על השעות של התרופות. לאה ביסקין, חברה, ששכרה את החורר השלישי, עזרה מה ושם לילרים עם השיעורים. גם האחות הקפרנית שיינה היתה קופצת מירי פעם להשגיח על המטפלת. שתכנים לרייסת הקווקר של הכוקר את כל הוויטמינים, להתווכח על הכמות חשכועית של החלבונים וללכת הביתח כרי לכתוב לגולויה עור מכתב בסון המור, שהנושא שלו בדדך כלל היה למה המפלגה כל פעם מנצחת את הילרים.

ומשאירה ילדה חולה מאוד ארוכים. היום אני לא מכינה איך עשתה את זה, אני את הילדים שלי לא

הבת שרה: "היא

היתה נוסעת

השבועות של גולרה היו עמוסים מהשעות המאוחרות של הבוקר, אז היתה מתעוררת, אחרי שתהילה היתה שולחת את הילדים לבית הספר, עד השעות הקטנות של הלילה. מיום ראשון בכוכר עד יום חמישי כלילה טיפלה בכעיות של המפלגה. כיום שישי חזרה הביתה, נישקה את הילרים, סיפרה בהתרגשות על הנאום האחרון של ברל, הסכירה להם מילים קשות ותוך כרי כך ארזה בזריוות מזוודה, בדרך ליעד רחוק, ארה"ב ברוב המקרים.

כנסיעות, שנמשכו שכועות ארוכים, היתה שולחת לשרהל'ה ומנחם תכליטים קטנים שבהם סיפרה מה אמא עושה כארצות רחוקות, את מי אמא פוגשת, ולפעמים על מה אמא מרברת. הילדים של השכנים ממול, היו באים להתפעל מהקול של אמא של מנחם ושרל'ה ולגעת בזהירות בצעצועים מאמריקה.

שרה ומנחם גמרו יום ארוך כבית חינוך, אכלו ארוחת צהרים ליד שולחן אחר עם עוד כמה ילדים של הורים עסוקים מאוד והמשיכו לפעולה בתנועה. בחולצה כחולה מגוהצת, הקפיר מנחם מאירסון לצאת בזמו כדי להסשיב למדריר אהרון מגר, שריבר בעיקר על שיוויון וסוציאליזם. שרה לא הפסידה את "עלובי החיים" בקולנוע "מוגרבי", וסימנה ביומן לא לשכוח לראות את הסרט "דוד קופרפילו" בקולנוע "אופיר". הזכרון של שרל'ה הילדה מחובר למתח שהרגישה בפעמים הנדירות שקבעו עם אמא ליד בית הקולנוע: "אמא תגיע – לא תגיע, תאחר הרכה – לא תאחר

ניקיתי, כישלתי, שלחתי את הילרים לכית ספר, הכנתי איתם שיעורים, הקראתי להם ספרים. עם מנחם היה לי נורא קשה. הוא היה ילד רגיש ומאור סגור וקשה, ואמא שלו היחה נורא חסרה לו. אני זוכרת איך הוא הרביץ לשרהלה, כלי רחמנות. לא יכולתי להשתלט עליו ושרהל'ה היתה כואת מתוקה, חיפשה חום אצל כל אחר שנכנס וירעה גם לקחת. היתה מתיישבת על הכרכיים ומתנשקת, והוא היה ילר נורא מסוגר ומופנם וקנא כה. היה עומר בצד ומסתכל איך מחבקים אותה ופתאום היה נחקף מין זעם נורא שכוה. מאירסון האבא היה בא בשישיישבת ומשתרל לעשות איתם דברים. להסתכל על בולים, לשמוע מוסיקה. גולדה לא ישבה איתם, לא התלבטויות של להיות או לא להיות ככית. ראו עליה את הכוח, האמביציה, התוכמה, הכטוען".

סיפור. ערב אחר לא היה מי שיישאר לשמור על הילרים. גולרה, שהיתה מוכרתה ללכת לישיכה של המפלגה, השכיבה אותם, כיסתה אותם, הסבירה מה שהסבירה וכיקשה שהתנהגו יפה. הילדים היו מאור סקרנים לראות איך נראית מפלגה, אחרי שיצאה מהבית קמו בשקט בשקט, התלכשו הניעו לבנין. נכנסו (חמשך בעמוד תבא)

המערבי שהיה כל כך חסר להם. באמריקה גייסה מטפלת, תהילה שפירא: "עשיתי הכל בכית.

१ साजहर्गात

the transfer of the state of th

גולדה: "ואם לאשה נשואה אין חברות אינטימית. האם זה מוכיח שחיא תונה יותר אהבה

(חמשך מהעמוד הקודם) בשקט לאולם וחצטנפו בפינה חשוכת. אתרי שאמא עלתה לכמה וריברה הרכה ומן, מחאו לה הילדים כפיים יחד עם כל האנשים כאולם. אחר כך נערכה הצבעה. כל ילר הרים שתי יריים כשביל אמא. וככה מצפצף הנהג שבא לאסוף אותה לטכס החתימה על זה נשאר כל החיים.

יהודית שמחוני: "אנחנו עסקנו הרבה כנושא של שריירה במשפחה. היא לא עסקה בזה, היתה לה הרגשה הפעם האחרונה, למשך שלושים השנים הבאות, ברורה של ייעוד, לא היתה לה בעית החלנטות. היו לה אמנם כעיות עם הילרים, אבל אף פעם הקריירה לא עמרה להכרעה מול המשפחה. חיה ברור לגמרי שלא התאימה לחיי משפחה סרירים".

כמה שורות ממאמר שכתכה גולדה כעילום שם: "ואם אמנם אשה נשארת עם ילרית ואינה מתמסרת." לשום רבר אחר, האם זה כאמת מוכיח שהיא מסורה יותר מן האמהות מן הסוג השניו ואם לאשת נשואה - הריב הגדול ביניהם. ההימור שלהם היה מרוייק. אין הברות אינטימית, האם זה מוכיח שהיא הוגה יותר

שרהל'ה מאירסון היתה ילדה חולנית. באחת הנסיעות של גולדה לארה"ב, החמירה המחלה: חיום אומרת הכת: "חיא היתה נוסעת ומשאירה ילדה חולון מאוד להודשים ארוכים. זה לא הפריע לה לנסוע. היום לא הייתי עוובת".

כשתמצב הפיני של שרה היה קשה מאור, חורה גולרת לארץ ולקתה אותה לטיפול בארודב. שרה, היום רחבי, ווכרת שגם שם אמא נסעה להרצות בכל מיני מסומות נירחים והם התנוררו, תמורת שכר כמוכן, אצל משפחה יהודית. ככל פעם שהית לח כאל ראש, והיתה צריכה לכטל סגישה או נסיעה, הילדים היו רוקרים סביבה משמחה ושרים לאמא יש כאב ראשי. מנחם מאיר משתמש, היום, בשיחה על אמא,

בביטויים כמו "יכול להיות", "לפעמים", "אולי", "מאוד יתכן", "לא זוכר". כהיסוס רכ הוא מוציא מהפה את המשפט, "הרגשתי לפעמים הרגשה של מצוקה כשהיא לא היתה". את השיחה הוא גומר במשפט לאת יורעת, היה לגו גם אכ". גולדה, על הילדים, בכיוגרפיה "חיי": "..אני

יורעת שבזמן שגדלו והתבגרו היה בהם רוגז עמוק על הפעילות שלי מחוץ לכיתנו...למדתי לדעת שאדם יכול להתרגל לכל דכר אם הוא מוכרה – אפילו להרגשת אשמה מתמרת".

לירה של המריגה הביאה לגולרה הרכה הרבה שרואים אותה מזילה רמעות בהתרגשות גדולה, בגלוי, בפני ציכור. מהרגע הזה עולה לכמה המנהינה.

התכונות של המנהיגה היו מפורסמות בעולם.

סיפוק. 14 כמאי 1948, שעה שתיים בצהרים, מלון קטן מול חוף הים של תל אביב. גולרה חופפת את הראש, מברישה את השיער, לוכשת שמלה שחורה הגיגית. כעכור כמה דקות מגילת העצמאות כמוזיאון תל אכיב כשדרות רוטשילר. גולרה מחזיקה חוק בעט, חותמת וכוכה. זאת

שלושה גברים עברו על הפרופיל הציכורי שלה, עיצכו את המנהיגה שבדרך, ליטשו זויות חדות מדי כתדמית. כרל כצנלסון את הפן הרוחני־איראי, ער יום מותון דוד רמו, שנתן פעם יד, פעם כתף ותמיד עם חרכה חום: וכן גוריון, שהכתים את הדרך, אבל רק ער

"כן, גברת הממלכה", אמר לה ולמן (זיאמה) ארן. יצחק כן אהרון כינה אותה "המלכה ויקטוריה". היו שקראו

של כן אהרון ומביטויים קשים יותר, שאמרו אתרים מאחורי גבה. כן אהרון התכוון לנחישות, לראיה החדרמשמעית, חסרת הגוונים, להופעה הצינורית החתומה, נקיה מהיסוסים. בטון של ההופעות הציבוריות היו אקוררים של צרק אנסולוטי, סוטאליות מוחלטת. כשריברה מעל במות, לא הפסיקו היהודים האמריקנים למחות רמעות ולרשום צ'קים. "זה המנ בישראל כאן והיום", היתה סוגרת נאום בסבר פנים חמור, ומצביעה על תמונה עצובה של ילדים במקלטים

בעמק בית שאן. "מה שצופן העתיד תלוי במה אתם תעשו היום כלילה". גם הגויים התפעלו. הארולד וילסון החוויו והסמיק מול המילים הקשות שלה. וילי ברנרט היכק ראש מול הטון הבוטה. קוד רה מרוויל, שר המין הצרפתי, הפשיר לירה. גם פייטרו נני, מנהיג המפלגה הסוציאליסטית איטלקית, לחץ את ירה בשם. באינטרנאציונאל הסוציאליסטי קמו שורות שורות של גברים נרגשים למוצא לה כפיים, אחרי נאום נועו, מ דרשה בתוקף לא להכנים את גרמניה לאיגור תמי זכתה לאהרת הקהל, עמרו ומחאו כפיים ומחאו כפיים

גם כארץ אהכו אותה. תאומה חיפשה אהצ וגולדה נכנסה בזריוות לשמלה, בניורה מתאימה ובנעלי עבודה גבוהות. היה לה הכשרון להשפיע על כל אלה שהתקשו בקבלת החלטות. היא חסכה מדם או הצורך כלבטים, דילגה בעבורם על המשוכה של חיפוש הדרך, ציירה שבילים כרורים. היתה לה חוכמו חיים שיכולה להזכיר בעיקר מטרוניתות שנתנו לסביבה הרגשה שהכל בסרר כל זמן שהמטרוניתה פר העם הרגיש שאין מה לראוג. היציכות של הגנות

והחוסן שלה הספיקו מינימום לעם שלם. שמחה דיניקו "גם בעבורה נתנח תמיד הרושה לה: "המרשעת". היא, כמוכן, נעלכה מהכיטוי הפומבי של איתנות, צוק, סלע שאינו ביתן לניתוץ". אבל היא

משה שרת: "מתוך נסיון והיכרות של שנים, עמדתי על תסביך הנחיתות שיש בה לרגל היותה משכלת אך למחצה – היא רגישה מאוד למגבלותיה הנובעות מחוסר השכלה כללית, מאי־יכולתה לנסח מחשבותיה בכתב, מאי־יכולתה להכין נאום כהלכה. היא לא תוכל להכתיב מברק..."

ש דעה לרדת לעם כשצריך, לגעת באיכפתיות נחפיים של הרכה אנשים, לא מלמעלה למטה. היתה להמידה הנכונה של הסנטימנטליות כשהופיעה בפני ווים שכולים, שכבות סוציו־אקונומיות גמוכות,

טלוה מאיר, אשה שמוותרת על המושג משתה, שמקדישה חיים לאהבה איראית, ללידה של מינה ולא לילדים או כן זוג – היתה זקוקה כחיים ושליטיים להרבה חום, להרכח אהבה. היתה לה השנה סביבה אמפטית, מגוננת, הסרת ביקורת, מתכים מראש עם כל מילה. לצורך הזה שלה קרא הו ומו שרגריה – פיצול שעובר דרך האמוציה המשיכה". הפיצול הזה השתקף בהרכה חשכונות

שנים, רונם עוברים ושבים מקליקה לקליקה. טלדה החויקה יריים לאלדן, נמיר, ארן, ספיר, אף י באידצה היתה קרובה מאוד לבן גוריון, אבל על מ" מעולם לא סמכה. הם, לרעתה, לא ידעו איך שיקם חוק יריים במעגל, נגר אוייבים מבתוץ. אהרון ות שאלהי אותה למה היא הולכת עם אנשים שלא קונים לה כאיריאולוגיה ולא הולכת עם כן גוריון, פיצו קרוב לך בנקורות קרדינליות, איך היא משת פשט מאוד, ענתה לי. כן גוריון תמיד צורק צל צי פעם אי אפשר לסמוך עליו. הם אולי לא סוקם אבל אף פעם לא יעזבו לי את היר".

משההמנהינה נולדה, הקפידה לשמור סביבה, מל תונה לרוך, כמה גברים נאמנים, כאלה שאפשר פד לממד עליהם. הם לא איכובו. החזקת הידיים לימה לפעמים את האידאות הטהורות והצרכים וקוקים של המרינה. יצחק כן אהרון לא נכנס יתוחים פסיכולוגיסטיים, ומעדיף לאכחן את ותוצות שלה כקליקות של "שמור לי ואשמור לך". משנה לתפקיר מוכיר ההסתדרות ורצה להכניס למת הראשונות כמה צעירים, היא לא נתנה לו. בא היסורות המסורתיים, הבטוחים לה. יחיעם ית השורותו ימפא"י היתה במירה לא מעטה גוף טלוויקו רוסקרטיות, לריאליות, נאמנות טואלית לפונון הממלגה ולמנהיגיה".

מריח כן גוריון את משה שרת, ונותן שלה את תיק החוץ. גולדה מגיבה במילים: אבי מלפשמעי ביום שבת, יומיים לפני שהודה, כותב מלח והתפקיר שקיבלה על עצמה בפרשת סילוקי. א לפין את האשה הרגולה הזאת, לא מבחינת פפת הת ותבחה כלפי חבר ורע. היא יודעת היטב אחרי כל שעה".

כי המשימה היא מעל לראשה. מתוך נסיון והיכרות של שנים, עמרתי על תסביך הנחיתות שיש בה לרגל היותה משכלת אך למחצה – היא רגישה מאור למגבלותיה הנובעות מחוסר השכלה כללית, מאייכולתה לנסח מחשכותיה ככתב, מאייכולתה להכין נאום כהלכה ולדקרק בהגדרת עמרה מדינית וכו'. היא לא תוכל להכתיב מברק...איך היא מקכלת על עצמה אחריות כזאת. ולחור קימת הבעיה המוסרית של שיתוף פעולה מצירה בסילוסי והסכמה לבוא במקומי לאחר הרחתי. כל הסיפורים על היותה 'אומללה' ונכונותה לקפוץ מהקומה החמישית אינם

מתרצים את הבעיה המוסרית הזאת". ם היווסים עם פנחס ספיר היו דוגמא מצויינת להתחשבנויות. בן אחרון: "ספיר התנגר למדיניות שלה כנושאי חוץ ולא העיז לערער, והיא חתמה על כל צער שלו, לפרות שלא 🖅 🖊 הצטיין בהתמודדות עם פערים סוציאליים". ספיר יצא כנאום נגד גולרה כ־1972, נאום שהרגיז אותה. יש אומרים, היא הסירה למעשה את תמיכתה ממנו לתפקיד ראש הממשלה – אחרי שנאלצה לפרוש בעקבות מלחמת יום הכיפורים – בגלל אותו נאום.

יחיעם וייץ: "ספיר לא יצא נגר גולרה מפני שהיח אסיר תורה לה ולא מפני שחשב כמוה. בראיון שפורסם לפני כמה שנים כ'על המשמר', סיפר יוסי שריד כי בראשית שנות החמישים ספיר נרחק לשוליים והפך תקופה מסוימת איש בלחי לחלוטין. מי שהוציא אותו משם היתה גולרה ואת זה הוא לא שכח לה אף פעם".

מרי, תאוריות מופשטות - לא חיבבה הקפירה שהיקנתה לעצמה והיה לה מאור קשה לשנות אותם. להתרחק ממשכצות שנראו לח מסוכנות, מאיימות, גבוהות מדי. ספרים לא היו הצד החוק שלה ועל לה לומנו האישיו ישוחותי עם ציפורה (אשתו) על שאל אותה עמוס עוז, בפני קהל, על כנה היא הולמת מלה האישיו ישוחותי עם ציפורה (אשתו) על בלילה בולרה לא התבלבלה וענמה "עמום אני לא דיין מבין, לא מצלם, שוכח מיר, ורואה את העתיר תולמת כלילות כי אני במעט לא ישנה הטלפון מעיר בצורה בחירה". "אין עם פלשחיני, אני הפלשתינית",

את הצייר שאגאל שאלה למה הפרות שלו מרחפות באוויר ויהורים עם הכינורים יושכים על הגגות. אחת הנשים שגרו ככנין שלה במעונות עוברים ח', זוכרת שעל השירה ליד המיטה היה מונח ספר אחד בלבר, על חייה של רווה לוקסנכורג. מלו קירר, מוכירתה, שמעה בפעם הראשונה שיש טופר שקוראים לו רומן גארי. "מי זה ג'ון לגווז" שאלה בתימהון.

אהרון רמז: "בצר האישי של

חייה, מאחורי ההופעה

הבוטחת, היא היתה מאוד נשית. תמיד חיפשה הרגשת סעד, בטחון וחמימות סביבה. מאוד לא יכלה להיות בודרת"

אכל בסך הכל, לא נזקקה גולרה לפילוסופיוח מפותלות. היא ידעה לשאוכ מהחיים - מ'הכאן ועכשיו". האסים ששמה על השולחן היו שכל ישר, ואינטואיציות מרוייקות. גם השפה שלה היתה כסיסית מאור. היו מי שספרו לה 500 מילה בריוק. כלכסיכון החויקה: "אין תגובה", "אני לא מכינה", "אין ברירה". "תשכח מוה", אמרה לקיסינג'ר מול הלחץ הככד לנסיגה לקווי 22 באוקטובר 1973. ככה התקיפה בכל החזיתות וברובן גם ניצחה. חיים גכתי זוכר את האמונה בה, בחוכמה הקונקרטית שלה, ביכולת שלה

להחלים ולבצע. מחיר הנחישות היה גכוה. היא לא היתה פתוחה לא לביקורת ולא להרהורים ארוכים מדי, נאם היו התלכטויות – הן היו בחדרי חדרים. מול המיקרופון הקול היה ברור מאליו, לא נתון למיקוח, לא לערעור.

בן אהרון: "היתה לה ראיה נוקשה. היא היתה או בעד או נגר וכך גם תפסה את אלה מולה".

אהרון רמה "הראיה שלה היתה בצבע לבן או אינטלקטואלים, פילוסופיות, איראות מורכבות שחור. היא ידעה להיאכק בצורה לא רגילה על מושגים היתה בה איזו התאבנות – חוסר תפיסה דינאמית של ההתרחשיות הפוליטיותי.

בן-גוריון אמר עליהן "תהכדל בן גולרה ודיין שגולדה מבינה את הנושא, מצלמת חזיה עם התמונה. (חמשך בעמוד הבא)

HIDEDIO 10

הדון רמו: "גולדה אמרה לי, 'אמרתי כבר לכל הרופאים שהתרופה היחידה למחלה ולכאנים שלי היא להיות ראש

מימון מספר 8 בירושלים, עולה במדרגות, נכנמו

לחדר השינה, מתופפת על הכתף של ראש הממשלה

כדי שתתעורר, ויושכת לאכול איתה ארוחת גוקי.

התיאבון היה בסרר. על השולחן: קפה, שני טוסטים עו

מרגרינה, לפעמים עם ריבה, ועוד ספל קפה את

אחרון. הלילות נגמרו, בדרך כלל, בארבע לפנות

בוקר. בלילה מאוחר היתה מתחילה לכנס את השרע,

כדי לדבר על בעיות חשובות מאור. היתה מחזיקה

אותם עד אמצע הלילה על כוסות קפה. לפעמים היו

גם עוגיות. הקבועים שעלו במררגות לקומה השניה.

כדי לנתח סודות בחושך, היו ישראל גלילי, פנתם

ספיר, יגאל אלון ויעקב שמשון שפירא. "זה לא היה

תענוג גרול", אומר חיים גבתי. אהרון רמו: "המטנה

שלה היה עבורה צורך רגשי-חברתי-אנושי מהור. הא

לא יכלה להיות בעצמה בכית לבר זמן רב. יכולה

היתה רק לישון לבר ולא דקה יותר". אחרי שהלנו

הגברים, שטפה את הספלים כרי לא להשאיר כיוו

מלוכלך לעוזרת, חפפה ראש, והלכה למיטה פס

תוזק של המנהיגה עמר לה גם כשעות מאד

קשות. כן אהרון: "אפילו במצבים קריטיק

במלחמת יום הכיפורים, כשרכים מחבהיה הי

במצב של התערערות נפשית – היא עמוה

איתנה". כביוגרפיה "חיי", היא כותבת: "באותו כוק

של יום שישי הייתי צריכה לשמוע לאוהרות ליכי של

ולצוות על גיוס. כשבילי אין העוברה יכולה להישת

ולעולם לא תימתה, ולא אוכל להתנחם בשום דנן

הישר שבהם גיסו חברי לנחם אותי... החשוב הא

הזאת...הידיעה הנוראה הזאת תלווה אותי כל שאיה

לו קרר: "היא שקלה לשלוח יד בנפשה. כשיצאה

אמרה לי כטון שאף פעם לא שמעתי: 'דיין ווצה

את סוף הדרך הפוליטית ליוו דיכורים, ויכודים

אנשים דיברו על התאבדות.

ום הכיפורים".

במטום, חושבת רגע, ומיד עוטפת את הספר בנייר עיתון וקוראת אותו עד הדף האחרון בתענוג מיומ. בהפסקות בין הפרקים היתה עוצרת לרגע ומנחינה את רשימת המתבות שלו צריכה לחפש ולקנות לילדים ולנכרים שנשארו ככית. המנהיגה אהבה לישון כבוסר. כשעה שמונה היתה לו קרר פותחת את הדלת כבית שברחוב גן

היתה יכולה להתאפק, בכתה לו קדר לכד בפינה.

חטא'. גולדה היתה אחת מאלה ששוות חטא. היה לה כל כך הרבה צ'ארם, הצורה שהיא דיברה, התלכשה, אפילו הצמה מאחור"

עם סיגריה וקורה כין האצבעות, היא נכלעת כל אבל היו הנאות קטנות אתרות. הגברת ששמרה

שהתחננה שזה התענוג הסרטי היחירי שעור נשאר לה. ואומרת, 'אני לא באתי לשחק פה, מה זה סידרת לי על קורים מוסריים שמרניים למדי, והחזירה שגריר שתי פגישות ביוסד מיר בנתה תוכנית עמוסר, משש מברויל כנלל שנאף כנלוי, ביקשה בשקט בשקט מלו בכוקר עד 12 בלילה. יום אחר, מאוחר כלילה, קדר, לפני נסיעה לארה"ב, שתקנה את הספר המקוים כשחורנו למלון, היא מציעה לי: 'כוא נשתה קפה ההוא, שכתבת האשה האיומה התיא, על דייון 'אכל למעלה'. לא התאפקתי ושאלתי אותה, גולדה, אמרתי, איך אני אקרא את זה לפני כולם", היא אומרת ללו

לפני חודש ביקרנו אותך ב'ארזה', במוצא, וכשיצאנו אמרנו לעצמנו, טוב שהיתה לנו ההזדמנות, אולי זאת היתה הפעם האחרונה, ועכשיו, אחרי 12 שעות עבורה אני הרוג מעייפות ואת עוד רעננה. מה הסור שלך? והיא עונה לי, 'אמרתי כבר לכל הרופאים שהתרופה היחידה למחלה ולכאכים שלי היא להיות ראש ממשלה".

גם שטיח ארום וטכסים עם מרים מעומלנים של חיילים מחצצרים לא היו מוגזמים מכחינתה. פעם, כשהבן מנחם ליווה אותה, התפרץ כרוגו שאין פרופורציה כין גודל המרינה לצלילים הארוכים של הטכס. היא הקשיכה לו בשקט ונתנה הוראה שיגלגלו

שנות השבעים. המנהיגה כת שבעים ושתיים. אשה הולה מאור, קשורה רק לכדורים, סיגריות וקפה שחור עם חלב הם. המחלה נמשכת 15 שנה. מעט מאור אנשים יודעים. אפילו החברה הכי טובה, מרי סירקין, הבת של נחמן סירקין, לא יורעת. מדי פעם גולדה נכנסת לטיפול במחלקה האונקולוגית כ"הרסה". העם קורא בעיתונים ש"הגברת גולדה מאיר נכנסה לבריקות שיגרתיות, מצב בריאותה משביע רצון".

אפילו הקרובים מאוד לא מנחשים את הכאבים הנוראים, המיגרנות החזקות, המינון הגבוה של התרופות. היא שומרת על שפתיים קפוצות. אף עווית לא בורחת לה מהפנים, אפילו לא אנחה אחת מכין השפתיים. עליה אף אחר לא יזכה לרחם. שום חולשה לא תצא מהגוף, משום מקום לא יצאו מצבי רוח חורגים או כולטים. השרר היה תמיד מאוזן. ההכעה התחלפה כין רצינות לענייניות. לו קדר לא זוכרת רמעות. 30 שנה יחר, ובלי דמעות ליד הקפה. כשלא גולרה, מקסימום, פתחה חריץ לעצבות.

בפולנית יש משפט שאומר 'שווה שיוכל מישהו אחר לומר, גם לא בכל תרוצי השכל שאני.....לא קיבלתי את ההחלטה האחו ימי. לעולם לא אהיה עור הארם שהייתי לפני מלחש משיחה כלשכתה עם כמה קצינים, ראיתי אותה אפורה

> בוקר מחרש כתוך העננים הכברים של העשן בחרר הקכינט. "זה הנשק היחידי שכו אני משתווה להם". היא אומרת לחברה טוכה, רגינה מדויני, ומתכוונת למעגל הצפוף של הגכרים. גם הנשים כקבינט לא היו רכות: שמישהו יגיר לה להחליף את הצבע של הפודרה, מסגנת חברת כנסת צעירה בין הש האשה הואתי", אמרו עליה מאחורי הגב, כשוקפה מולם את האצגע, וכיווצה את הגבות. "הנברת שלנו" רשמי. אני עור מרמיין מול העיניים את האישה אמרו לה שומרי הראש הצעירים בחיבה, ולא נתנו לה האפורה ששוכבת על המיטה והנה היא קופצת לרדת מהמכונית, לעשות קניות כסופרמרקט, למרות

שנרבר על תנאי כניעה'. חשבתי שניקח כרורים בשביל ששתינו נלך". ומרירות רחוסה, האקורד הטראגי של הסוף - אולי נקמת האלים על העוצמה הרכה מרי. גולדה החלישה לרדת מהכמה. למסור את הכתר. "יש גבול", אמור המנהיגה. "למה שאני יכולה לבלוע". .

מי יהיה עכשיו גולרה מאירו שאל ילר ליו אחר שעבר לפני הארון שלה, ביום מותה אנל להיסטוריה יש המשחק שלה. בקפריזיות היא בוהרת את הפיגורות המלכותיות, וגם אותן מורידה ומעלה בחשק פתאומי. ב־9.12.73 עצמה תהיסטוריה את עיני! של מנהיג גרול – כן גוריון. ב־8.12.78, בריוק הניס שנים אחר כך, עצמה ההיסטוריה את עיניה של נולוה מאיר. ב־10 ברצמבר, יומיים אור כך, עמר מנהיו חדש, מנחם כגין, על במה גבוחה מאוד - וקיכל פיס בילי מוסקונה לרמן נובל לשלום.

איך יוצאים מהבלאגן ?

המעופחה או העסק מצריך היום הרבה יותר מחשבה ותכנון מאשר בעבר. בנק הפועלים מציע לך שרוח חדש ובלעדי שיאפשר לך לתכנו אח השקעותיך ואח האשראי שלך בצורה טובה יותר.

תיק לתכנון כספי כולל

בתיק לתכנון כטפי כולל תמצא מידע מגוון על תכניות האשראי, ההשקעה והחסכון שהבנק מציע לך. המצא בו גם דפי עזר לתכנון תקציב המשפחה או העסק, שיעורו לך לברוק את מבנה ההוצאות וההכנסות שכך לאורך זמן, ויתנו לך תמונה כוללת של מצבך הכספי.

יעוץ מקצועי מותאם לצרבין 🗷

ועץ מהצונני העומד כרעוותר בסנ ימסור לך מידע חיווי ומפורם על תכניות הבנק, ויבדוק, יחד איתן, מהי תכנית הפעולה המתאימה ביותר עבורך. כך חוכל להפיק

שווכנון כספי כזככ

ושוץ מקצועי מתאים

די שתרוויח יותר.

^{חוכל} לעשות סדר נפעולותיך הבנקאיות ולהחויח יותרו

תועלת מירביה ממכלול פעולותיך בכנק בוא לבנק הפועלים, בקש תכנון כספי כוכל ותראה איך מרוויחים יותר. יוא ותראה איך פועלים טוב יותר בנק חפועלים

Bipebio 12

אכל זה יהיה כישלון נוראי".

למזכיר ההסתדרות, התייחסה אליו אחרת מאשר קודם. במילים שלו: "אכזריות". תכונה אחת לחיוב לא מצאה בו. כשלובה אליאכ התחיל לדכר ב־17 על הבעיה הפלשתינית, הפסיק להיות מוזמן ל"מטבת" שלה.

כשיעקב שמשון שפירא ררש התפטרות הממשלה

אחרי מלחמת יום כיפור, נמנעה גם ממנו הזכות

לשתות איתה ספה ער שלוש לפנות בוקר. היתה לה.

לגולרה, יר חוסה ומושכות מעור נוקשה. מי שלא צער

כשביל שהיא סימנה, הרגיש את הצליפה. וההר הירהר

באוויר הרבה זמן. היד של כן גוריון, אומר לוכה

בל ברקות מתאימות שלפה המנהיגה גם

תכונות נשיות מוכהקות. את הגמישות

המאורינשית שלה זיהו כמה גברים עוד

בתחילת הדרך. הגברת היתה מסוגלת

להסתובב 180 מעלות בלי למעוד, או אפילו לקבל

מכה ככרך. יצחק כן אהרון: "כשהיתה שרת החוץ,

נפגשתי איתה פעם במלון 'אסקס' בנין יורק. היתה לנו

שיתה בקומה ה־30 של המלון. אני חלקתי על כן גוריון

והיא הגנה עליו, ואמרה לי 'אין אתה יודע מי הוא כן -

גוריון. ואני, יש לי בו אמון מוחלט עד כדי כך שאם

יגיר לי לקפוץ מהקומה הזאת אגי אעשה זאת מיד'.

הסתכלתי עליה נדהם. כעבור זמן, כשכן גוריון הקים

את רפ"י, היא היתה מהמתנגדים התוקים שלו ואני

זוכר שהיא ושרת השוו את המשטר שלו לוה של

הטמני־הול, אף כי המילים לא נאמרו בקול רם

שכאבים 1967 הפציר בגולרה, שהיתה אז מזכירת

מפא"י, לכונן מפלגת תרום לאומית. גולדה התרתחה.

אני חייבת להגיש להם את הניצחון על מנשפ זה.

מגיע להסזו" מי זה "להס", שאל אותה תמיר ונרהם

לשמוע שהיא מתכוונת לאנשי רפ"י, כשבן גוריון

בראשם. השוט המצלצל שלה היה חזק כמיוחר נגר מי

שהחזיק פעם את ידת – ועוב. היא לא ידעה לשאת

כנירות או נטישות. כן, הליידי ידעה לשנוא, לנקום,

ללכת עד המף, כשהיא מוותרת לפעמים על המינונים

ומת. ב"7 במארס החליטה מפלגת העבודה למנות את

בשבילה. גולרה לא גילתה מכוכה כשקיבלה את

השרכים והכתר. בקבלה של "דין התנועה" בשנות

השבעים, לעומת שנות החמישים, היה אוצו האמביציה

גבוה יותר. לו קדר אומרת: "חיא רצתה שיתנו לה

שהתמנתה, כבר הימה חולה מאוד. חברים אמרו לי

שהיא במצב אנוש. ניגשנו, אני ואשתי, לכקר אותה.

נדהמנו. פניה היו אפורות, השיער לא מסודר. כל

הרגישות הגרולה לנשיות שלה, הופרה. היא ננחה כל

הומן, התלוננה, דיברה מתוך פאטאליות של ייאוש.

הרגשנו שאנחנו מרכרים עם אדם גוסס ולא רק כמוכן

הפיני, אלא גם במוכן של תאמונה. כמה שבועות אחר

מהמטוס, עם הרגל הנפוחה, כמן צעירה כת עשרים.

אני מראה לה את סרר היום שלח והיא מביטה בי

הייתי שגריר בלוגדון והיא מופיעה לביקור.

אהרון רמזו "ראיתי אותה כמה שבועות לקני

כבור. אהכה את זה, קיבלה את זה בטבעיות".

גולדה מאיר ראש ממשלה. כן נהיון לא הכים את היד

ב־26 בפברואר 1969 לקה לוי אשכול בהתקף לב

שמואל תמיר, באוטוכיוגרפיה שלו, מספר

התכוונו לשחיתות ולכפיה".

אליאב, החווירה מול היר החוקה שלה.

(המשך מחעמוד הקודם) מארבעים שנה: "אני כמו סלע גיברלטר", ופורצת כככי. כשברישהר הוור היא מוחה בזריזות. באצבעות יריה, את עיניה ונאנחת "שחק"ה, שחק"ה", כמו על ילר שעשה מעשה שוככות ואין לה כרירה אלא לסלות לו. אם יש כלבו של השופט חריפאי כעס, הדי הכעס מופנה כלפי עצמו. כעס על שהסתבך כך. כעס, לא חרטה. צר לו על מה שנעשה, אבל אינו יכול להביע חרטה. שהרי שגיאה יכול לעשות כל אדם, וגם שופט הוא כסך הכל כו־ארם. "וככל שהמכונה חותמת וחותמת, היא נשחקת, וטעות יכולה לקרות". ואם כי טעות לעולם חוזרת – מהטעות הזו אין הוא רואה דרך חזרה, השופט מריפאי, כגיל 67, התליט שהוא לא

רככ על פגרו חייב מיתה". למוות יש פנים רכות. בחודשיים האחרונים מרגישים בני משפחת חריפאי כמי שיושבים "שיבעה". הטלפונים הרבים, המבקרים שקופצים לעורר, העיניים האדומות, המתח. כאילו מזכים למשהו שלא יבוא. "המדינה", אומרת נורדיה, "היתה צריכה אותו כחייל, כאיש צבא. לכל ההתנדבויות. עכשיו היא צריכה אותו כדי להשתיק הכל מהר. כדי להיעצר פה".

יחזור לעבורתו. וכשנורדיה אישתו נועקת לשמע

ההצהרה הנחרצת, הוא אומר: "תלמיד חכם שנמצא

וא לא דרק רבר מעולם, אומרת נורדיה, אף־פעם אף־פעם לא "התמרפק". והיא, הרי בתוך עמה היא יושכת. כמה שופטים היא מכירה שלחצוז ודרנו של שחק'ה היתה תמיד

בן־שָחר חריפאי גולר ברומיה. אביו היה מורה בסמינר לגננות בקרקוב. כשהיה חריפאי כן שלוש עלה עם הוריו לארץ וגר עמם כשנים הראשונות באוהל ליד ראש־פינה. כשחלה אביו כשחפת הם עברו לתל־אביב. האב עסק בעתונאות והאם כיתתה חצץ כין תל־אביב לפתח־תקוה. אחת היוזמות של אכיו היתה הקמת בית־הספר החקלאי בפררס־חנה, אך הוא לא זכה לראות אותו מוקם. כשהיה גן־שחר בן 13 נפטר אביו, ואמו נאלצה לנדוד ממקום למקום, מחפשת עבודה כדי לפרנס את עצמה ואת שני ילריה, כן־שחר ואחותו זהרירה (היום שחקנית תיאטרון הקאמרי).

חריפאי למד כבית החינוך לילדי עוכדים בתל-אביב, והתקבל במילגה לבית-הספר המיכון החקלאי בפרדס־חנה. עם סיום לימודיו החל לעכור כמכון הביולוגי פרגוגי כחל־אכיכ. ב־1941 התגיים לצכא הבריטי, הופנה להדריך ככית־הספר לטירונים כצריפין כדרגת סרג'נט, ולאחר שהוקמה הכריגרת היהודית, נהפכו הפלוגה שלו ופלוגות אחרות לגרוך השני בכריגדה. מפקרי הגרור הזה היו חיים לסקוב, זרו (מאיר זורע) ומרדכי (מוטקה) מקלף.

"אתה יושב 15 שנים על כס המשפט ופתאום תופס שזה ניגמר. התיסכול הוא כזה שאתה יודע שאף פעם לא

תוכל לחזור למה שהיית".

חצי שנה היה ראש לישכתו של האלוף מאיר עמית,

ואחרי־כן נשלח לבית־הספר לפיקור ומטה של צה־ל.

"אז התלכטנו", מתערכת נורדיה, "האם עליו להמשיך

כקריירה צבאית או ללכת לעולם המשפטי". הרי אין

לו מרפקים, היא מוסיפה כמרירות, וכשחריפאי מבקש

ממנה להפסיק, היא אומרתו יכן, כן. אני מודה שזה כך.

ראש לישכה. הריסאי סיבל את המישרה, כשתוך כדי

עו"ר פנינה דכורין). כעכור מספר שנים החליט

שמספיק לו לשכת כעבורות ניהוליות. הוא התקשר

למינהל הסגל ושם הסכימו לשבץ אותו בפרקליטות.

סגנים". ונורדיה גרה בראשה כאומרת: "את רואהן

כפרקליטות של פיקוד דרום וגיים, לאחר מכן לתובע

בבית הרין המחוזי דרום וגיים. לאחר מלחמת ששת

חריפאי התמנה לתפקיר עוזר לתובע הראשי

ראשי, וכשמאיר שמגר המליץ עליו – מוגה לשופס משהתק ולא מוסיף מלה.

"למרות שהייתי רכיסרן",

רק רב פרוף

אמרתי לך".

כך עשה את ההתמחות אצל חיים דכורין (חמה של

בבית־הרין הצבאי לעירעורים התפגתה מישרת

ב־1946, כשהשתחרר מהצבא, קיכל חריפאי מהצבא הבריטי תשלום שאיפשר לו לימורי משפטים כבית־הספר למשפט וכלכלה בתל־אביב, תוך כרי לימוריו עבד בכית־התרושת לורז'ית בייצור גרביים. כשהכיר את נורדיה – דור שלישי במושבה נס־ציונה – הוצע לו שם תפקיד, כמוכיר ועד המושבה. עם פרוץ מלוזמת השחרור הצטרף לגדוד 55 של הטיכת גבעתי. "לא היינו הפייטרים הכי גרולים בעולם. התפקיר שלנו היה לשכת במישלטים כדי למנוע פריצה של הכוח המצרי שישב בפלוג'ה". לאחר תקופה עבר לגדור 51 כשליש גדורי, ומאוחר יותר התמנה לקצין שלישות חטיבתי בגיבעתי, בדרגת רב־סרן.

כל אותה תקופה עשה פסקיומן בלימוריו, אליהם מאוד", הוא מספר. חזר רק כשהועבר לתפקיר ניהולי במטכ"ל. בערכים היה לומר מישפטים כאוניברסיטת תליאכיב ולאחר שמאי. היום כולם אומרים שתא בית הלל", אומרת דבר לא שורה אם אין מי שירחוף, ירבר, יויו דברים בית הלל", אומרת מכן חוזר באוטובוס לביתו בשיכון הקצינים נסרפנד.

Maealo 16

תמיר שואל ארם שנשפט מה המקצוע שלו ומה מצני.

הרי אם למישהו יש חממות פרחים והוא ישלול בח

רשיון הנהיגה שלו, הוא יקח לו את הפרנסה. "אנונו

מרברים על ארץ ישראל היפה", הוא מסכיו נלה

"מוכרחים להתחשב". וחריפאי מתחשב. במקדה כוה

הוא ישלול לאדם את רשיון הנהינה נמכונית צגל

ואיך הוא ישלח אותם לשוקז ממה הוא יתפרנסז מיונד

נשיא ביתיהרין הצבאי מתוו דרום וגיים עם

חריפאי תקופה קשה תחת פיקורו של גויק

שרון, אז אלוף פיקור הררום. על התקופה

הללו הוא מרכר כהתרגשות רכה, משפסים

"מה זה חשוב בכלל", מתפרצת נורריה וחייפא"

שגערכו לחיילים שהקומנדקאר שלהם עלה על מוקש.

תריפאי לפיקוד של האלוף ישראל טל, ו"איתו הכל

לאתר תקופה ארוכה בכית-הרין בדרום פונה

אומר, ונורדיה ממשיכה: "תמיד הוא רצה וגם הניש את

בכני ארמ".

מבער בי אויקובה או עבודה שעושים בדרך כלל משפטו של חייל שירה בערבי בטעות. אחריכן היי

הימים התמנה לנשיא בית ההין הצבאי במחוז הדרום, הרימאי לנשיא בית הדין הצבאי בלוד. בחודש מיס "הימוז לינסי מישורה"

"היתה לבית־המשפט ממכות גרולה. היינו משוחים 1972 עוב את הצבא. "תמיד רציתי להיות שומס", הא מאוד". דוא אתחר

אני זוכרת שאו אמרו לי שבעלי הוא 'כית המועמדות שלו. אבל הוא תמים. הוא לא יורע ששום ממשיר החו הוא לא יורע ששום ממשרי החו הוא הוא לא יורע החום הוא הוא לא יורע ששום

נורדית. "או זה היה צבא", ממחר חריפאי להסביר. שצריך להביר את האנשים הנכונים".

היה אחרת".

איך אחרוני

יתיר לו לנהוג בטרקטור. הרי "יש לבן־ארם פחים.

מבוכה. אתה כמו נינגצא על ענף שאתרו יוויע שעומר להישבר. לא, זה לא פחר. אני לא חושב הצרק יעשה, כך או אחרת. השאלה היא עם מה. אפשר לבוא עם מקל של חובלים. ואפשר לכוא במקל של נועם".

> הייטאי לא אוהב לשמוע את אישתו אומרת את ותנים האלה. לפעמים הוא מבקש (בשקט) שלא ענד נכה, בדרך כלל הוא שותק. רק מתכווץ עוד קת נכסא. בהמשך יספר שכשהיה כבית־הרין הצבאי וום הציע לו להיות שופט תעבורה. הוא לא רצה. הצונה להיות שופט שלום.

בקנדה, "ואז שוב רצינו להיות שופטים", אומרת נורדיה, גננת ברימוס, בקול שמסגיר את מיקצועה. חריפאי התחיל לעכור כעבורות מורמנות. "שמעתי שהתפנתה מישרה במינהל מקרקעי ישראל. ראש המינהל היה אז האלוף (מיל.) מאיר זורע. נכנסתי לעבורה כמזכיר מועצת מסרסעי ישראל. וכיווו שהייתי גם משפטן, יכולתי לסייע למנהל המינהל ככל מיני דברים. ויום אחד מוריעים לי שהתמנתי לשופט תעבורה".

נורריה: "בחייך".

להזכיר, לגדנד. צריך להתמרפק".

להגיד שהיא שאמרה והיא שדיברה.

נורדיה: "אומרים שצריך לעבוד על זה. אי־אפשר

"כן, אני מכירה אנשים. אמרנו לאנשים. לא

להיות תמימים ולהאמין שוה יהיה לפי הרשימה. צריך

נורדיה דווקא נראת כמי שיורעת להתמרפק.

משהו מפוצץ". ומוסיפה בחיוך: "כצורה הכי דמוקרטית

"דיברגו", אתה יודע שזו רק הצורה הכי דמוקרטית

ב־1978 התמנה ברישהר חריפאי לשופט תעבורה

הוא התמנה לשופט". וכשנורדיה אומרת "אמרנו",

בתל אביב. "כבר לא היתה כרירה", הוא אומר בשקם.

ואסתר, בתו, מוסיפה "אז כבר היתה התפכחות".

מיתי צריך לטרוק לו את הטלפון. מיחי צריך להגיד לו 'אהרל'ה, חרד מומס הייתי צריך להעביר את וויק לשיפוטו של שופט אחר".

אז לסקוב (ז"ל) – אז היים לסקוב (ז"ל) גינ קבילות החיילים – והזמין אותו לעבור איתו. דשר נא אחרי שנה עבר למחלקה המשפטית של מן אשיקה ישראל, ואחרייכן פנה בבקשה להתמנות לח שעם ההתודות הציונית. חיים לסקוב המליץ, משמ היפאי יצאה לקנרה. נורדיה: "היינו מומינים לע היחה את 'נפולת הנמושות'. דווקא צעירים מקת ומדים. אני מאמינה שהמרינה פשוט החמיצה היום הוא שופט מחוזי – שאמר שיש לו תוכנית. הוא מום אני מאמינה שהמרינה פשוט החמיצה היום הוא שופט מחוזי – שאמר שיש לו תוכנית. הוא נו מאצמה בפרירות. ובעלה שותק.

משמת חריפאי חזרה לארץ אחרי שנתיים אסתר: "יש אנשים שכגלל האישיות שלהם לא

שבגלל הדרך שכחרו בה – שהקריבו את הקריירה מבוכה אמיתית. המקצועית שלהם למען מטרה אחרת – מתקרמים לאט. זה שייך לחיגוך. לערכים. אצל אכא שלי משולכים שני הרברים". וחריפאי שותק. זה גור שאני נורגיש. פשוט

הוא נעור לחיים כשמדכרים על עבודתו. לפני שנתיים עבר לנית־המשפט ברחובות. פעם בשכוע הוא מגיע ליום "הקראות". על שולחנו ממתינים 150 תיקים, וכמו בסרט נע קוראים בקול את שמות עכרייני התנועה. אחר אוצרי השני הם מתייצבים לפני שולחנו. "ואני שומע אותם. ממש שומע אותם. כי הרי התחושה צריכה לבוא מהלב, ולא מהאצבעות. אם מישהו אומר לי, למשל, שהוא נהג מונית, אני חופף עונשים, אבל אני מזהיר – דיר באלק יתפסו אותך עוד פעם. צריך לרסן, השאלה היא איך לעשות את זה. איך לשחק

יכולים להתקדם. כי הם לא נירחפים. ויש אנשים

הברים על כך שאולי מחשב יעשה את זה, אומר הריפאי בלעג לא אופייני. "אני לא יכול לסבול את המחשבה הואת. ואיפה הנשמה: אפשר סתם ככה ללכת ולחתוך? כמו פרוסות

בסוף היום נשארים התיקים של נאשמים שלא התייצבו. חריפאי מוציא פיסקי־דין, רושם אותם על טפסים ומוריר אותם למזכירות. אם אדם מתייצכ ואינו מודה באשמה, קובעים לו תאריך מיוחר לדיון. אז התביעה צריכה להציג את הראיות שלה. להסביר את פרטי העכירה. השופט חריפאי אינו נוהג לתת את פיסקי־הרין במקום. "אני חושב שצריך לתת לנאשם את ההרגשה שהשופט חשב על פסק הרין. שלא החליט עליו מהר ובאופן שרירותי. שהוא מתייחס אליו. לכן אני לוקח את התיקים הביתה ויושב עליהם. מביא את זה מוכן בצורה מושלמת". ונורריה מוסיפה: "ולראייה

- ערמות התיקים שנמצאות בכית. אפילו עכשיו". "עכשיו" – אלה הם השכועות האחרונים, אחרי שיוסף חריש, היועץ המשפטי לממשלה, התקשר לביתו של חריפאי והמליץ לו לצאת לתופשה. זה היה חודש אחרי שהתחיל הסיוט, "החלום הנורא", וחריפאי קיבל את ההמלצה. הוא הלך למשרדו, לקח את כל חפציו ואת התיקים שעריין לא סיים את הטיפול בהם, וחזר הביתה. מאו, הוא אומר, הוא חי מהעיתונים, וממה שהוא זוכר שסיפר לתוקרים. אבל או, כחקירה, הוא הרי פשוט לא הבין איפה הוא נמצא. והחוקרים ניראו כל־כך אנושיים. לא לחצו בשום צורה. זה היה תהליך שקט ואלגנטי של מסירת אינפורמציה.

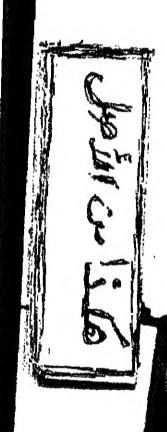
לא, הוא לא ידע או למה יצחק רביבי, נשיא בית־משפט השלום, מוַמַן אותו למשרדו. הם שוחתו על הא ורא. ופתאום נכנסו שני אנשים. לא, לא במרים. לא, הם לא הציגו את עצמם. הוא לא זוכר. אולי. בעצם, רביבי אמר משהו על זה שיגיעו חוקרים. הם התחילו לשאול כל מיני שאלות. על תיק של אסף יריב, בנו של אהרון יריב, על כרטיסים למטחק כדור־טל שקיבל מעו"ר שמעון מזרחי ואפילו על שוחר

מיני. כן, על שוחר מיני. וחריפאי מצחקק במכוכה. נגר חריפאי נטען שהטיפול שטיפל בתיקו של אסף יריב, על פי בקשת האב, האלוף (מיל.) אהרון ריב, נעשה שלא עליפי כללי נוהל הריון המקובל במשפטים כגון אלה, ויש בו, לכאורה, אכק של משרא־פנים.

חריפאי זוכר היטב את הערב שכו התקשר אהרון יריב לכיתו, הציג עצמו, סיפר לו שכנו בצרות ושהוא, חריפאי, השופט שיישב בְרין. חריפאי הזמין אותו לבוא לבית־המשפט ביום שישי, היום שכו הוא נמצא בכית המשפט בתל־אביב. יריב חיכה לחריפאי ליד דלת הכניטה. הם נכנסו ביתר, ישבו במזנון ושוחחו. כשהניע אכרהם פלאי, מזכיר בית־המשפט לתעכורה, הוא הוציא בשבילם את התיק. "הסתכלתי בתיק ואמרתי ליריב שיגיש בקשה, ואני ארון בה. הוא כתב כקשה ואני דחיתי את הריון לתאריך מאוחר יותר".

אסף יריב נתפס בנהיגה ללא רשיון יותר משנה אות האינה שהמדינה פשוט החמיצה היום הוא שופט מחוזי – שאמר שיש אז ומבברי המשפט, לא הופיע. כנהיג במקרים אלה, נישלל מושה אחר, בלי להכין אותנו לכך, החזירו יהיה שופט תעבורה, ואח"כ שופט שלום, ואח"כ שופט הייה ושישה אחרה בשינו לתקופה של שלוש שנים, כשההנחה היא שאם לפני שאביו טילפן לחריפאי. לריון שנקבע לו אם אחר, בלי להכין אותנו לכך, החזירו יהיה שופט תעכורה, ואחים שופט שיום, ואחים שופט שיום, ואחים שופט מעכורה היא שאם לארץ". החליטו להחליף אותם בשליח מחחי. והוא יגיע גם לעליון, הוא אמר לנו שלא תהיה ושיום, לא הוצג רשיון, הרי אין רשיון: במקרים בהם מציג לא הוצג רשיון, הרי אין רשיון: במקרים בהם מציג לא הוצג רשיון, הרי אין רשיון. במקרים בהם מציג (חמשך בעמוד 44)

17 Biaeaio

יפור מהחיים: יום אחר החליט יוסי לעבור קצת גם מהצר. להשלים את המשכורת. אבל מהר מאוד לאחר שהחל בכך גילה שהנתח השמן שנוגם מס ההכנסה מ"ההשלמת" הזו הופך את כל העניין לחסר טעם. הגה יוסי רעיון: מרוע לא ירוות שחמותו היא העושה את העבודה הגוספתז היא הרי עקרת בית, ואצלה כל ההכנסה תהיה בכלל מתחת לסכום עליו מטילים מס. לא רק זאת, אלא שבתעורת הזהות שלו הוא עריין רשום כרווק, כך בוראי לא יוכלו לקשור בינו לבין חמתו.

רעיון חביב. במשך זמן קצר אפילו הוכיח עצמו. ער... ער שפתאום התברר ליוסי שמט הכנסה מכיר אותו. זאת אשתו. זאת חמותו. מס הכנסה יודע על העניין. מה, הלשינו עליז תמה יוסי. לאן רווקא.

יוסי לא ידע שהמחשב של מס הכנסה יודע עליו הכל, עליו ועל קשרי המשפחה שלו. כשמישהו שם החליט יום אחר לתהות מה פתאום התלה שרה, קשישה גחמרה, עקרת כית מצויינת אך תסרת מקצוע אחר לדווח על הכנסות מעיסוק צרדי באלקטרוניקה, מיד התייעצו עם לדווח על הכנסות מספר הזהות של שרה, ועל המסך מופיע מיד ה"עץ המשפחתי" שלה: מי הזריה, מי כעלה, מי ילדיה. הכל רשום, הכל

מכאן לא רחקה הררך לגלות שאמנם כן, בעלה של אחת מכנותיה של שרה ניסה להתחכם. לא ידעו על נישואיהם? הצחקתם אותם. במחשב של מס־הכנסה יודעים הכל. על כולנו. נכון, כני הזוג לא מרחו לרוץ מיר אחרי החופה למשרר הפנים, לשנות את הרישום "רווק/ה" בתעודות הזהות שלהם ל"נשוי/אה". קצת התעצלו. התכוונו ללכת אכל טרם הספיקו, כמו שאומרים. אכל מחשב מס־הכנסה לא המתין עד שילכו למחשב של משרר הפנים. הוא למר על החתונה ישר מהרכנות.

קשה, קשה להתחכם עם אגפי המט של משרר האוצר. וזה הולך
ונעשה קשה יותר מיום ליום. נסעת השנה לחוץ־לארץ? קנית מכונית
חרשה: קיבלת הלוואה קטנה מגיסך: במס הכנסה יודעים עליך הכל.
הוספת עובד לעסק: קיבלת כמה לקוחות חדשים שבאים אליך הביתה:
גם במס ערך מוסף יודעים עליך הכל. רכשת דירה ורשמת אותה על שם
החותנת: מס רכוש בתמונה. מברת שני דוגם מהירושה של הבן:
מס־שבח־מקרקעין בעניינים, חביבי.

כמינהל הכנסות המדינה, הגוף האחראי לאנפי המס, אין פראיירים. שם פשוט לא מאמינים לך. ואין זה משנה אם אחה עצמאי או שכיר, עשירון אמצעי או עליון, סטורגט או פנסיונר. במינהל הכנסות המדינה אוספים עליך חומר. מרכזים, ממיינים ומאחסנים אותו בעזרת הנשק

וזו רק תחילת הסיוט. כי כמס הכנסה יודעים כל מה שיודעים כמס רכוש, זשם יודעים כל מה שיודעים כמס ערך מוסף. מידע, לאתר שנוצר, יכול לשמש את כולם. כך יודע פקיד השומה שלך הכל על החשבוניות שהוצאת, הרירות שרכשת, המכונית שקנית, הנסיעה שנסעת, המתנות שקיכלת. וזה עוד לא הכל. כי המחשב של אנפי המס מקבל מידע גם מהמחשכים ככל המשרדים הממשלתיים האחרים וגם ממחשבי הבנקים. ומהם הוא לומד עליך עוד. ועוד. הרכה יותר ממה שחשכת שמישהו בכלל יורע: נישואים וגירושים, לידות ופטירות, כל כתובת חדשה, שיחות טלפון לחו"ל, חשכון חרש ככנק וכל מה שהופקר

וגם זה עוד לא הכל. את התמונה משלימה מחלקת המודיעין של מינהל הכנסות המדינה שמספקת הרבה חומר פיקנטי: איפה כילית, מה קנית, מה פרקת כאישון לילה לפתח החנות, אל מי פנית כהצעות עסקיות. כל מה שהתכוונת להסתיר, כגלל חוסר עניין ציבורי, כמובן. הכל זורם למחשב המרכוי.

והנה מתחילה האימה להתממש, כשקט, כשקט, שנה אחר שנה. הידע מצטבר, הכוח נאסף, העוצמה גדלה. היום כבר אי־אפשר לעצור את זה. הגולם שועט במורר הרחוב. הוא מתקרב גם אליך.

האינטגרציה שחוביל לפאדנוייה

הגולם שוכן אישם בפרכרי ירושלים, כבניין תעשייתי שליו למראה. הוא ניצב במרכז מרתף דחכ יריים, על רצפת אריחים מהוקצעת, מואר כאורות שלורסנט מבהיקים. מחשב נאם AS/XL-50, המחשכ של מינהל הכנסות המרינה. ארון אפור. נראה לכל היותר כמו מקרר רחב. כמה טונות של טכנולוגיה מתוחכמת. כמה מיליוני דולר במחיר. אחד המחשבים בעלי העוצמה הרכה כיותר כמרינה. אלף מסופים מנהלים איתו ריאלוג בלתי־פוסק. 320 אלף שאילתות מגיעות אליו מרי יום, 360 מיליון אותיות מסכיב לשעון.

המטרה העיקרית שלנו היא להגיע לאינטגרציה של כל מערכות המיסוי במדינה", אומר גכרי כר־לביא (49), מנכ"ל שע"מ (שירותי עיבור ממוכנים), יחידת המחשב של מינהל הכנסות המדינה. בר־לביא, גדול, חולש על השר שבבקבוק – אבל בחביבות. הוא מדבר על עכודתו בנימה עניינית, שקטה, מסודרת: לחלקו בעש"ה חוא מתייחס בצניעות. ערשת המצלמה כמעט שיתקה אותו. ביישנות. אכל כשמגיעים לדכר על המערכות, על התוכניות – מופיע הברק בעיניים.

בר לביא מדבר על אינטגרציה, ושומעיו הולכים ונחקפים קלסטרופוכיה. היאוש פושה כאיברים, הפארנוייה משתלסת. האינטגרציה היא הדרך והתכלית גם יחרו מונח מקצועי צונן שמשמעו,

(חמשך בעמוד 22)

19 Blaeain

קון של אני זמר צעיד וממורמר, ויש לי הרגשה פוקפות מוציעה אותי רק כגלל שקוראים לי דני

ציו לו זושב כשאני מרכיץ, אני פשוט בוחד לי ישו נשקה ואני מכה אותו באופן לוכודמכיי.

אויל, אי אמא מראנת של חייל המשרת בהויה, שיחי מבקשח לתחויד אותו לגבול סוריה או ענים אות לא מסום מדי

לון ש, אני עוד דין מצליח בירושלים. לפני ער את משנה ביתי, ולפתע הרגשתי מבה איומה שור ש, אני עובה

אונעוה ומער אני עוקב בתודה אתרי משפט אפילו לא מחליפים לה סרינים.

יהונתן גפן

מכתבים למערכת 88'

דמניוק ושם לב במיוחר לערכו החינוכי. לצערי,

המשפט הולך וממחיים, ואז מהיכן ילמר הנוער על ההסטוריה של עמנוז לכן אני סכור שמרינת ישראל

חייבת לעשות ככל יכולתה כדי לחטוף את קורט ולדהיים ולמסור אותו למר שפטל, ויפה שעה אחת

עורך יקר, זה אני, אחמר המתפרע, ואתם לא – מפחידים אותי עם המכות והאלות שלכם, אללה

שום רבר, לפתות לא כשבועות הראשונים –

עורך יקר, אני קבוצת אנשי רוה. אני עייף.

תואם אי. בי. אם. רפק לגו את הילרו

וואכבר, כאש ובטאייר שרוף ניפרה אותר, יא פלשתין,

וברוך השם, הנז העצבים הזה שלכם כאמת לא עושה

עורך יקר, אנהנו זוג הורים עם הרבה קשר משפחתי, –

ויש לנו ילד כן חמש עשרה שמשונע על מחשבים.

והיינו נאים כו עד שהוא רכש דיסקט מלוכלך, חטף

את הזירוס ההוא, והיום התוכנה שלו נגועה, הויכרון.

שלו מזייף, והוא לא שותה ולא אוכל רק ממלמל כל

הזמן ממלמל שרק כהנא יציל אותנו. עורך יקר, מחשכ

עורך יקר, בארץ הואת יש הרבה כבוד למוות אכל אין כל ערך לחנים, לא שלהם לא שלנו, ולא של אמא

- עוך יקר, שלום וברכה. - עוך יקר, אני מקווה שאני לא מטריד אותך, - עוד יקר, אולי אתה אתה חכר אותי, פעם כתבתי חבו מתבים למערכת, – ער שהמערכת עובה אותי

- עוד יקר, כאוד שיצא לו לשרת ביחידה קרבית,

- נפלמ"ה - לאכמודט 10)100

-צי תשב שאם האניה הזאת של עוכרי ישראל בכל שתניע, צריך לרוח עליה עם היל האחיר ולכסה לה מיצוה כי רק כבה אפשר לדכר איתם. וגם איתנו

עון יקר, אני ערן הקברן ממשמר הגבול, וזה לא מויק שכיסיתי את שני הערבים האלה לגמרי מש עלים, הראש שלהם נשאר בוצץ, ראש קטן כנט כצמים, והם לא ופסיקו את השירים האלה שהתברה מעליר לישרו אותם, וכשאתר ותובר"ה הציע להשתיק שנידו מפק התנבתי בתוקי, כי לא רציתי שינידו כננחר שלנו יש תרינות –

- און יקר, אני קבוצת אנשידות

יוון יקי, הברתי את שבתאר קלנערביץ', אבל לא שתילו כלום, נשבע לך, אני גם לא יודע כלום, אף שלני יודע כלום. הבל הפתעה, ואם אתה תושב פאמוניין הוה הוא הפרערת, אתה צריך לראות ים או אשתי בבוקר –

יחו יה. כחיל המצב בעזה, בהתחלה היח לי קשה שניו, כי בכל זאת זה לא כבה, אני יחדי, ויש לי יש, צל כשאיתי שכולם מרביצים ומתגרים בנו כל יא, מהם לא מובריה, נבנסתי לעניין, היום אני צל למחשר בשער התבבר

פורה מי שוצח אנשי רות. זה נורא מה שקורה נורי.

– ואחול מניוקי שרק יתנו לי להתקרב לאניה ההיא

- עורך יקר, אני יהודי אמריקני, מה לעשות:

עורך יקר, אשתי מדליקה לי את הצמיגים של – האוטו, אני נותן לה מכות, היא זורקת עלי אבז, אני מגרש אותה, חיא חוזרת וזורקת עלי בקכוק, אני תוקע לה בדור גומי בתחת, וכולם אומרים לי שהיא תרגע, אבל איפה! היא רק נהיית יותר עצבנית, ואני ככר לגמרי משוגע. עורך יקר, מי יתעייף קורם?

עורך יקר, כפוליטקאי מנוסה אני בער אקרמת
 הבחירות אכל לא בער אקרמת השלום

עורך יקר אני צלם בטלוויזיה הישראלית, ואני -מתלבט. כצלם אני רוצה לצלם, כציוני קשה לי לצלם יהורים מכים. כארם ליכראלי, אני חושב שצריך להראות לציבור את האמת, ככן משק אני לא חושב. שצריך לוותר על המטחים כל־כך מהר. כאיש שלום עכשיו אני רוצה שלום עכשיו, וכתחרן אני מעוניין לעוף משם כמה שיותר מהר, לפני שיעשו לי נוק לציור

– עודך יקר, דו הקיום לא מת. הוא רק ישן. בכבור דב, - עורך יקר, אני קבוצה אנשי רוח. אני רוח –

עורך יקר, אני שר הביטחת, זכהכירי את הכיטחון, אין לי כל ביטתון שיחיה לכם פה אי־פעס גיטתון, אבל דבר אהך אני יכול להגיר לכם בביטתון – מי שיתעייף הוקנה שלי, שאחרי כל מה שהיא עשתה למען הארץ . עודם. גון ביתן יש טוענים – השתברתי. החאמינה לא החולה הואת, היא נוסמת עכשין במחלקה הניראטרית בוסית אחת שתיתי, ועור כוסית אחת לגמתי, ועור של איזה בית דולים ממלכתי, ומרעיבים אותה למוות, בוסית אתת בלעתי, זעוד כוסית אתח, ועוד כנסית, וכן הלאה, ודתעייפתי קודם.

21 ชเจยอเม

ואחשב הואס יודע הכל

מה תחזיק אותם שם

במקום העבודה הזה, מתברר, צריך להיות אידאליסט.

המוכ"לו" קבע נחרצות למראת תמכוניות.

🗛 ברי ברילביא עוכד בשע"מ מאז החילת דרכו כתוכניתן. מדרגת תוכנית

אוטר התקדם בהתמדה וכשנת 1980 החמנה למנהל היחידה. איתו

ברילביא אינו נוסע במכונית מוכ"לים. שוער חדש שתחל לעבוד

חלק גדול מחטימול בעובדים מוקדש על ידי בר-לביא למציאת דרכים

לשכוע אותם לתישאר בשע"מ: "עובדים בכירים, שמקבלים כאן 1400

שקל בחודש, יקבלו בחוץ – כחברות מרטיות, בין שלושת אלפים לארבעה

אלפים דולר לחודש. עוכדים אחרים, בכירים פחות, מקבלים כאן בערן

800 שקל (ו). מת שמתויק אותם כאן זה שיש פת המון מה ללמוד מבחינה

מקצועית. והם גם אוחבים לעכוד כאן. מרגישים כמו בבית".

במלשינים, על מטוסי המחלקה המסיירים מעל שדות

החקלאים. נרמה שהסיפורים על המידע האגור במחשב

היומיוסיות שאיש אינו עוצר כדי להנות במשמעותו.

וכך, ללא הרף, נאספים לתוך מאגר המידע הענק

נתונים בקבוצות גדולות. בעת קליטת המידע לא

מחפשים את האדם הכורד, אלא מתעניינים במאטר.

בהמונים: כל מי שיצאו את גכולות הארץ בין תאריכים

מסויימים, כל מי שרכשו כלי רכב, כלי שיט, כלי טים,

פקיד השומה יודע על נישואים

וגירושים, לידות ופטירות. כתובת

חדשה, שיחות שלפון לחו"ל, איפה

בילית, אה קנית, אה פרקת באישוו

"ילה, אל תי פנית בהצעות עסהיות

קנית תכשיט לאישתך? מס הכנסה רשם לפניו.

מסיבת כר־מיצורה כאולם שמחות? מס הכנסה משתתף

ואם זה עדיין דורש הבחרה, אפשר בהחלט לומר

המירע הנאסף באוסן שוטף אינו משמיט ויבר:

כל מי שירועים כמוכרי תות-שרה. הכל הולך.

בשע"מ לאחרונה סירב לתת לו להיכוס לחניית: "וה לא יכול להיוח

צמת בחברת רוב הצוות הבכיר. אחרים נשרו במשך משנים. כדי לתישאו

במקרה שלנו. ריכוז כל מקורות המידע למאגר אריר אתר: איחוד כל הריווחים שאתה מגיש. איחור כל מקורות המודיעין שנאספו לגביך, ואחרייכן איחוד של

את התוקף החוקי לפעולות איסוף המידע הללו נותנות הוראות חוק מעורשות המתייחסות לרשויות המס. על פי אותן הוראות מחוייב האזרח במסירת כל המירע הררוש לאגפי המס לשם עבורתם. המגבלה היחידה הקבועה בחוק היא במסירת המידע הנאסף כמחשב אגפי המס לגורמים אתרים.

בשנת 1982 ישבה ועדת בראשות עו"ד חיים קלונמן, היום מנכ"ל משרך המשפטים, וקבעה הנחיות מפורטות המאפשרות העברת מידע על הפרט כין גופים ציבוריים. על פי קביעה זו אוספים היום באגפי המס מידע ממקורות שונים וסוגים שונים, כמו למשל: מירשם התושבים – כל הפרטים הרשומים

בתעודות הזהות שלנו (ממחשב משרך הפנים), מקבלי הקיצבאות (ממחשב המוטר לביטות לאומי), בעלי כלי רכב (משרד התחבורה), בעלי קרקעות ונכסים – טאבו (ממשרר המשפטים) והחשוב מכולם – חשבונות הבנק משעשעים פחות. אברהם צרפתי, המשנה לנציב מס (מחשבי הכנקים). כל כך פשוט. שום בעיות. אומרים הכנסה, מספר על שישה מיליון פריטי מידע האגורים למחשב אחר להתקשר למחשב שני ולבקש את המירע, כיום במחשב. השימוש במירע הזה הוא מסוג הפעולות והופ – המידע עבר.

אסור (מידע) ככל יכולתר

כפני הוועדה הוכאו עדויות מומחים מתתומים רבים. ההחלטה לא היתה פשוטה, אומר קלוגמן, המשמש גם כיו"ר המועצה להגנת הפרטיות: "כשיש סמכות לשני גופים ממשלתיים לאסוף מידע, הרי במקום שכל גוף יאסוף אותו מידע ושני הגופים יטרטרו את האזרת שוב ושוב, מותר להעכיר מידע בין הגופים. כל זאת, כמוכן, כתנאי ראשוני שהגופים הללו בכלל רשאים לקבל את המידע הזה. זה מקל על האזרת ותוסך כספים למערכת הציבורית".

קלוגמן מציין כי במרבית ארצות מערב אירופה מרשים לגופים ציכוריים לאסוף ולהחליף כיניהם מידע על האזרח. "זה דבר שאינו ייחודי לישראל. מכחינת ההגנה על וכויות הפרט, מרינת ישראל נמצאת כמסום טוב באמצע. אפילו מעבר לזה. אגל צריך לזכור שלאתר משתמטים מתשלום מס, למשל, זה מבצע לאומי. כל עוד אין דליפה מהמערכת החוצה, אני לא רואה כזה כל רע".

התפיסה הרואה כגביית מיסי אמת חשיכות עליונה מקובלת מאוד על העוסקים כנושא, ולא רק במשרר האוצר. בישיבות וערת קלוגמן היו גם מי שטענו כי הסכנות שבטכנולוגיה המורונית, המסוגלת היפקרת המחאה שמנה בחשבונך בכנק? מס חכנסה לרכז עליך כל כך הרבה מידע, שקולות כנגר צירף אותה לנתוניו. וכשת דירה חדשה? במחלקת היתרונות בשימוש כטכנולוגיה זר. היום, אחרי שניתנו המודיעין יורעים על הכניין ועוקבים אחר הנעשה בו ההיתרים, אין פיקוח על השימוש בסמכות. לא תמיר עוד מהרגע כו קיבל הקבלן היתר בנייה. קיבלת רשיון מת עניינים כמה שעושה, לדוגמה, מחלקת המודיעין נהיגה: הצטרפת לרשימה נוספת בקרכי המחשב. ערכת של מינהל הכנסות המדינה.

באגפי המס, כשאומרים "מודיעין" – מתכוונים בשימותר. לכל המידע שנאסף עלינו מכלי ידיעתנו, מידע שמגיע ממאות מקורות ומתרכז כולו במאגר המירע הממוחשב שכל הנתונים האלו אינם נאספים כתחבים כלבד. של מחלקת המודיעין. בדרך כלל אוהבים לספר : צרפתי מסביר בנועם שהמירע נשלף כאשר מפקח המט סיפורים פיקנטיים על עבורת המחלקה, על השימוש מכקש לברוק בתיקו של אדם ממיים. מתוך כל המידע

תוכיר פנימי של נציבות מס הכנסה מגלה טפח מהרכרים. כאגפי המס לא מחכים לדיווחים של הרב שנאסף, שולפים עכשיו את הפרטים ומתייצו הנישום. המשימה פשוטה: אסוף ואגור ככל יכולתך.

מסוגל לחיות ברמה זו לפי ההכנסה עליה דיוהו

ממוכנת שתרמה לזו שלנו" הוא אומר.

כמו כפוליטיקה, לעתים מביאה תצשה העדב

בשלב שני יוצרים אינסגרציה בין משים.

תהמשך מתבקש מאלית. המחשב עונו מווה

לארם הבודד. ַוכך יושב הפקיד, קולד למחשב את שם הצת

ומול עיניו נפרש כל המידע הקיים על אותו אח שנאסף ממקורות רבים עד להפתיע. פעם היו נודעי שבועות של עבודה מאומצת כדי לאמוף מיד נהיה דומה. היום נדרשות שניות ספורות, והמחשב פולנ מידע ממויין. כעת יכול הפקיד לבדוק האם וינה הארם למערכת המסים על כל נכסיו היחעים לשתם האם הריווה שהגיש אכן משקר את רמת חייה הצום

צרפתי מודה ללא היסוס: ללא המחשב הקנ פעילות מס הכנסה משתתפת לחלוטין. הבל פתהל ונגמר כמחשב. "מאגרי המידע עומרים היום כות תיחכום נבוהה ביותר, ולמיטב ידיעתי אין כיום מעום

שותך שקט ואכור

את כעליה להרחיק הרכה מעבר למטרתו המצהה בשע"מ הלכו הלאר. המטרה שלהם גבותה תינה יתה הם רוצים שהמחשב גם יבין את המידע, האינטנדי היא שלב תכרוזי בררך זו. איזו אינטנראציהז

ראשית, אינטגרציה כין מערכות מידע ששה במשרד האוצר. אתה מעוניין להציע שירוחין לעבי ממשלתיז לפבי שבכלל ידברו איתך יבוק אם יסל תוב כלשהו למס כלשהו. אתה זכאי להחצר כשה ממע"מ אבל ברכומן חייב כמס הכנסהו העברו הכ מיעשה אוטומטית, מבלי שבכלל תישאל או 🎎 מעוניין להעביר את הכסף. היתר החוק מאנש ל זאת, וכאוצר מנצלים את ההיתר מזה כמה תודשה

חדיווחים של האזרח למערכת המחיעין, ומחשב יה כיום להשוות בין דיווחים לפערכות שונה, וני דיווחים שבניעים לבין מידע נוסף, כאשי אה ההוראות שניתנו לו מפרש משהו כתרינה, הש "מדליק נורה אדומה". 80 קריפריונים לוגיינת מל בקורות אפשריות לפתירה מאפשרים לו לפוד כא מרוייק את מירת חומרת העבירה של וצישום.

סררתית על דיווחים ומשווה אותם למידע השריעי וודי וות שתוא פולט שיפושיים לפדי, למשלו ושים מאה החרינים הגרולים ביותר כון העומקה כת אולמי השמחות. למחרת מספרים העיתונים כ פשטן מפקחי המס על התונות ובריחות ומסינות בל לא מוכירים את השותף השקט האפור למינוני הללה במרכו המחשבים של שע"מ

ני לאן יוכל משרר האוצר להרחויק כדי להתקרב ככל האשר לגביית מס אמתז פרופסור רות גביות, מרצה מילומומיה של המשפט באוניברסיטה העברית בעלה כאנדה לובריות האורה, מותחת את הקוו בין מדע שנאסף ממילא לבין מידע שנאסף במיווד:

"אם משתו ממילא נרשם, אין פגם בכך שרשויות מה ימנעו מעבריין, שהתגלה על פי מידע זה, לתואם, אבל מידע על עסקות פרטיות שעושה ארם מציך להידשם במאברי מידע".

נענפליקט הקיים בין הרצון להגיע לגבייה כחוק לין משש מהצעבודת בידע מיותר ומכוכן, הפיונרון זש סור. בעבר הציעה גביתון כי המידע לא ייאגר מקם אד, אלא רק אצל מי שיצר אותו. כאשר יידרש צם למת הסברים, רק אז יישלפו הנתונים עליו מקשת שתים. ותשובה המוסמבת היתוב פיתרון כזה

היום כבר מאותר מכדי להתויד את הגלגל לאתור. מנו הבידע קיים ופועל. אבל היכולת הטכנולוגית פו מצוה. גברי ברלביא אינו ממתפק במצב הקיים. מו היה רוצה שהמחשב יעשה עוד הרבה יותר. למושב יבין את המידע. שהמחשב יוכל להחלינו.

נמטרה משוטה: הבידע עליך – קיים. כל מה שרך המחשב לעשות זה לשלוף אותו, להשוות את עיוה שלך על הבנמותיך למה שנאמר במקורות צות האחרים, שאינם ידועים לך, לשקול את הרכרים מא שביר שניה ואז לפסוק כאותיות מרצדות: ביות אינו מהימן.

א ובושר לחשור מעניקה לו מערכת המכונה ולדת מומחר. זו תוכנה מתוחכמת המאפשרת שת ללמד להכיד את תהליכי המחשבה של איש יינלה ולהניע למסקנות. היא גם מסוגלה ללמוד משיחו, ובנינוך לנני האדם

לם המשחק הוא ביבה כולאכיתית: האפשרות ישושר אינטליענטי. נושא הנמצא בוחיה המחקר מין נעולם וגם אצלנו, במחשב של אגפי המס.

לשתום הסניים וביסוי הראשון בהצלחה. לצורך מוצעון גם כמידע כלכלי כללי על הנעשה הענף. מוצות המחשב מקבל נתונים על בעל חנות נותנת ביריו. מולים על מחלים על מחלים על שות השנים לבסוף פולט שבעה דר חות אפשריים, שנתנף את אישורם, חיר מודעים לאמר לחתר חשף

ההגנה על זכויות הכרט, מדינח ישראל נמצאח במקום טוב באמצע. כל עוד אין דליפה

> אולם במחלקה המחעב של מינהל חכנסות

כל אחד מהדו"חות הוא מחזור שהיה סכיר לצפות לו בעסק המסויים הזה. אם כולם מראים על מחזור גדול ענשיז אמשר כבר לתעחיל לתמוה היכן הנבול. מזה שריווה בעל העסק, יש למדווה בעייה. במקרה אחר יצטרך חוקר המס להכריע בין הרו'חות.

בר־לביא מתכנן בניית מערכת מומחה מודולרית שתאסוף "גופי ירע" מתחומים שונים. רוגמה: יום אחר

קרוגמן: "מבחינח

עו"ד חיים

תהמערכת החוצה, אני לא רואה בזה

מתקרמת זנותנת בירינו כלים משוכללים יותר זיותר. ַכל דע".

ומה אם המשתמש יעשה שימוש לא נכון בכלים אלה? על כך אין למחשכאים תשוכה. דם עסוקים, בצרק רב, בפיתוח ובשיפור. להם אין זמן לחשוב על השלכות הרברים. מספרים שאלפרר נוכל גם הוא לא עצר לחזוכ על משמעות המצאתו החשוכה – הרינמיט – ער לאחר שפיתוחה הסתיים. יום יבוא ויקום דור חדש של מפקחי מס, דור שלא

פרופסור רות גביזון טוענת כי המצב נוצר לאחר שככל פעם ברקו שאלה אתת בלבר, ורצו לתת בירי רשויות

המס את הכלים הררושים להם. "זילזלו באפשרות הטכנולונית ליצור מאגרי מידע כליכך גדולים

היא מזכירה כי בין חכרי ועדת קלוגמן לא היו

אנשי מקצוע מתחום המחשבים, ולא נבחנו ההשלכות

הטכנולוגיות של החוק. היום, לדעתה, לא נותר הרבה

לעשות. "אני חוששת שהסיכויים להיאכק בזה אינם

טוכים. זו מלחמה אבורת. מלחמה בטחנות־רות. היה

אפשר לצפות את זה מראש ומלכתחילה למנוע את

המחשב של מערכת הגבייה של מדינת ישראל

מתקרב כיום לשיא חדש של יעילות מאיימה. מפעילי

המערכת חותרים כל העת לשיפור הישגיהם. הממונים

עליהם עוצמים עיניהם, ספק עסוקים בענינים חשובים

ואילו הטכנולוגיה ממשיכה לעשות את שלה.

וארירי־כוח שסכנתם מרוכה מתועלתמ."

המצב. אכל זה כבר חלב שנשפר."

שיא יעילוח חדש ומאיים

יותר כפק תוששים מלהתערב במשחק מסוכן.

יירע ענודה ללא עזרת המחשכ מהי. הירע שייצבר במחשב במשך כל השנים האלה יהיה כה רב עד שיהיה זה חסר טעם לנסות ולהתחרות בו. ממש כמו שאנו משתמשים היום במחשבי־כיס ולא מנסים להוכיח את יכולתנו השיכלית בתרגילי חשכון. הצער האתרון שיוותר למפקח כוה יהיה רק להורות למחשב להחליט

מחליטים שהמחשב צריך לדעת כל מה שרק אפשר

שהמציאו את 'המחשב, ייעדו אותו לעריכה . מקום מגורים. לכל זיהוי ניתנה דרנת מהימנות בין 1 ל-3. שתי הדרנות ראשונות נחשבות לויהוי ללא המחשב יודע חיום על כל קישרי המשפחה

אנמי המקן ... איתוד נישומים: במדונת ישראל משמש מסמר הזיהני במעט לכל תתושבים במשרד המים. אבל כמי שמלמד השיפור . שפתח כתכה זו, מקורות המידע רבים ומנותים. קנית מטרה, בניגוד למקוכל בארצות מערביות אחרות. אבל גם אם אין למערכת מספר הזיחוי, היא מסוגלת לחניע לארם המבוקש. די אם יתנו למחשב את מספר - חמכונית של האיש; זהוא זניע לבעלים, די בקבלה דשיון נהינה מקונ ני.

> עוד נתוני בפתרו רבים. "צליל" בשמו של אדם מספוס למחשב בדי לורות אות. או גם אם בתוב במקום מסויום "ייויני" ובאחר - "ווניק", יוחה המחשב שמרובה באוחו

בנק כתובות: המחשב אוגר את כל הכתובות חנקשרות בשמו של אדם: כתוכה פרטיה, כתובה עסקיה, כתובות של קרובי משפחה, מי שמקווה להתחמק מקבלת חודעות, ממס הכנסה ע"י שימוש בכתובות של קרוביימשפחה, בדאי שיפטיק להשלות את עצמו. תנו ימצאו אותך בכל אשר תחירו.

מסוגל לעקוב אחר קשרי משפחתו של האדם

ולהסתעף לכל עבר. עיקר המידע מגיע ממרשם

משאית ורשמת אותה על שם הסכתאו תוכל להיות

בטוח שמישתו באנמי המס יהמה אם לסכתא יש אכן

כמו בענף התומוס, למשל.

למשת נפעדה זה – של מפקח המם. לאחר מכן הדא לשאול שאלות. על פי התשובות שיקבל מאנשי המס בדיוק את הנאשר היש, ווע להי הדשים של בטעות של משתו המס לאחר מכן הדא משתואר בדרך כלל כטעות של משתו להפעיל שיקולים אלה על נתונים הדשים חווך שימוש בינופי ידע" קיימים, יבנה המחשב גוף אינם חושבים. מה שמתואר בדרך כלל כטעות של אנשים בשר שיקולים אלה על נתונים הדשים שיים מיות שלענף דוכני הפאלפל מאפיינים המחשב החוב בינופי שת התשוב לתרונה בהם המחשב במשולב עם נתתים נוספים: תזרים פיתוח

מחשבים הוא מתייחס בהערצה ליכולת שהטבנולוגיה

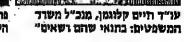
סוך עונת האשליות. הם יוצאו אותנו

רוישובים. דיוורן על נישומים, הוא רעיון מאוחר יותר. כך התנלו קשיים לא מעטים בכויית המערכת. איר, למשל, לרשום וחוני מודיעין שאינם מספריים. איד לפשר בין חותונים תואקמים לבנייחאדם שביניוו. אם מקבל תמפקח מספר זחות כלשחו, הוא הרשומים במחשבו הנה במח מהדברים שלמד מחשב

מספר החשבון בבנק בדי לווגיע לבעל חחשבון. ויש

ודם. ואילו ברילביא חותר להפוך את המחשב למכונה אינטליגנטית. מכונה שתחשוב, ובהחלט יתכן – גם

יום לא כל־כך רחוק אחר תגיע לתיכת הרואר בביתר ההודעה הרשמית הכאה: "לפי הנתונים שביריו, . החלים המחשב כי סעית בריווח על הכנטותיך. השומה שנסכעה לך היא 920 אלף שקל. באם חמצא לנכון, אתה רשאי לערער על קביעה זו. אנא עשה זאת רק אם בירד פירוט מרויים של השישולים למיתם אתה תולק על הקביעה" ואו, נראה אותר מתווכח עם שיקול דעת

MIJE310 22

מרות' רות גביחן, תאוויברסיטה העברית: "זו מלחמת אבורת".

אברחם צרפתי, חמשנה לנציב מע "הכנטהו "רמת תיחכום ובורת"

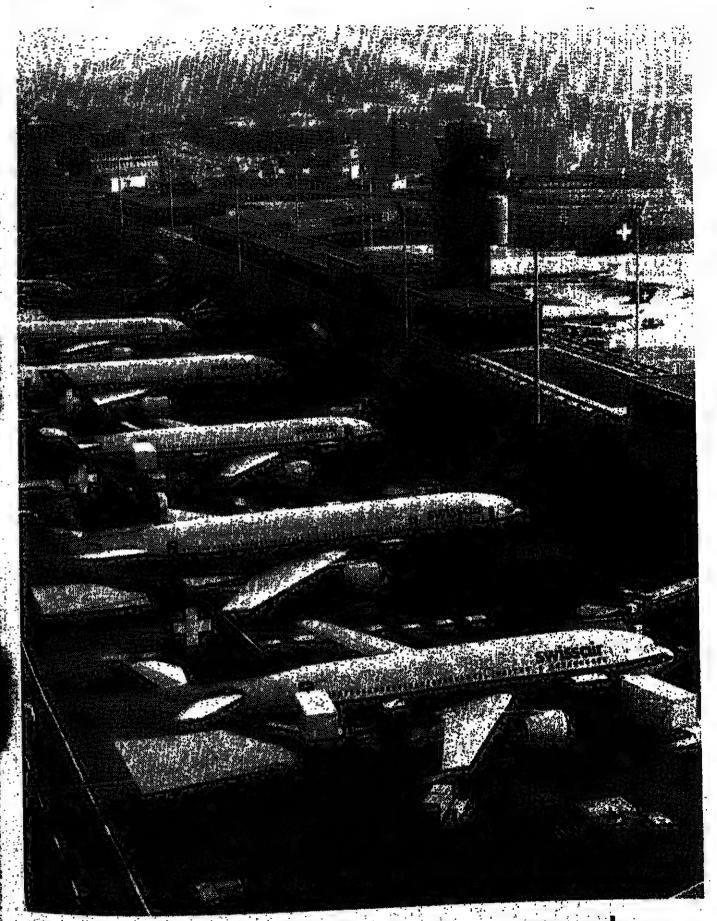
אדם. אחרייבן הוא מהאם בין שאר הנתונים: ציל,

בשלב שני הוא מתכנן דבר דומה גם עם מס הכנסון שם הכללים מורכבים ומסובכים הרבח יותר. מש מדי ער התעלה הראשון בהצלחה לצורן בינה למונה אתגך אריר. אם נגיע למיפוי של 10% בינה מבעלה האיינו עשרה מפעדי מע"מ ברבה יוה אתגך אריר. אם נגיע למיפוי שוור את שנים שופאלה על נסיונם כתחום זה, על שיטות מהמשק זו תחיה הצלחה כבירה חייתי מוכן לעווכ את שופאלה על נסיונם כתחום זה, על שיטות מת על הדרכים לנלות את מה שלא רוות. כל השאר ולהתעטק רק בות: בררך אופיינית לאיש

האם מקכלי התחלטות שנתנו את המלצתם, ואלה

תמעה

טל שחף.

לאנשי עסקים המחפשים לעצמם צומת מרכזי באירופה.

משוויצריה הנמצאת במרכזה של אירופה תגיע עם סוויסאיר במהירות ובנותות אל כי50 ערים מרכזיות באירופה. הנוחות מתחילה ברגע בן אתה דורך באחד מנמלי התעופה שלנו הפועלים בצורה כה מושלמת. חשחייה בחם - ולא רק בטרקלינים החדשים של המחלקה הראשונה ומחלקת העסקים שלנו - כח נעימה וחרולפת המטוסים כה פשוטה, שנוסעים קבועים מדרגים את נמלי התעופה של ציריך וזינבה בין חטובים בעולם מזי שנה בשנה. תנאי הכרחי לצומת מרכזי יעיל הוא אמצעי תחבורה מצויין חעומד מוכן ומזומן סוויסאיר חברת התעופה היחידה באירופה שמציעה לך אפשרות בחירה של שלוש מחלקות בכל אחד ממטוסיה.

swissair 4

לקים; ענה איסטינקטיווית איש ספרות כולט. וש שדם היו חצים למחוק את מיטרד נבות מעל בהמצרות העברית. האיש מפר את חלקת המים.

אי האה נו משהו ואך נובי כזה", אומר יורם פוע עד הטריטוריה של מגן על הטריטוריה של מצח העברת בנאמנות אוכססיווית". בעיתון אפי שמת השרוך כותב נבות כיקורת תיאשרון מחם ונופוים, והיה מי שצייך לו דימוי של פלובה אלף ביות מתוך פרדסי השרון לכיוון תל-אביב

אמרה לא היית רוצה להיות אתרד בה ידה שקר גם אם אומר שלא איכפות לי לא שון און דוצה מאוד להיות אהוד ואהוב ישור ומלוכן ומנושק על ידי כל מי שבא אתי שו, צוני מאונרסס ואני לא מיונטרום".

מימה האתסנסיורי של תשובה לשאלה פשומה,

תלישותו מן הסכיבה, על מופרכות קיומו בין גגים על נגות ממעל למכוניות בסופות מתחת. הוא מכור באתבה גדולה לשתי כנותיו, שהיום־יום שלהן מעורב לבלי הכר בתהליך החקשה שלו על מכונת הכתיבה החשמלית. המכונה עצמה שחורה, לא נקיה, קליריה שתוקים ער דק. בקרביה ניסתרת האגרסיוויות של הכותב.

מתוך יומן כתיכה "עמ" 70. הרומן הגיע לנקודה

ל ההליכות של גבות, והיראות יותר כמרוצים מרחוניים קורעי קרביים, מתבצעות בדרמטיות. יוצא ככת. הופעתו על בימת שייי לובות, ומעבר לו מציץ האיש המסתתר פתאומית ומתמיהה מיהיו שאלו אנשים, מאין כאי שור הבית ובעבר דו מציך האיש המסתתר פחאומית ומתביוה בין המוסף הספרותי פה מרינה מתוך הרם ומתוך התוהו ומתוך חוטי הבשר בית שיות בים ומבע פנים מבוחל. אמנון משה בן שאול, בעבר עורך המוסף הספרותי שה שיליה ומתור האופל שלפני היש זהיא עור שות בית שישות מסים מבוהל. אמנון משה ברישאוק, בעבו עון וויון של השיליה ומתוך האופל שלפני היש זהיא עור של מין דר, עינין סרקים ברים, וולל ב"מערים", היה הראשון שנתן לו שטח ניור, ורווקא של השיליה ומתוך האופל שלפני היש זהיא עור שלום ומים הריבה הואת בולרת מתור דם בניה הימאים שלים ומיניים, עיבין סרקים צרים, זולד במערים, והיוודה שפירסם נבות - על ספר הסיפורים - מרמנת: המרינה הזאת נולדה מתוך דם בניה הימאים משתחת מדבה מדירה במערים בניה הימאים משתחת מולאי עם בניה הימאים משתחת מולאי עם בניה הימאים משתחת מולאי עם בניה הימאים יים וסיבריות, מרבה לצחוק בהצאה מרירה הביקורת הראשונה שפירסם נבות – עד ספר הסיפורים. מוקצמת בוצר הואת בוצרה הימאים משותים גם בשובא לא נינות, ולרוב הוא של יצחק לאור, מווץ לגדר – התמיאה למופר. "עד (של אבנר כרמלי. ת.א.) שברמם שילמו את בעירת את מווי בארי, ואני יכול רק הולדתה (כלהביורים של ממלכת הנבעה)..."
את מווי עבורת הוא אדם משעשע, שומע היום אני ריאה את הספר כמעניין מאר, ואני יכול רק הולדתה (כלהביורים של ממלכת הנבעה)..."
להביע צער שיצחק לאור לא המשיך בכתיבה הספר עוסק במלחמות זכות. רם בין שתי חכורות מווים אל המתלה הלבנה הענקים השרצת סיפורתית".

כביתו, הוא מכיט כחלונות השכנים הועיר־בורגנים איך קרה שהתחלת לכתוב ביקורת? פשוט המקיפים אותו בשיכון המכוסס ברעונה, ומגחך על ניגשת לכן־שאול והצעת לו את טצמך?

באתי לכן שאול והצעתי לו פרק מ'עונת המלכים' שהיה או בכתוכים. בן־שאול אמר כהרגלוו אני עצכני ואין לי זמן. אמרתי לו: אתה לא צריך להיות עצכני ולא צריך להיות לך זמן, אתה דק צריך לקרוא שני עמורים. ואו בן־שאול אמר לי: סיפורים ושירים וכיו"ב יש לי כמו זכל. מבקרי שירה וסיפורת ווסרים לי".

נבות יעך עצמו מנעוריו לעסוק בתיאטרון, יוסי יורעאלי זוכר פרצוף נער יושכ בחזרות של "פרנינט" ו"מריאה", בשעות שכהן חבשו נערים אחרים את ספסל בחינות המגן בחיכון. "הייתי התלמיד הגרוע כיותר שאפשר לשערו", מרווח נכות. "אני מאמין שהייתי כזה בעקבות החוויות מהתקופה שעליה אני מספר ב'עונת המלכים' ו'טיסת מכשירים".

ילרים מגבעת שמואל, על גבול המעברה. ילרים כני 12 באמצע שנות השישים חיים על פי חלל פעור של מציאות חסרת חוקים, שכה הפאתום של ימאי אכנר כרמלי, והצדק השתורילבן של ביל קרטר, ממלאים להם תוכן של משמעות ויעור. הילדים יוצרים לעצמם מערכות חוקים שרירותיות קשות מנשוא באין להם סמכויות כוגרות שאפשר לשאת אליהן עיניים. חיים על קו העוני ועל קו המוות של כני עולים הרשים מרומניה שאין להם שפה, אין להם דמויות הוריות, ואפילו ראש הממשלה שלהם, כן־גוריון, התפטר. את אפסות הקיום הממשי שלהם הם ממלאים ככידונים של ברולי זווית מושחוים, להכיורים של פליט, אכנים, בומרנגים ומרכבות של קוגלאגרים. הסיפור מובא בעכרית רוה, מעורבכת כרומנית, והוא רץ לעיני הקורא בקצב מטורף ורוחק של ילד בבריחתו ממקור

לתת כידי את בימוי 'אותו ואת כנו', של י. ד. ברסוכיץ'. אלא שבאותו זמן מצאתי עצמי בתהליך של התענסות. מצאתי עצמי כותכ, כלי להתכוון, את הפרק הראשון כ'עונת המלכים'. אחריכך כאו הפרק השני והשלישי, ובעמור 17 הייתי צריך להכריע בין שתי האופציות. פניתי לכתיכה סיפורתית. זה היה מהפך מכחינתי. הייתי צריך להתחיל את הכל מהתחלה, וזה כלל לימוד יסודי של המאטריה הנקראת ספרות עברית. עזכתי גם את העכורה כחברת מחשבים, שם הגעתי לתפקיד ניהולי בכיר, והכסף שהרווחתי שם מימן את כל כתיבת 'עונת המלכים'".

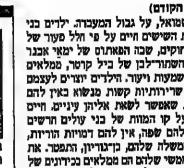
עמ' 17, "עונת המלכים": "וכך יצא המלך כלא נשק ושרביט, טעון ילקוט כבד. במרחק שני בתים הסיר את הכיפה והסתתר בין המחסן לגדר, לחזות בה (ביוספה. המלכה, הגיכורה, ת.א.) עוברת כמעיל גשם כחול ובמוקיים של בנות, וגומיות נתונות כשערה שהיה מפוסק לשתי צמות שוות. אכל היא הלכה בצער מהיר ולא הסכה פניה לאחור עד שנעלמה מעיניו (...) על כן פנה והלך, מתנרנד מחוסר שינה, בדרך אל בית

שעמוד 81 כרומן הוא

כישלון, ועל כל תה־ ליר הכתיכה היה להתחיל מנקורת האי פס. הרומן עוסק בחי כורת ילדים עולים חרשים מרומניה. זה נתן לי אפשרות לקיי דוה עומק, כלא שית**-**אפשר לי פחח מילוט

יאבקר חייב להיוח או אישיות ארח נפש שיש לה אידאה ספרותית בולעת כל, או איש חסר רגישות אנושית למה שאינו נייד כחוב".

בכיתה. ילרי 'טיטת מכשירים' הם אחרוני הביתה, אלת המערכת המעוותת. הם רצו להיות שייסי הקרב של המרינה, ולא חיה לאיש מהם טיבוי לכך. הם יכלו איך כותכים 14 גירסאות לספרף ממה עשוי מקסימום, במקרה המוב, להגיע לבית־הספר המכני של חיל האוויר ולהפוך. למכונאי מטוטים. בעוברה

איך תתקבלה אצלך התחלטת לעבור מתיאטרון

סוף שנות ה־70 עמדתי לקבל לידי עבורת בימוי ראשונה. יוסי יזרעאלי, שהיה החונך שלי כתחום הזה, היה אז המנהל האמנותי של 'הבימה' והתכוון

מה בין שני הספרים? חרי שניחם עופקים במלחמות מלכים בני אותו גיל אלים, בסרוורים העגומים של שבונות העולים החדשים.

"לעומק, קיימת מעט מאור והות כין שני הרומנים. עקרונות התשתית של כתיכת 'טיסת בלהכיור פליט. מתוך יומן הכתיבה: "אבל אתה נכות, מכשירים', היו חתוכים ומוגדרים. קבעתי לעצמי שרפת? שרפת. התחייבת לכתוב אמת. הייתי כן 12 מסגרת של 80 עמודי קווארטו שתכיל הכל, נפת אולי. אמרנו לעצמנו שבסיירת משכ"ל עושים אותנ לשוני כולל שלא יעלה על 1500 מלה. נגור מזה דבר כל הזמן, וגם בקומנדו חימי".

לנוסחים מעוגלים ומורחבים. רציתי להשיג גם איזו לא יודע עליו ממקור ראשון. אבל היום, ממרחק שהיא אנונימיות. במוכן מסויים שיטת מכשירים הוא כתיבת שני רומנים, קשה לי לחתוך בין התומרים רומן שיכול היה להכתב ע"י כל אחר, אילו הכיל על הביוגרפיים לבין תומרים אחרים. כל אחת מרמויות כתיבתו הרקים והים לאלה שאני הכלתי על עצמי. יש, המלכים האלה היא הרכה אני. ולא כנלל זה אני אוהב כמובן, הכדל עמוק במיקום ההתרחשות: הרומן הראשון את הילדים הרגנרטיוויים האלה אהבה אומללה וחסרת בכני ברק, השני בגבעת שמואל, ואלה הם שני עולמות פשר. הם באמת התכוונו להיות הרבה יותר טובים מבל שונים. ילדי 'עונת המלכים' היו הילדים החוקים אחר מאיתנו. זה לא אשמתם שהם סטר יחר עם כל

יוום יום?

אתה קם בכוקר, מתישב ליד שולחן הכתיבה, שאיפשרתי לחם להיות טייסים ולו לרגע מרומין באמצע אתה הולך לקחת את הכנות מהגן ובית־הספר, אחד, טמון 'התיקון' שיכולה הספרות העברית לתקו הייחי עם הילרים שבתבתי עליהם. מלכי השיכון עמוק וממגולי. טיפטו על השולחן, הסתוכבו כמכונת הכתיכה,

unealo 28

מי בעד, מי נגד, מי נמנע

אני מכבד אותו, אם כי איני מסכים לכל דעה

שלו. הרומן 'טיסת מכשירים' אינו אופנתי לא

מבחיות הוושא ולא מבחיות הצורה. תוא תורש

לעומק. הוא נוגע בכאבים טראומטיים של

יורם קניוק: "יש בו יושר קשות כזה, יושר

מוחלט לגבי ספרות. הוא אחד מהכוחות

המבטיחים בספרות הישראלית. הוא בודה

מציאות שהוא חי בה מצד אחד ובכל זאת היא

על גבול הפנטסטי. הוא נשאר נאמן לדברים

התמוחים שהתרחשו בילדותו, לא קורץ לקורא,

עצמו, בצורה נסיונית, מעניינת".

דוד גרושמן: "לא רוצה להרניירוס".

יך אתה מעריך את אמנון ובות כסופר ומבקר ספרות: מנסה להגיד משהו שלא אמרו בדרך שלא אמרו. הרבה אנשים שניסו ללכת בדרך תאח גבריאל מוקד: "הוא תשוב מאוד כמבקר נישברו. אני חושב שזה יפה. אמנון לא הולך פרוזה, בוודאי אחת הדמויות החשובות כשנות בתלם, ואם אתה לא הולך בתלם אתה עלול ה־80. הוא רואה את כל הרצף של הספרות להיעלם בארץ הקטנה שלנו". העברית, עם האבות המייסדים גנסין, ברדיצבסקי, ברנר. הוא מצפוני, ל. קטלן לשם קטילה. הוא ויתר על הרבה בנלל חביקורת. ביקורת מן הסוג שלו אינה סגולה טובה למספר.

-ניסים קלדרון: "אין לי מנה לומר".

אורציון ברתנא: "הסיפורת של נבות והביקורת שלו משלימות זו את זו. אם תוא ייצא מעבר לסיפורי ממלכת הילדים על מוח גהה, הוא יהיה אחד המספרים החשובים שלנה ב'טיסת מכשירים' הוא מתאר חוליה שלא תוארה עד כה כנושא בפני עצמו, ישראל השנייה בתקופה שלפני מלחמת ששת הימים. אני אוהב אצלו את העקביות. על רקע מה שניכחב היום, יש לו סבלנות לדבר על החים כמשל. תאורי הילדות שלו הם מטוניםיה של חקיום שלנו. גם בביקורת שלו וגם בסיפורה הוא מקדים את מה שועשה בספרות הישראלית. אני מקווה שאנשי הספרות יוכלו להתיחס למה שכתב ברומן החדש".

> כמגירות. הם הופיעו בחלומותי. שינה זה חלק מתהליך "טיסת מכשירים" לוקח את הקורא למדנוות

אלימים, חסרי מיסוך פואטי. תמונה של גוויית תינוק על פסי הרכנת. תמונה אחרתו ילד מפגר תוקע כידון בנטן של פרירה כדי שתבעט בראשו של אביו. קבוצת ילרים מענה ילד מהמעברה בתקיעת כירון באיוור הרקטום. מי שנכחר למלך עובר מבחני זוועה: הוא חייב לטפס על עמוד חשמל ולגעת בעטלף הצרוך על ככל המתח הגכוה. הוא צריך להלך על סרש לא יציב אוים לאום אין יחיד האופו" מעל כור של סיר מי. תוא אמור לשרוף פרוות כלכ

שארנה מבקר,

ביום למציאות. הרומן שלי תוא רטייה קטנה על פצע

. הילרים האלה, אומר נכות, הם היום המעיים של

הילדים בשני כות, כן 35, גולר וגדל כבניברק, על נכול הספרים, זה אתח? חרי גם חיום אתה חולך עד הסוף במ־ לחמותיך עד שחדם נומף, שלך ושל אלה 'איני כותב על שום רבר שלא ראיתי:

כה עשית בגיל איבע עשרה, בתקפה שאַרי

"ישבתי והתבתנתי השצה דרך החלון, כי אמד יצחק אורפו".

"קראתי שוב את 'מות ליסנרה' ושוב, ועוד סעם לא, באקרמיה למדתי תיאמרון. לימוד בעוצמו (40 Juna Janus)

המדינה. הם גרים ברעננה, כמוהו, ודודפים אתי מותרות באותה ריצה כתולה ומיוועת שבה רווו עד הכירון כיר כילדותם. וגם היום מספקת להם המציצה רק סיסמאות שתוקות להיאתו בתן, והאחיזה נשפח. חקירה (מתוך "טיסת מכשירים"): ",... הוא נאו

תושב שפו זה המורה אבירי שתמיד מסביר מתוש מי שהם אף פעם לא יוכלו אפילו להתחיל להבין או שלי נבקש ממנו להתחיל להתאמן ולהסביר בתמציתיות למה התכוון אה דה בורדון כשאמר באין עם עולם אין ממה נובעת האלימות של הילדים האלח?

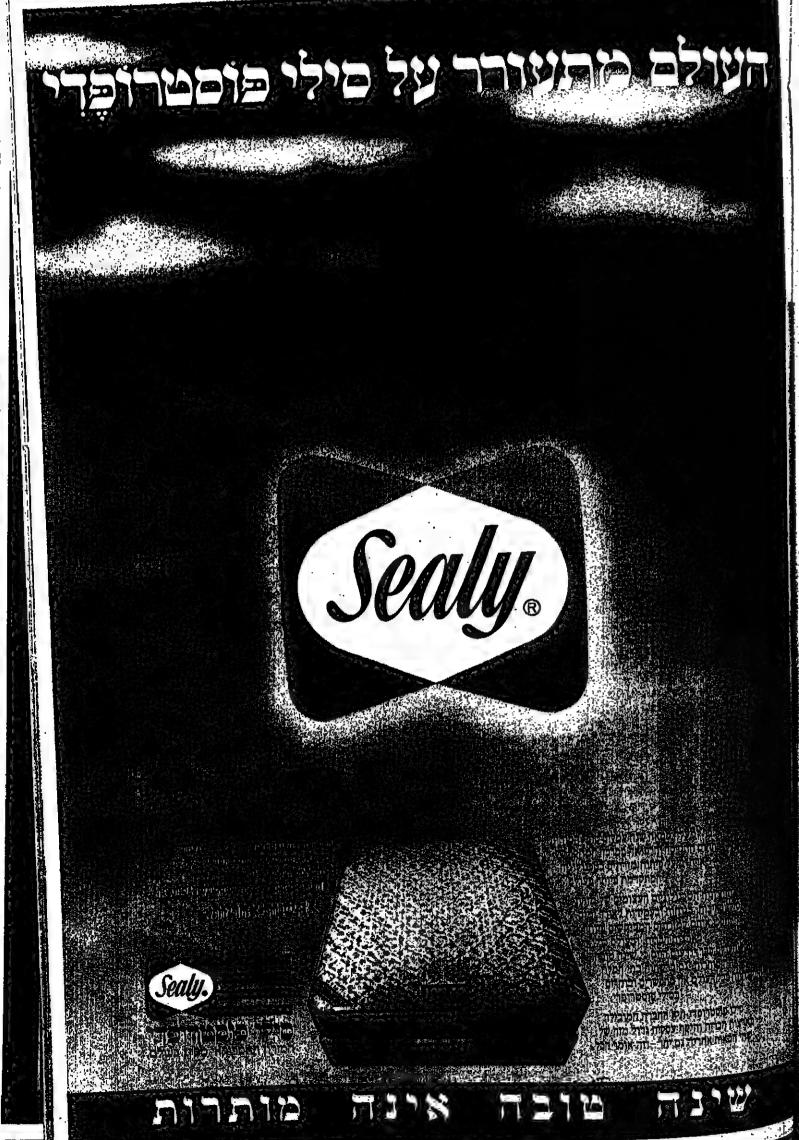
"הילרים האלה מבטאים את הצורך לתקן הגל מחרש. שום דבר בעולם שלהם לא נראה טוב. הכל נראה כאילו השתינו עליו".

שכונות החרדים. הורים מגליציה תוסיה הלכנה. הוא מסתכל בהיצע הצעצועים של בנותיו וזוכר תקופות ישראליות אתיות ב"טיסת מכשירים" יושבת משפחה שלמה מרי שול ומרכיבה ערימות של שְּטָקרים, בגלל דלות המד הכלכלי. נבות זוכר תופעה נפוצה כואה, של משפחה שמרכיכות עטים או אביזרים אחרים לסיוע נפולסי לאתר שעות העבודה. מי קרא או ספרי ילדיםו משו הילד שינן את "בכוח המעשה" של אברהם קרינידי, ובדרך נעלמה צנח לידיו גם "מות ליסנדה" פל יצוא

ארועי ישיפת מכשירים"?

היה לנו לצאת התוצה אחרי פירוק הממלכה. כל צלה שהצקנו להם כשהיינו מלכים, ארבו לנו כתוף לבית־ספר אפשר היה להגיע רק בריצה. אסור היה לצאת בהפטקות, כי היה מסוכן, חזורה הביתה גם כ כריצה ישבתי כבית ופראתי את מות ליסנוק של

ואוזר כדי? איך למדת ספרותז באוניברסיטות?

m of tentile

בין מוחמר לפול, והגליל בחלון

צת צפנה לצחמת גולני, בצר הברים המושך לכיחן עילבון הגליל העליון, ישנה תחנת רלק נדולה. כתחנת הדלק הנוזלה ישנה מסערה גדולה,

פס הלונות גדולים שדרכם ניבסים פרים הנחלים של הנליל התחתון. 'נימר' קודאים למסעדה הזו, שהיא, מובן, ממעדה ערבית עם אוכל מוורישראלי שעליו יש קונצנווס מלא רן תושביה היתורים והערבים של הארץ

ועד אמר לנו בעל המשאית שמלין על "נימר", כי נהג משאית

נהו משאית שהמליץ בפני על משם המביד לי שאת היהנדים אפשר לומה נקלות עם שבן זית שאינו בדיזק און זיה, עם בשר כבש שהוא בעצם נשר תורו ועם סחינה העשוייה משמשומין מיו ז'. ערבים האמונים שתידורות על אוכל זה לא ייכנסו למשה שמתחכמת אידנו. קשה מאוד למד לתם סביות בשר תרגנול הודד פתואש לכנש תמים. ומאתר שחלק ל תומל של לעותת מסערת "נימר" ש ערכים מהכפרים הסמוכים, הרי גם למער היהודי מובטח שהכבש הוא כבש ושים הוית לא הופק מסוייה,

שר עושה לפעמים מהכסף זכל, ואילו - משאיחו בעבר בעל צי משאיחו דן לעשת מובל כסור והא היה מפנה ה השפה ממוצה צה ל בחינם, ואת שלק הפובדר שבאשפה היה מוכד בכמן א לנעלי החוירות שבגליל. צה"ל לפוי רב בסעיף פיבוי אשפה, מירם נגליל השמינו, ונימר לא

היום יש לו מסעדה גדולה, נקייה וחמוצים במחיר "כסאח" – שלושה וחצי

מאוד. המלצרים לבושים כחלוקים שקלים בלבר. לבנים קצרים, נטולי מרכב. כשר חזיר לא תקבל שם. כבש ועוף - בשפע. הרבה מנות ראשונות, קצת ממולאים, עוצרים אצלו כבר בשעות הכוקר. בשרים ורגים. את מרבית המנות "אשכנזים" מזמינים חביתה וסלט. מי הראשונות אתה יבול לראות ברלמק שאמון על הממכח המורחי מומין פול חם חלק מהן לא תזהה לפי צורתן. ישמחו

שעבר כמה שנים במסערה של יוצאי מרוקו בחיפה, ואת השפעת המסערה התפריט, כמו שאומרים, מכובד. החיפאית תוכל לפגוש גם במסערה

מרוקני" – עם גרגירי חימצה שלמים, . בשר טחון וחצילים, מתובלן בנדיבות. עם חומום. מקבלים אותם עם פיתות לחסביר לך. יש במסערה טבח ערבי יש שם סלט בצל עם קצת כוסברה ותרבה סומאק, ויש "מוח מרוקני" עם בטריות, או בשר עשוי עם זיתים נטולי־גלעין. תוכל להומין ולקבל שם גם "מוחמר" – עוף פרוש על מצע בצקי דווי שומן ותכלינים. אחת המנות היותר בוקן ומאילה שוג בדיוק חיה הבשר. יקרות – פילה עשוי על גחלים. אכלנו אבל שעמן היה קביר בהרולט. מולנו

מחירי םלטים – 2 שקלים. חומוס עם צנוכר – . 4 שקלים. לאכנה – 3 שקלים. ממולאים 12 - שקלים. בשר עם זיתים - 5 שקלים. זאמוס עם בשר וצנובר – 12 שקלים. עוף בגריל – 10 שקלים. פתוח כל יום, כל היום.

סנא לן דווקא "בא לי", שלא יגוא לן בשעת העומס של

אז אם בא לך "בא לי" נרחוב אבן־גבירול 8) בוא לפני או אולרי שעות־השיא. תמלצרית, חודחקת בקושי בין מעט השולחווה ליבא לי" בשעות תמצופפים, תנוע אליך או מהר בבעי המוד וכל מוני ירקות,

יותר, תשרת אותן טוב יותר

מערום או צפוף שם מאוד אין בישור או בישור אין בישור אין בישור אין בישור אין בישור בישור בישור אין בישור בישו

מינו בעיקר צעידים וצעידים תועוברום או מגיעים לאיזור מים ותעישוקים של פריפריות למה בחל-אביב. למה בתליאבים. למה דום דווקא את המטעדה תווה הקוראת לעצמה שמניתו מפני שמחינית פתונים, ולעומתם ומח לפינה גם לתעודת אל תובות יש נדאי חלק

מבחר עצום של סינותיא 35×82/0"0 160×92 p ערבות בנקאית לכל קונה 15% הנחה לתשלום במזומן או 6 תשלומים חודשיים שווים. DINIA מרכז ארדן - צריפין: מפעלי הארגז כביש בית דגון (ליד צריפין) טל, 232696 - 30 יפתוח בשבת ארדן הל-אביב - דיונגיף טנטר טל, 200975 מחרח במרצ"ש בארדן ירושלים שלומציין המלכה 18 טל 27681 (ב. ארדן באר-שבע - העצמאות 54 (פינת הרצל) של (מאבאר 257 ב ארדן חיפה - מגדל הנביאים רחי חורי 2 טל (מאבאר במוע ש במוע ש

אם בא לך "בא לו"

אבלנו שם חומוס סתמי מיווס ועתינה באותה רמה לא מלחיבת (ג' :- שהמלצרית הלחוצה תופות. שקלים). ותרו על אלה, יש שם מנות ראשונות הרבה וותר מוצלחות: לנמנן מרק אמונה עוב מאוד, לא שינותי (ג' עקלים) שהכיל כל מיני יוקות ועלת ממנו ניחות התבלינים האומיונים למקעדות כאלה לגבי הקצוצות: לא יודע במה בשה וכמה לחם חיה

למרוח שחמסערה קטוה החתרים גדול למדי. מי שמבקש את המשרט היול להומין שם השנונן תחימוי יכול לחומין שם מלאווה היהנון ום פרס רול. לעומה אלה מציעת המשלהה החימוית הזו גם נקונקיות לא כליכן הימנוות. אכל מהו מחיה המנה הנו ע שקלים בלמו

אכלו מרק בשר, מסוג המרקים

על המנה האחרונה ויתרנו. בא

חיתה לנו סבלנות להמתין עד

31 सावह्यांव

כבנק החדי ויוצא וזפן בעולם הבנקאות הישראלי, אני האח זאת כמחמאה נדולה, גם חלקוחות תעסקיים התכבעים ובצדק רב פרוחות לצרכים מורכבים מוצאים. בבינלא (מו "תשובה, הול מת

גם בעתיד הנחלת הבנק וצבור העוברים ששו הכל בכני לענת לנג הללוח, שרות מעולה יהם איש ופתרונות תעונים לצרכיר

חק האתגר שלנו: להמשיר ולחות בנק הוד בנק יוצא מהכלל

שלום זינגר מחלכתי

התפישה הרעיונית מתבססת על הכרה ואמונה כין מה שמשתלם ללקוח משתלם בסופו של דבר, גם לבנק ואכן בשנים האחרונות הצטרפו לבנק עשרות אלפי לקורוות הדשים, רבים מחם אשר פתחן בבינלאומי חשבון נוסף הפכן אותו תוך זמן קצר לחשבון עיקרי החדיחות הכספיים זיי חון זמן קצר לחשבן עיקרי חוז'חות הכספיים של הבמן מצביעים שנה אמר שנה על איתנות פיננסית זועל שישר חוחיות מן חגבותים במערוכת הבנקאות הישראלית תפסת שיווקימן יומנול ופתחנות יחודים יוצאום מחכלל במקביל לגישה סומיות ורצינית הם הבילאומי ומאפיונים את חבנק

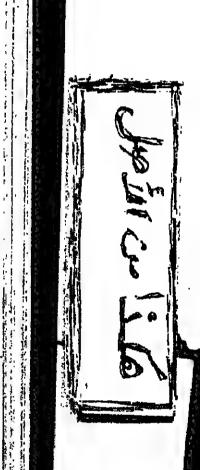
סקר דעת קהל חולים ומצביעים על ה כך שהבנק מצפייר בעיר הציבור

בתפישה הרעיונית המסבירה את זה כמה שנים יכולתם לחבחין כו איננו מסתפקים בשגרה אלא איננו מסתפקים בשגרון אלא מתפשים פתרונות מקוריים וחדשניים כמענה לצרכיר - הלקור! יוזמה ויצירתיות הם שתביאו ללקוחותינו את עדש משופר השבון עסקי משופר, שעות פתירות חחורגות מן המקובא סל הטבות משמעותי בתחום החסכון והפקדונות וכן שופורם הרמכון חשרות והטכנולוגיה

TOND ANY HURTH PORTON TO THE

אלונה פרידתן, דוגמנית. 16 פלוס, ותק תקצועי של טנחיים פלוס ומאות דולרים לצילום. חיוך כובש וגילויי ילדות מתחת למעטה הנעיות. מקום שני בחחרות בינלאומית והצעה קוסמת: חוזה עבודה לשלוש שנים בסך מ25 אלף דולד אם תישאר בחויל. אבל היא כאן, בתצוגות ובעתונים בילקונים ובקולנוע. שום דבר לא נעשה בשביל הכסף, מדגישים במשפחת התומלוגרק בשביל הכיף. אבל המסלול נע בכיווו אחד. קרימה

את אורית הראל

והשאיר על השולחן את התמונות שאכא צילם. למחרת כאו לסטודיו גציגים של יצרן כגרים ירוע, ראו כמקרה את התמונות שעל השולחן והחליטו שזו האחת והיחירה. אותה הם רוצים. וכך, יומיים אחרי שכף רגלה דרכה לראשונה נסטודיו של צלם, עם אפס נסיון, הגיעה אלונה למשימת הרוגמנות הראשונה שלה.

"והנה אני נכנסת ורואה שבכלל מישהו אתר מצטלם ואני צריכה לחכות. ככה ישבתי ורק היכיתי. שעתיים וחצי. אתרייכן אמרו שצריכים לאפר אותי. תשבתי שיעשו לי פס על העיניים וישימו ליפסטיק, שגם את זה עור לא עשיתי או, ופתאום התחילו למרוח עלי משחה כזאת ומשחה אחרת ומרחו ומרחו. והספרית עשתה לי כל מיני דברים משונים בשיער. וגיליתי מה שלא ירעתי, שיש המון אנשים שנמצאים בסטודיו כזמן הצילום, ובפעם הראשונה זה היה נורא מביך".

מביך, מכיך, אכל הילדה התגברה. ועשתה את זה כנראה לא רע. עוברה, מנחם עת לא רק טיפח ולימר את הקטנה איך ומי ומה, הוא גם החתים אותה על חווה צילומים בלערי איתו למשך שנתיים (שתוקפו פג לפני כתורש). "מנחם הדריך אותי מההתחלה, לימד אותי כל מה שאני יודעת. אני חייבת לו הכל והוא גם כוכב הטלוויזיה האמריקני דיק קלארק, מצביע על יריד המשפחה", אומרת אלונה. "והוא חמוד", מוסיפה

הצילומים, יושבת כצר ומביטה. מפקחת דוממת, אפשר השרשרת. מזיאות כפיים ותומורת. להגיד. "היא אוהבת את זה", סונט בה מהצר אכא"גבי. אשתו מורה באשמה. כן, היא אוהכת את העניין. "אני חושבת שהנוכחות שלי גורמת לות שיש כלפי הילדה יותר יראת כבוד", מסבירה מירי. אבל חיא מעולם לא נזכרת מירי, "אבל אם נשאיר אותה באמריקה לשלוש אמרה לא, לא הטילה וטו על איוושהי פווה או חשיפה, שנים. מול שהיינו מספיק מפוכחים ואסרנו לה 'תארזי, כי דרישת לכאלה פשוט לא הוצגה, היא אומרת. "היה נוסטים הביתה". היא עוד רצתה לחישאר עד סוף ברור מהבעת הפנים של אלונה או כשהיא בעצמה אוגוסט ולחזור ישר ללימורים, ומזל שטירכנו, כי הבהירה, מה הגבול", היא מסבירה. אצל אלונה אין היחה לה נחיתה קשה מאוד". כן, אמא ואבא היו שם, חובמות: לא מוכנה להצטלם בעירום וגם לא לדגמן באמריקה, נסעו לראות מקרוב את הכת עושה להם לבנים.

נתבקשה להתיישב בפיסוק על ברכיו של גברבר צעיר. "ראיתי שהיא ממש לא יכולה, שקשה לה לעשות את ות. היא היתה בסך הכל ילדה. אבל היא לא יכלה להתנגד, ובסוף איכשתו הצילום יצא. כשחזרנו הביתה היא בכתה, אמרה לי – אמא, מה יהיה אם זה יתפרסם, מה יגיד המורה לתב"ך, מה יגידו הילדים:"

בקיץ שעבר ייצגה אלונה את ישראל בתחרות רוגמניות כינלאומית "הסנים של שנות ה־80". גם לשם הגיעה בעצחו של מנחם עוד. "זה פותח הרבה רלתות בכל העולם. התחרות נערכה בפלורידה, בארה"כ, ואירגנה ואתה סוכנות הרוגמניות של איילין פורד שאומרים שהיא הכי גדולה בעולם", מספרת אלונה. "כל השופטים שהיו שם, וראו אותי, גם הם בעלי סוכנויות".

אלונה לא זכתה כמקום הראשון כתחרות. היא הגיעה "רק" למקום השני וזכתה גם בתחרות מישנית, תחרות התיוך היפה ביותר. אכא-גבי שולף מערימת הקסטות את זו של התחרות, פותה את הווידאו והזכרונות המתוקים מרצדים על המסך בטכניקילור. הרוגמנית הבינלאומית ג'די הול, חברתו של מיק ג'אגר, מסכירה לכנות את השיבות התוצר. המנחה, דוגמנית שעונדת את שרשרת הסרס בעבור החיוך היפה ביותר. זהכ ויהלומים כשוני 5000 דולר. והנה היא יורעת. היא מלווה את אלונה לכל פרצופה המופתע של אלונה כשעונדים לה את

"זה בכספת", אומרת אמא־מירי. "אין מה לעשות עם זה פה כארץ", אומרת אלונה.

"השופטים רצו לתת לה את המקום הראשון"

פרסומת לג'ינס, אלונה, דוגמנית סירונית בת 14 וחצי. היה השיקול". הפרס שלא קיבלה – חוזה עבודה

לשלוש שנים בסך 250 אלף וזלר. "יש תוופה של הפסר, כי אני רוצה לעבוד, אבל יש גם יסורי מצפוני אני יודעת שאני צריכה לשרת את המדינה, פים לי גם זכויות אבל גם חובות". כינתיים כל הדילה הצבאית עדיין רתוקה, בינתיים היא רק בכתה יב מגמה ריאלית־פיסיקלית. "תכתבי כצגלסון כפי פגל." שיהיו מרוצים", היא מנחכת. כתכתי.

באמריקה, כסיום התחרות, אלונה נשאר קו שבועיים כביתה של איילין פורד, כאורתה פל-מנחטן, בית פרטי כן חמש קומות, משרתים ותיונית. מלווים רשמיים וסידרה אינטופית של ציוונים נוצצים. הווהר שקורן מהטלוויזיה בישופלגי ו"ראלאס" נהפך לצורת חיים שרואים בעיניים וציק סינוור את הקטבה מכפריסבא.

יא חיה בסטייל של דיינאסטי 📆 לימוזינות ונהגים יפניים, סבלה נפין עושר וחשבה שואת אמריקה, מולג אמא־מירי. "לקחו אותה רק למשות. המפוארים, למסערות, קוקטיילים, היו לה פלצים שחיכו לה וכל חזמן עטפו אותה במהמאות. כשאלנה היתה אצל איילין פורד בבית וכאנו לבקר אותה פתחה לנו את הרלת ואני לא הכרתי אותה אחתי לעצמי - זו הבת שליז היא היתה כליכן אווה וווהרת. היא לקחה אותנו לסיור נמוהם לבלומינגדייל'ס, הרימה ידיים, עצרה מוניות הצי קצת מאברת את הצפון, והיא כעצם רצתה שנחלים בשבילה אמרתי לה, אם תבואי הביתה ב־29 באנוסס לחדר הקטן שלך, ותצערכי לעשף ספרים ומצוש תאברי את תראש, והיא אחד כך אמרה שצרקתי

(המשך בעמר 11

עבור דור בלחיצת כפתור.

ו הקרובים נציג לפניך חידושים מכנולוגיים מבית היוצר של חברה מובילה המייצרת ומשווקת. לבלומינגרייל'ס, הרימה יריים, עצרה מתיות שה של של מדרניות ברסה בינלאומית. מערכות אלה מעניקות לך דור חדש של נוחות בכל תחומי החיים: מלמהטעליות המשוכללות ביותר, דרך מערכות פיקוד אלקטרוניות ועד תנורי בישול יוקרחיים. וקיישראלים משתמשים יום־יום במוצרי החברה המתקדמים. קרוב לוודא שאתה אחד מהם. .... ונראה לך דור חדם של נוחות.

אלונה מסתכלת כאמא ומהנהנת כהמכשר "התורה היתה קשה. כל מה שאברו לי שם, כל המכום

אבל קטע קשה אחר נכל זאת היה בהתחלה. אלונה זוכרת שהשופטים שאלו על הצבא. "הם שאברו שאבי יכולה להצליח מאוד, זה נורא מפשה קשור בפוסטר ההוא שרוסס בחוצות עיל הקודש. ישר חקרו על הצבא – לכל מועמרת היה ראיון – ווה ולחזור למציאות האפורה זה קשה ונודא אובה בשופו נורא אובה בשופו בש

स्राज्ञष्टचांव ३६

להסתובב בניו־יורק, בכלומינגרייל'ס, ופתאום היה צריך לחזור לארץ, לשיגרה".

לקח לה אי אלה ימים טובים להפסיק לכהות בחלל ולהתאפס על מציאות של ספרים ומחברות ומכחנים ושיעורים. 'אני רוצה לחזור לאמריקה לאיזושהי תקופה", היא אומרת. "הבטיתו לי כל מיני הבטחות וזה מה שנשאר לי. יכול להיות שהכל שקרים, אכל ער שלא אנסה, תמיר אחיה באשליות שפיספסתי משהו". נכון לעכשיו, יש כבר הבטחות לצילומים בחו"ל בפסח ובחופש הגדול.

כשהתחילה עם הרוגמנות ברצינות היו ראגות בעניין מה יהיה עם הלימורים. מצד הסכים והסכתות, כעיקר. אין מה לראוג, מכריזים ההורים, היא תלמידה מצויינת. בכל זאת, ילרה עוכדת ולומרת – "היא מתמודרת עם זה יפה מאור", מצהירה אמא־מירי. בהמשך היא מורה ש"כל העניין קצת מלחיץ את אלונה כי היא מנסה להיות עשר בכל התחומים, ווה קשה. יש רגעים שאני רואה שהיא לחוצה, ואז אני אומרת לה בואי נפסים, אבל כאיזשהו מקום כבר גם אראפשר גם לחזור אחורה".

מילכור משונה. הילדה רוצה, אומרת שנהנית, ההורים לא דוחפים, הם אומרים, אכל מאור תומכים וגאים. שום דכר לא נעשה בשביל הכסף, מדגישים כולם, רק בשביל הכיף. אבל המסלול נע בכיוון אחר. קרימה. "אני חושכת שיש לה חיים יותר מעניינים מאשר לילדה אחרת בגילה. היא טוענת שיש לה עור עיסוק והיא גם מרוויתה, וזה מוסיף לאגו שלה".

מפורסמת כת 16 פלוס, קמה נבוקר והולכת לבחינה במתימטיקה. כאה הביתה כצהריים, הולכת לישון וקמה לתצוגה או לצילומים. לא כל יום, היא ממחרת להדגיש, ולא לפני בחינה, אבל כאורת קכוע. בבוקר היא מוקפת "ילרים", כפי שהיא מכנה אותם. אחר הצהריים – מוקפת מבוגרים. ואמא אומרת: "היא התכגרה, כי היא מסתוכנת המון בין מבוגרים. היא אחרת בערב, כשהיא יוצאת לעבודה, ואחרת בכוקר. היא אומרת שבני גילה מרכרים על דכרים שככר מזמן לא מעניינים אותה. גם על המסלול היא היום הצעירה. אכל מאז ומתמיר היא היתה ילדה יותר בוגרת, רצינית. הילרה היתירה שחוזרת נקייה מהגן".

אלונה אומרת: "התרגלתי למבוגרים יותר. גם החברים של החבר שלי, גם מי שאני עוברת איתו. בנית־הספר יש רכים שמפחרים לרבר איתי, גם כאלה שהיו איתי עד כתה ט', כשהתפרסמתי. אני ישר קולטת כשאני מגיעה לאיזה מקום ואנשים מטתכלים עלי ומרכרים, ואני מתעלמת מזה. לפעמים אני מסתכלת על אנשים בחזרה והם לא מורידים ממני את העיניים, ואו אני נכוכת ואני מורידת את העיניים".

"תלמיר אחר ראה את אחת הכנות מרברת עם אלונה ושאל איך יש לה אומץ לדכר איתה, עם מפורסמת כזו. היא סיפרה לאלונה, ואלונה כאה אלין ואמרה לו 'תראה, אני בשר ורם, אפשר לדבר איתי", מוסיף גבי. ומירי מחוקת: "היא יוצרת את הקשר, לא מבינה למה אנשים מתרחקים, זה פוגע כה היא ניגשת ויוצרת את הקשר מחרש, מכהירה שהיא אתה אלונה שהיתה קודם. זה לא כל־כך נעים, אכל זה מחיר

בכית עוספים אותה בהרכה אחכה, מרפרים לה את הדרך בהמון תמיכה. זה מופגן. אמא, אבא ושתי אחיות צעירות מאלונה: אורית, כת 15, ואירים, כת שמונה, שהתחילה עכשיו גם היא להצטלם למודעות. "חצלמים ראו אותה כשבאה איתי לראות את אלונה בעבורה, והתלהבו", מחייכת אמאימירי בסיפוק.

פינת האוכל מקושטת בתצלומים של אלונה. גם החרר של אורית. אצל אלונת בחרר - אין זכר לתמונות. "כי בכל אחת אני רואה דברים שיכולתי לעשות יותר טוב", וגם שלא יגידו ש"אלונה חלתה "ישר התחלנו באלימות". בערב היא נוטעת לתצונת

BE ofeatu

משפטים פסקניים וחיוכים מלאי בטחון. ויש גם חבר מסרגן. אה, החבר. נבר בן 21, סטורנט לכלכלה וראיית חשבון, שחקן לשעבר במכבי

נשארת רוב הזמן בנ"נס ומומשירט.

למה היא חוסכת את הכסף? לאוטו, וצלמת על למכונית". או אוטוביאנקי, ושיעורי נהיגה, כמובן.

בכוסר בכית הספר היא עושה ממונר בציונות ביים בעל לי הפנים. מה שיהיה - יהיה יש לי פו

סרשון פרסומת למיץ. אלונה היתה בת 15 וחצי. הרי נראתה שם יותר מבוגרת. הוא צילצל, גישש, לא ידע מה יעשה איתה. גם אנהנו נכהלנו קצה בהתחלה, אכל זה בסרר, זה עובר כבר שנה. אלונה בעצמה אומרת שעם כני גילה היא לא היתה יכולה להסתרר, כי הם ילדותיים מרי". החבר, אגב, מאוד אוהב את

לה", אומרים כולם כמקהלה. ואם היא רוצה משהו יש סיפור שיש לך איזה שבעודכובעים. היא מעבה יוצא דומר או היצ היא היא היא רוצה משהו מעור. אבל בדרך־כלל אין לה סבלנות למדור בגרים סיני, ורדיו, ואת חסרט הייוור גורלי. "אני קיש מרוב ההתלכשויות התפשטויות בעבודה, אז היא הזמן מה יחיה", פוסקת האחות אורית מהצר ביה

> גולף אדומה עם גג מחקפל, אבל יורעת שבסוף תיקנה אוטוביאנקי כי היא לא אוהכת לנקר לאנשים את העיניים, וחוץ מזה, מה היא תעשה עם גולף ארומה, תיסע לבית משר כצנלמון הרי 'הילדים יתאכזרו

האם: "לצורך צילום, אלונה נחבקשה להתיישב על ברכי גברבר צעיר. היה לה קשה. כשחזרנו הביחה היא בכתה, אמרה לי – אמא, מה יהיה אם זה יחפרסם, מה 'גיד האורה לחנ"ך, ונה יגידו הילדים?". שלה". אם יש בקיעים בחומת האחרות האוהבת הצו – עליה בבראנז'ה. "לא הרגשתי קינאה, אבל היה

זר לא יכחין בהם. הם מכוסים כהרבה שביעות רצון,

העוברה שאלונה שלו הופיעה באחרונה באחר העתונים בדירוג של אנשים ורברים שהם "אין".

ילרה בת 16 פלוס, מרוויתה "כמה מאות דולרים" בעבור יום צילומים. מה עושים עם כל הכסף? "חוסכים יוצא דופן, או היא קונה לעצמה. מהד למשל בגר

תמונות שלה בכל חבית, שהכל מטופט בצילומים אופנה לא שומעת ולא רוצה לשמוע מה מרכלים

קשרים התנתקו כאופן פתאומי. יש בבית הספי ובוה בנות שכל היום מרכלת", היא מעווה את הפנים וה

הנה, מאחורי ארשת הרצינות פורצת התוצה הילוה מרביצה חיקוי של "אתת קופה ונמוכה", ששאלה שה ת"א כדורסל, היום במכבי דרום. אירו (ב־א', על שם איך מגיעים להיות רונמנית כי גם היא רוצה משיה הרורה אירה) שטיינברגר. הם תכירו כשעשו ביחר על "אחר המורים" ששאל "אם אלונה שלנו היו אוני המפורסמת", מודה שיש מקצועות שהיא שונאו, וגל

"לא אגיר כי אחרת יתנקמו בי". יש לה מעריצים ומעריצות שכותבים ומאשי אם הוא מרכר כמו בנאדם הוא מקבל תשבה ל כנאדם" – והיתה אפילו אתת שהרהיקה לכת וספר סיפור מרגש איך היא רוצה לעשות כתבה על אונה בתור בחינה לקבלה לעבודה במקומון ממיים, האר שתגיעה לכית המשפחה וישבה, חמושה במוצרת מל אלונה ואמא ואבא, הורועה שבעצם היא מעריצה רק רצתה לראות אם גם בחיים אלונה נוציו כש

עושים פרצופים לצלם. אולי תביאי כובע אוני אך מושלם. "סתם, אני אוהבת כובעים, זה ובל" ואמ תעוי להגיד אף מילח יותר, אמא ואבא עוד לא נא את הסרט", נוערת כה היפה.

בעם בחצי דור

נרום עוז, צלם, היה האים מבילה שנילה את אלונה למצלשה "עוב, היא לא בדיון הצצה שלי. היא פשוט כזו. בגיל עהא

באה אלי היה צריך רק טיבה ומין

כדי להבין שהיא תהיה דונווח

תצי דור. עובדה שממנה והלאה

עברו כבר שנתיים ולא הניעה אלי

עוד אחת כואת. אני נהחלם

מאמין שהיא יכולה לחצלים

מבגרות את הבנות מהר מדי, אנו ז

עבודה קשת, באמת קשה. יע לק תרבה עם מה לחתמודד. אני

אלונה היא בחורה עם הדבה ענל

שמסוגלת לתתמודד עם זה שה

את תילדה שבה היא השאינה

בבית. תיא התפחחה יפה".

"אחות כואת יש אולי בכל

"איני מושב שהעבודה הנו

מישהו חציע לה, לא מזמן, לבטח או הנוס שלה הפנים האלה שכמו כל ילדה נודמלית אחה כגילה היא פוחרת כל הזמן שוצמרי האיפור יים לה ולכן היא תמיד מנקה מנקה מנקה חלכמום מרסנים. ישאלו אותי מה יקרה אם תהיה לי האנה

אוריות הואר

אלקטרה. הראשונים במזגנים.

ם מזגני קח נשימה ארוכה של אוויר וקרא בעיון: חברת אלקטרה מציעה לך את המבחר הגדול ביותר בישראל של מזגנים החל במוגני ג'וניור קומקפטיים, מזגני חלון ומזגנים מפוצלים וכלה במערכות ענק למבנים גדולים.

■תני אלקטרה, הנמכרים ביותר במדינה והמותקנים במקומות שונים בעולם – מארמון מלך נפאל ועד מלונות הפאר של לאס־ווגאם – ^{מספקים} לך מיזוג מושלם באיכות גבוהה. המבחר האדיר מאפשר לך לבחור את המזגן המתאים ביתר לצרכיך.

טיסה בלי מכשירים

ובצפיפות שהאוניברסיטה מציעה כנר לא הספיק לי. למרתי כאוטורידקט נאמצעות קריאה. הלכתי לפי בן־אור־אורינובסקי. זה מין ספר יסור שיש לי המון הערכה אליו, כי הוא מילון כים לכל המערכת, לארם שלא מכיר אותה. הוא סיפק לי מפתחות לעיסוק בספרות העברית. אני חושב שבן־אור־אורינובסקי היא ארם גדול, ומן הראוי שימצא מקום בכל ראיוו".

הכסיס האנונימי שלו, העוברה שכשום רשומה אין ציונים ללימוד מסודר שלו, משמשים טיעון לתוקפים אותו. פתאום הוא קפץ למרכזם של דיונים בלהיטים של אריות קאנוניים מסוגו של עת, ועוד העז לכתוב מלים כגון: "הרומן החדש של עמוס עוז מהווה אכזבה קשה" (על "מנותה נכונה").

אנשים אמרו: הוא לא כרור, הוא לא מכין כתחום, הוא מתחכם. "התאמצתי, כאמת התאמצתי", אמרו לי כמה מהם, כמו בפזמון, "אבל אף פעם לא יכולתי לעכור את השורה העשירית במאמר ביקורת שלו או

התעלמות מנכות היתה דרך אחת להתמורר עם קיומו. "עונת המלכים" יצא לאור ב־83". נימכרו 812 עותקים. פחות מחצי מהדורה. מלכד איזכור מנומס וניקורת זהירה ב"מעריב", במדור שבו תיפקר נבות ממילא, איש לא מעולם האקרמיה. פרופ' אסא כשר ניסח לבפוף נופחת השמיע תגובה על הספר. כאילו נגרע מהליך יצירתו פשרה, שנבות לא לקת בה חלק. במקרה הזה עשה זאת האָבֶר הסופי הכרוך ברכישת הספר בחנות וקריאתו. גבריאל מוקד, המקורב אליו ואל האקרמיה כאחת. עונת המלכים", דומה, שט בחלל ריק מצליל. אנשים העניין לא גווע אלא לאחר ש"חרשות", כרף הספרות אחרים היו שוקעים לתוך מחילות ריכאוניות. גם אם קיוות נכות בסתר ליבו שהקהילה הספרותית תתעלה לריון ענייני ביצירתו כלי קשר לטינות כלפי דברי לחרור לאקדמיה הספרותית, ו/או לפרסם מיצירתו הביקורת שלו, היה ריאליסטי מספיק כדי להיות מוכן ב"סימן קריאה", כתב העת לספרות שמנחם פרי הוא לדממה הרועמת. וממילא ככר היה שקוע בכתיבת עודם. "טיטת מכשירים", שדרכי כתיבתו היו רצופות מכשלות משלהן.

> ניםכעת מחומר חוש לרומן דראשון? "לא. מדעת פוטנציאל התגוכה של הקהילח הספרותית וכושר ההתמודדות של הקורא. יש חומרים לא נגישים. כמה קראו את ברנרז אפילו בתקופה שהיה

כצנטרום ואיני מגיע לגונת סוליות נעליו של ברגר, או מה אתאונה: 812 עותקים זה מספר מכוכר לגמרי בעיני. גם 200. גם 47, מאחר שוהו מספר נטול

אתה לא כותב למען יקראי?

הקריאה היא חלק מהתהליך, כמו שהרפסת ספר היא חלק מהתהליך. אכל אם תשאלי אותי אם אני רואה משמעות לעוברה שיקראו את הספר 40 איש או (הכסף מאכא שלי) פגשתי אישיות אקרמית שועקה

אתת מורע גם לעוברה שתמסר מציב קשיים כדרכו של הקורא. כמעט אין פימני פיסוק, כמעש אין פיסקאות, ולעומת זאת יש כותרות מספריות מפתוריות כמו מפר חוקים משפצי. הנוקמט אינטנטיווי, רב־שיכבתי, קשיח ומדידק. אין הרפיות נשימח, לא בצד הטכני של הקריאת ולא בצד התוכני. אתה לא מספר דברים בעימים. זה מעניין ולא שיגרתי, אכל דורש כלי התמודוות חדשים לצורך הקריאה. האם הקורא מצוי איתך בשעת

"יש פה אי הבנה ארירה לגכי תפקיר הסופר במערכת. הכתיכה הסיפורתית היא אקט של חיסול חשבונות בין הסופר לבין עצמו לבין עברו. קהל הקוראים חיצוני לעניין המהותי הוה. המכחן הסופי הוא ערפי, מצטבר ודורש זמן. תהליך ההתקבלות של "עכשיו", "צומת השרון". בכל פקם שנידרש לכתיבת נוסח סיפורתי חדש או שונה אורך עשרות שנינו. קניוס בישרת היה נישרע מבתיבת הספר. כמה פעמים נותק נוסחים חשונים כמו זה של ישראל ברמה אף לא חחל, למרות שהאיש כבר מת".

בסוף 84' נתגלע ויכוח מר, חזיתי, שגלש בעל המכולת עדיין מתחשב, אבל לא מן הטעמים למסלולים אישיים, וקרע את הקיר השקוף שבין נכות ... הנכונים". למתנגדיו. הוא פירסם כמוסף הספרותי של ימעריב" היו ימים שנכות כתב כחשך, רק מכונת הכתיבה מאמר ענק תחת הכותרת: "לעניין מחירה הספרותי של : שלו מחוכרת לורם חשמלי שאול משכן, ונקודה של שעת טיסה קרבית אחת", וכן רן ברבעון "הספרות" של אור מאירה לו את האותיות. כומנים הקשים נחלצו החוג לתורת הספרות באוגיברסיטת תליאביב. בין ההורים של בני הוג נבות לעורה, גבריאל מוקר זימן תשאר עירער על מקוריות תורת הפערים של מנחם ענודות ב"עכשיו" (נבות עדך את "עכשיו" 50) וגם פרי, מי שהיה ראש החוג ומעורכי הרבעון, במשך זמן סייע כספיה.

មានខ្លាំ០ 40

למה חשוב לך כל כך לכתוב ביקיתו הית יכול לכתוב את הסיסורת שלך הרבה יותר מאמ להתקבל ביתר קלות, אלמלא משכת אלין אם ובינ עליך הדיכורי של נביא זשב? "אני לא נביא זעם. לי עצמי אין כל השיפת כהקשר תזה. אני רואה עצמי כעָבָר של שוידה

מ"הספריה" אם יפורסם הרומן של נבות:

'חולש וחצי שנים חייתי עם השיכון פיפסו על השולחן. הסחובבו באכונת הכחיבה,

נכות וכה השנה בפרס ראש הממשלה לסופרים עבריים, אירוע כמעט לא ייאמן מבחינתו. הוא מקבל

האסוציאציה מוליכה אותו במקרה תה לפיפד

מייו של מבקר עברי צעיר מתחילת המאה, כ פישלון

שמו. "הוא היה מבקר מוה רעב ודכאוני השעום

הספרותית של דורו לעגה לו וביקרה אותו. הא

התאבד כשהיה כן 42. היום אני רואה ם מתעה

ספרותית נדירה. כשקראתי את מאמריו המבולנלים

מתוך יומן כתיבה: "לאט לאט מתפה המת

האומלל אליו תומרנתי כמבקר ספרות עברית ענשי

כבר כרור כיצד התקבלתי להיות מבקר ספרות, תוד

בעיתון מרכזי, ללא כדיקה נוספת. מבקד חית להח

או אישיות מרת נפש שיש לה אידאה ספרותית נותג

בולעת כל, או איש ללא תת חומר רגישות אנוקית

למה שהוא לא נייר כתוב. גלאדיאטור נחנון

הרמטכ"ל רפול. מבקר צריך שתהיה לו אתיתו לני הספרות ושום אחריות כלפי הסופרים, ובעיקר לפום

"היו לילות רבים שלא ישנתי בגלל קביעה

ביקורתיות מוטעות במפורש. אני יורע שמניתוח של

נוזל דם, ורקמות עריבות בהרסות. היתה לי סעות פה

כמבקר מתחיל כאשר לסיפורת של עמליה כבה

כרמון. הערכתי אותה, ובעיקר את שרות מנוסים

שלה, הרבה פתות משוויה כנכם מתותי של השוח

העברית. נתתי לסופר שבי להתערכ בעבודת העק

שרוף. לא מבחינתה, מבחינתי. אבל העניין הז ט

בות אינו בודד, כפי שאפשר היה לצטת הה

משוחה עם סופרים, משותף בריונים פוברים

ואפילו מנחם פרי, לכאורה מתנגרו הנחל הביע מלים של הערכה ללהט ולראייה הבולם

בינאישי, אלא ביני לבין הספרות הניכתבת כאל.

של נכות המבקר בוועירת הסופרים האתרונו. מעודי

הספרותיים הם יורם קניוק, יצחק אורפו, דוו שו

אורציון ברתנא, כולם רמויות שאינן מתנקיה

בהכרח, במרכז תפופולארי של הספרות העבית הז העריץ מרחוק את יעקב שבתאי נבספטמבר נו סו

עָל הרגע שבו נודע לו על מוח שבתאי, שנתיים קוס

לכן: "לא יכול להיות, אמרתי לעצמי, כבימים נוס

חייתי סגן מלך כבנייכרק והרברים התקלקלו גל

להתחשב בכך שיש מלכים...אפילו להתוודע אל הדע

לא הספקתי"). תקוות הספרות העברית, לרעונ

נקטמה כיום פותו של ישראל ברמה משו

אותי מה דעתי עליו כסופר. אמרתי לו ולמה לכדה

שהוא המופר החשוב ביותר שקם לנו אדר הור המרים.

ושיעברו עוד עשרים שנה עד שאגיע לרמתו. משו

מתוך יומן כתיכה "כיקור אצל בדמה הא שא

פתח־תקוואי, שבת בן 28 מבוזלת ניוון שרירים.

"לא. איני רואה עצמי ראדי. לגבי עמליה כב

מחיר מר של התנכרות ודה לגיטימציה".

טעית פעם בביקורת?

שבי. הרבר הזה לא נותן לי מנותה".

דיברת איתה על זה?

הם ניראו לי כאילו נכתבו היום בתרד בתלאניב.

ראת את הרומן הראשון של אמנון נבות:

איך אתה מעריך אותו כמבקר: אין לי שום דבר נגדו, או שום דבר בעדו" בוועידת הסופרים הבעתי הערכה ללהט שלו". זה נכון שאיימת על "כתר" שתצא

"הצחקת אותיו הראייה – 'הספריה' עדיין

קצר הימים שלו, פירסם כמשך כמה שבועות ידיעות שונות על אישיותו, עברו, מאמציו הכושלים של גכות

הילדים שכתבתי עליהם. מלכי באגירות, הופיטו בחלומותי".

מתוך יומן כתיכת: "אגב קניית חיתולים ומוצץ

סופו של עניין בהמשכר. שמועה עקשנית מספרת שפרי חבע מתנהלת "כתר" להימנע מהוצאת "טיסת מכשירים", שאלמלא כן, תפורק שותפות "הספריה", מסגרת). בינתיים הרומן יוצא לאור ו"הספריה" על מכונה תיכון.

מתוך היומן: "עיריית הרצליה איננה מתחשבת בספרות העברית. גם חברת חשמל לא. ובצדק מוחלטו

כנגרי: 'מה עשית לנומ'־

ש"כתר" "סימן קריאה" הם שניים מחבריה (ראה

1300 שקל לחודש, סכום שאמור לאפשר לו שנת כתיבה בראש נקי. כשנים שבהן כתב את 'שיסת מכשירים" התפרנס מעבורות מזדמנות כשומר לילה במסעל והוא מולק משם כשנתפס קורא את "זכרון דברים" של יעקב שבתאין, כמורה בבית ספר, כמרריך חוגים לרומה וכן כמבקר סיפורת ב"מעריב", "דבר", ורם החשמל לרירתו, וכך גם הטלמון והמים.

בעמור אחרו "היום, יום ו', כיספריה', הניקר המספרים שלי תקומה". כרגע הוא במצב של פריכות שלאחר פאוק

מתיש. וגם הכיבודים המשככים מעם את פצעי – תוכניות טלוויזיה, ראיונות, מסיכות חג לחלות ספר – לא יצלחו כמערה הזה. נכות לא מבין נכל המערך שהתנפח באחרונה סביב סופר וסיפרו בשף "טיסת מכשירים", אומר מלך הנבעה לראש השבי"ם לא כל כך משנה ארוני רוש השב, כי אוחנו כו מפילא בצה חשני של הקיר".

אמעון, מח מעבר לקיר? "אין כלום אין מלך. יש ילר שחולך עם מינל ס

מטומטם לבית־ספר עמל".

תלמה אלמון

מכונת הכביסה של אלקטרה והמייבש הקומפקטי, הניתן לתליה, מאפשרים לך – במקום לתלות את הכביסה – לתלות את המייבש.

אלקטרה היתה הראשונה להציע לך, כמו תמיד, את מעוכת הכביסה המשולבת, המעניקה מקסימום יעיכות במינימום מאמץ.

TILITINE

הנוחות עולך-האתגר עולנו

מעשה במכשפת וודו, קללה בלתי חוזרת, גרוטאה על גלגלים והקרובים המתים של ג'פרי אברמוביץ

מאת אלי טייכר

ניודיורק היא עיר מטריפה.כך חושבים בעיקר אנשים צעירים מאור. מידי פעם בפעם זלוולים קלים בישו. ובמלאכים גבריאל ומיכאל. אבל תמיד הא

שלט כה באצבעות פלדה ז'אן קלור דיוואליה, המכונה "בייני דוק", עריץ מסוגו של האורות בנית נדלקים וכנים ביום ובלילה, ללא מגע יד אדם במתגדב דיים של אם היו בכיסך מאה רולר נחשבת לאונסים, ג. הבחורות היפות ביותר שראיתי מעודי: תמירות, גרולות דדיים ומכניסות אודתים. והימים – ימי טרום איידס.

העלינו את הנטלה לדרגת אמנות. וכך היינו חיים באושר ובעושר, אם לא עך קץ השימוש שלנו. אחר מהם גרם לי בוקר אתר צלקת עכוז מבוערה ובמעט הם לב כל הדררות. לפחות שלושה חורשים. עד שנהת עליוו האמיו כל הדורות, לפחות שלושה חורשים, עד שנהת עליגו האמון.

השכורה שלנו גרוטאה ממונעת, פיאט 500, מודל 1958, וכי הפיאט שייך למשרתה של "מאראם רוזמריו, מכשפה של וודיו, או משתו כוה". על פי קלסתרו של רב המשרתים שלנו צריך הייתי להבין, כי רעה גדולה מאוד

נואה עלינו. האיש נעשה צהוב. לאחר שהשתלש על רער יריו ועל שיניו הנוקשות, ארמונו של שלים האיםי על חשבון משלם המסים האמריקני, הסביר את החושי אמר כי לטונתנו ולטובת ילרינו יודיה, אם נסצה את קותנת הוורן, שיש לה קשר ישיר עם האלים ובועמה היא מסוכנת מבעל צפעונים מזומה. ישיר עם האלים וכועמת היא מסוכנת מבעל צפעונים מווקקי.

נסיוני צריך הית לדורות לי שלא לנהוג באיוולת. שנתיים שום לכן עליתי לרגל אל העיר סאלברור בברזיל, לשמוע הוכמה פי הסופר הברזילי, ענק הרוח, דורד אמארו ועין ערך: רונה פלור ושני בעליהג אמארו אמר לי שהוא מתיר לעצמו

אתר כד החלו כל הברוים כבית להגיר דם כמקום מים. המומחה אתר שתי

הסימן הראשון לטרגריה הקריבה וכאה היה התרתקותם מאיתנו, של כל שבוני השחורים והלכנים גם יחר. לבפוף נטשו אותנו גם גערותינו, אף על פי שלפי תריסר מהן הבטיח אברמוביץ נישואין, דרכון אמריקני ומערכת שיניים החבה עשויה זהב. בעיני כל מיודעינו, היינו כשני נידונים למוות, שגרדומיהם כנו החש

באותו זמן החלו להתרגש עלינו כל מיני אירועים משונים. לכל אירוע היה ומס מרעי והגיוני מוצרק, אך עם זאת התלה תולעת הפחר לנקר עמוק בכבר. תחלה הי

אחריכך החלו סרטנים ארומים, מושעים למראה, לוועל רופא אמריקני, שאותו פגשנו באוד הברים על ויסקי כפול, כדי להתאשש בד יום אחר הור ג'פרי אברמכיץ וסיפר דרך אגב, כי ברכו הביתה נכנסה במכונית השכורה שלנו גרוטאה ממוטח, פיאט 600 מגדל 1968 בין הרושה המוטה במסונית הסמוך למקום מגורינו.

בשלב הכא של האמן לא יכולנו להויז את הדלתות כבית. את הסטורות לא ניתן היה לפתוח, ואת המתוחות לא ניתן לסגור. מומתה צרפתי בינלאומי, שפימן גו נתקעו הרלתות", הסביר במדעיות צרופה, והציע לנו לקחת שתי גלולות הלידי ולשכות מרל היורי ולשכוח מכל העסק.

מקררים, מדיחים ומקפיאים אלקטרה.

עבור דור בלחיצת כפתות

TILITINE הנוחות שלך-האחגר שלנו

הכבוד האבוד של השופט חריפאי

הנאשם רשיון שהיה כתוקף כזמן העבירה, מכוטלת השלילה. לבקשה שהגיש יריב לשופט חריפאי, צורף רשיון שהיה כתוקף בזמן העבירה.

מה שחריפאי לא הכחין, לטענתו, כשדן שוב כתיקו של אסף יריב, היה שהעכירה שכוצעה היתה קשורה לנהיגה בקטנוע, לא במכונית. ולאסף יריב אין בכלל רשיון נהיגה על קטנוע. חריפאי התכונן ברשיון, ראה שהיה כתוקף, וכיטל את השלילה. רק אחריכן, כשנחקר, הוא טוען, התכרר לו שמדובר בקטנוע. הוא מסביר את הטעות שלו בכך שחיקים של עבירות שמתכצעות על קטנוע הם נדירים, והוא פעל באופן אוטומטי. שלא היה לו צל

לדברי הריפאי, אהרון יריב לא אמר לו מלה על כך. כן, הוא מורע לכך שיתכן שלא בדק את הרשיון כמו שצריך היה לבדוק. הרי אם אישיות כמו אהרון יריב מבקשת שיחזיר רשיון משום שהוא בתוקף, הוא לא יכול היה להעלות על דעתו שמדובר ברשיון שבכלל לא קיים. אהרון יריב טען שהכל נעשה בתום לב. אבל חריפאי אומר: "הייתי צריך לטרוק לו את הטלפון. הייתי צריך להגיד לו 'אהרל'ה, תרד מהסוס. הייתי צריך להעביר את התיק לשיפוטו של שופט

אני חושב שצריך לתת לנאשם את ההרגשה שהשופט חשב על פסק הדין. שלא החליט עליו מהר ובאופן שרירותי. שהוא מתייחס אליו".

לא, זה לא מקובל להתקשר לשופט הביתה. מעולם קודם לכן לא התקשרו אליו הביתה. ונורדיה מוסיפה: "אני בטוחה שאם יריב עובר במכס, אף אחר לא פותח לו את המווודה. הוא הרי מעל לכל חשר". "כשביל מה, בשביל מה הוא היה צריך לטלפן אלינו",

אהרון יריב. הכל נעשה כתום לב.

חריפאי נושף נשיפה ארוכה ארוכה. העיתונה

כן, זה הרבר הכי נורא שקרה לו בחיים כודגי.

קשה, קשה, הוא אומר בקול שבור. עיניו סוב

והוא הכי תמיד השתרל להבין את האדם שמול. כך היה רוצה שיתייחסו גם אליו. כל דדך אתרת כ חשב תמיר, היא פגיעה שאין ממנה חזרה.

חלפו שלוש שנים והפרשה כמעט נשתכחה. את נערי אבומבין

ראיתי מפעם לפעם. הוא עבר ממסתר בגורדי שחקים לקניה ומכידה של

רמברגרטים. ערב ראש השנה נסעתי לתורכיה של שרידי האימפריה החיתית. נשוני

שלושה ימים לאתר אותי. לא עלה ברעתי מהו הדבר הבתול שחייב שיתה בינינו. וק

הגעתי לחדרי, הטלפון צילצל והמרכזנית אמרה: "כאן נידיורק. ג'פרי אם מובין

על הקו היה ג'פרי -- מתויפה הועק. לאחר שסיימתי את השיחה, תבהרו העובווה

חבאות. אתיו של ג'פרי, יתורה ליב, חיה רכ בעיר קטנה כצפון ישראל. הוא לא רצה

הרבה נחת, לא בעמלו ולא בעירו. והנה נזרמנה לו מציאה כשרה: משרת רב בעיד

נכברה בארמ"ב, והוא עקר אליה עם אשתו ועשרת ילריו. דרכו צלמה. תוא שבי

בקהילתו החרשה וקהילתו שמחה כד. אך כנראת גורלו כבר נחרק. ערב שמחת תורג

יצא כמכוניתו לבית הכנסת ושניים מכנין אתו. היה יום כהיר. כביש הלק: ואת

מצויינת. מסיכה לא ברורה, סטתה מכוניתו לפתע אל הנתיב הנגדי, התנשה

בשעת ערב מאוחרת באותו יום התקשר ג'פרי שנית. הפעם היה רבוע יותר. סלו

חיה בהיר וצלול כאשר שאל: "כמה אנשים מבני משפחתי אמרה כוהנת תוני

שיהרגו בתאונות דרכים: האם יש ררך לאתר ולפצות אותה: אני כמוכן, מוכן לשלם

את כרטים הטיסה שלך להאיטי ואת כל הצצאותיך שם. אולי ככל ואת ניתן לנהל

את הכישורי הוא נאנת "אולי יש אלוהים ואולי אין. אך מכותני וודן צריך אים

וב. חשמות ברשימה זו שונו: השמות האמיתיים שמורים במעולה. בי

חויתית כמיכלית דלק והיודדרה לתהום. יוצורה לייב ושני כניו ניספו

בקשתו, כצוואתו, הביאו אותם לקבורה כזר הזיתים בירושלים.

אסתר: "יש לי הרגשה קפקאית. כאילו דברים היא נאנחת. "הוא עשה פעם משהו כשביל שחקה? הוא לגמרי יצאו מפרופורציה. מין תחושה של סיתרור. עור לו פעם בחיים: מאיפה יש לו התוצפה להתקשר סיחרור שכל המערכת לא יורעת איך לצאת ממנו.

מבקש שיווה עם אלי טייכר".

יכול להסכיר. את מזרתי הוא מכיר כבר הרבה שנים.

עור מאז שמורתי היה כמצ"ח. כך, לפעמים קיבל ממנו

כרטיסים ומסר אותם לפלאי. כשרצה ללכת לאיזה

משחק, היה מבקש ממנו כרטים. הוא עצמו היה, אולי,

בשלושה מישחקים. "אלה היו כרסיסי הומנה, שום

מחיר לא צויין עליהם. אילו היה כתוב על הכרטיס

מחירו, אולי הטענות נגרי היו צודקות". נכון, הוא

מורה שזה כניגור לנוהל תקין. כוודאי. "אבל שמישהו

קיבל תמורה כעבור זה -- לאו רכתי. כשום פנים ואופן

אבל זה מתאים לנו, כעם. כל דבר במדינה פעל תנופה. וכמו כל הדברים, גם זה התחיל בתרועה נחלה ויפתיים בקול ענות הלושה. אבל", היא מוסיפה, צלה שהיו מעורבים בפרשה הזו לא יצאו מזה כך".

צרה שאין שנייה לה. אני פשוט לא יודע מה להנדי. ושותק. אחרי דקות ארוכות הוא ממשיך: "הישים האלה. יום אתר כתוב שיהיה משפט פלילי, יום צורי זה דין משמעתי. אפשר לצאת מדיעת". בתרשים האלה ירד במשקלו שישה קילוגרמים. חור לעשן צחרי תקופה של הפסקה. בשבועות הראשונים ניזקק לכיורי ואליום כדי להרדם. בימים הארוכים האלה הא יודד למטה בשעה מוקדמת כדי לקנות עיתון, מאוין תדה למוסיקה קלאסית. וכן, הרי יש לו עוד עבודה. מצ הוא מוסר את התיק האחרון שבטיפולו.

מכירה מקרים הרכה יותר גרועים מהמקרה שלו. אילו המקרה שלו היה מנוטרל מפרשת השחיתות הכללית, כל מה שהיו אומרים לו זה 'נו נו'. אבל זה יצא עם כל הליכלוך. ועכשיו המגמה היא להשתיק הכל מוד.

'אתה יושב 15 שנים על כס המשפס", הוא אומד, "ופתאום אתה תופס שזה ניגמר. התיסכול הוא נזה שאתה יורע שאף פעם לא תוכל לחזור למה שהייה קורם". והוא הרי בעד שכר ועונש. הרי בגלל האמנה הזו ישב על הכסא הרם. ועכשיו הוא בצד השני. הוא ידע שכל זה קיים. הסכל של נאשמים סום וין. הפירסומים. אבל כשאתה פתאום כתוך כל זה, זה

מבריקות. זה אוכל אותך מבפנים. "מבוכה. מבוכה אמיתית. זה מה שאני מרגיש. פשוט מבוכה. אתה כמ נימצא על ענף שאתה יודע שעומד להישבר. לא ה לא פתר. אני לא תושב שאני פוחד. הצרק יעשה, כד א אתרת. השאלה היא עם מה. אפשר לבוא עם מקל של חובלים, ואפשר לבוא במקל של נועם".

מעשה במכשפת וודו

נובע מבקטריות המפרישות חומר ארגמני, המציפות לעתים את האיטי. לעצבי המרופטים היה די והותר בהסכרים מידיים. הלכתי שפל רוח לקנוסה. רוצה לומר: בוקר אחר נקשתי על דלתה של כוהנת הוודי, מאדאם רוזמרין, ואמרתי לאיסטובול, אמר לי פקיד הקבלה במלון כי מר ג'פרי אברמוביץ מניריורק מומה ב למשרתה שכאתי לבקש מחילה ולשלם פיצויים.

מאראם רוומרין היתה האשה השמנת כיותר שראיתי מימי. הר בת־ארם. 180 ק"ג, בלי ספק. ללא צוואר וכמעט ללא רגליים. גוש בשר אדיר, מתנועע ללא הרף, בטראנס נצחי. היא ישבה על כס מלכות ארום עטויה גלימה לבנה. מאחוריה היו תלויות בשורה תריסר תרנגולות ערופות ראשים. מאראם רוומרין דיברה קריאולית ומשרתה תירגם לאנגלית.

וכך אמרה: "עשית חסר עם עצמך ארון לכן שכאת להתנצל. ככר קבעתי את יום מותך. עכשיו תנשק את ידי ותשלם מאה דולר דמי נוק למכוניתי".

לרעתי, כל מכוניתת לא היתה שווה אפילו מחצית הטכום הוה. אך הכוחות לא היו שקולים. שום רבר טוב לא היה יוצא מעמידה על המקח. נתתי את הכסף

מאדאם רוומרין חיטטה ארוכות מתחת לגלימתה. תמהתי אינו הפתעה בלתי געימה צפויה לי. אך לתודהמתי, שלפה מכשיר יפני אלקטרוני, המאבחן דולרים מווייפים בקול צפצוף גרול. לאחר שהשכור שלי עבר את המנחן ונמצא כשר, אמרה מאראם רוזמרין: "לך לשלום, ארם לבן. לחכרך הגיד כי תמורת שתי הפעמים שמשרתי ביקש ממנו לפצות אותי והוא בעוות מצח סירב, ימותו שניים מבני משפחתו. עשיתי עליו כישוף שחור בלתי חוזר. הם ימותו כאותה דרך שבה גרם לי

באיזו דרך", שאלתי המום.

ימלשר מכונית", אמרה מאראם רוומרין, "ידי תשינ אותם גם אם יימלשר למצולות ים או לתתומות הר בעש. אמרתי לך: והו כישוף שחוד בלתי חתר".

Blacalo 44

מערכות בישול ואפייה אלקטרה.

פריצודהדרך הטכנולוגית שביצעה אלקטרה בשנים ארבעת האסרונות מוויקה לה את תואר המובילה גם האחרונות מעניקה לה את תואר המובילה גם במערכות בישול ואפייה. תנורי המיקרוגל ותנורי הגומוזה של ווסטינגהאוז, יחד עם תנורי המולטיסיסטם המשוכללים של אלקטרה – מהווים את הרביעיה המבוקשת ביותר בישראל במערכות בישול ואפייה. בנוסף עליהם מציעה לך אלקטרה מבחר ענק של מוצרים לכל בית ולכל פינה במטבח – החל מכיריים וקולטי אדים וכלה בתנורי גז מעוצבים להפליא. מערכות הבישול והאפייה של אלקטרה מהוות נתח גדול

בעוגת המכירות של טכנולוגיה לבית בישראל.

הנוחות שלך-האתגר שלנו

עבור דור בלחיצת כפתור

de oueste

בי יפתי, שבי גא תמתי", אומר חמדי נובאני לצלמת והיא אינה להמתין לתשובה מוסיף: "אני אדהב את מל אביב"ז הוא ממשיך ושואל, זבלי להמתין לתשובה מוסיף: "אני אדהב את מל אביב. אני רואה ברבה כבוד לבונים זבון למשרכים".

מתם יום של זול, בשבונת שייח ג'ראה המורח־ירושלמית, לאחר ההפגנות האלימות. ברריו אומרים: "כוחות הבטחון בכונגות", זבביתו של תמדי נובאני שומעים רק עברית של שבת ושל שלום. "את מעונינת לצלם אותי בחוץ"ז הוא משתף פעולה. "הבה נמתין לצאת החמה מבין הענים".

משתף פעולה. "הבה נמתין לצאת החמה מבין הענים".

שני עצי לימון. "הבית מוקף ירק מארבעת דוחותיו", מנרב מד נובאני הסבר. זוה לא כבר סיים לתרגם את "סדר נשים" של המשנה לערכית, ועבשיו מוכן "סדר, לא כבר סיים לתרגם את "סדר נשים" של המשנה לערכית, ועבשיו מוכן "סדר, נויקין" לרפוס. "עתה אני מתרגם לערבית את 'סדר מוער', ומוצא בו עניין רב", אומר חמדי נובאני. "בפרק השישי של מסכת שבת מרובר על והאשה הערבית שלבושה צעיף, ועל האשה המירית (אתה יורע שגם המירים היו ערבים!) שלבושה צעיף, ועל האשה המירית (אתה יורע שגם המירים היו ערבים!) שלבושה טלית. הנה, כאן", הוא מרשרף במשנה. "הערביות יוצאות רעולות" (המשך בעמה חבא)

מבאני: "הרי אנו עם אחד. עפתנו אתת, אין גורחק רב בין העברית והערבית, ולא יקשה הדכר ליהודים ילטוד וורבית. בתואי במובן, שיהיו סטודים

47 Uiacain)

(המשר מהעמוד הקודם) והמיריות פרופות". כלומר - יש לנו פה היסטוריה. וכאן חשיבותה של המשנה, שקושרת אותנו עם העבר. מדריכה אותנו כיצר היו הרכרים בעת ההיא, הרחוקה. אולי גם האשה העבריה היתה רעולה, שהרי נאמר בשיר השירים: 'קרעו את צעיפי מעלי שומרי החומות' לכן אני מתרגם את המשנה לערכית, כרי להראות כמה מן המשותף יש לשני העמים".

חמרי נוכאני, כן 72, יליד ירושלים. איש מאושר יקיר העיר. הוכחה מהלכת לאימרתו השנונה של המלך שלמה: "החיים והמות ביר הלשון". העברית השגורה כפיו איחדה את משפחתו, נתנה לו פרנסה, אולי אפילו הצילה את חייו. סיפור חייו המופלא של חמרי נוכאני קשור בשפה העכרית קשר כליינותק, ותרגום המשנה לערבית הוא מפעל חייו. מפעל השלום הפרטי שלו.

"העברית שלי משנתית", הוא מסכיר. הוא כבר רגיל למכטים הנדהמים של שומעיו. 'גם האנגלית והערבית שכפי הן קלאסיות", הוא מוסיף ללא צניעות יתרה. "זה הודות למורים שלי. כולם היו אריות. הפנינה שבכתר הית המנוח רוד ילין. למרתי בכיתו, לא הרחק מקולנוע 'אדיסון' בירושלים, וכן במיכללה העברית כהר הצופים."

מתי למרת אצלוז

"כתרצ"ג

"בשנת 1933. בווראי שלפני קום המדינה. מדוע למדתי עבריתז משום שנולדתי בעיר העתיקה, כאשר היהודים והערכים חיו ביחר כשלום וכשלווה. כן, היו ימים כאלה", הוא נאנח למשמע יללת הסירנות (סליחה, צופרי האזעקה, של ניירות המשטרה. חמדי

העוסקת בו). "הכל שאכרו אותם ימים, ואני תפילה אתה מאמין ככך:

"הרי אנו עם אחר, שפתנו אחת, אין מרחק רכ בין העברית והערבית, ולא יקשה הרבר ליהודים ללמוך ערבית, בתנאי, כמובן, שיהיו ספררים".

על אשכנוים יקשה הרכר: "כן. הם רחוקים מדי מן התרבות הזו".

הוריו של חמרי הסכימו שילמר עברית. אביר, שייח ככר נוכאני, היה מעין קאדי כגרה המערכית. הוא טיפל בכל עניני האישות – נשואין, גירושין וכרומה. "כן, כן", מחייך חמדי נובאני. "לפי סדר נשים. אז התחלתי לאהוכ את כל הנושאים הנוגעים כאשה, ושמחתי, ועלצתי, וצהלתי כשמצאתי שהתנאים טיפלו

ייח בכר נובאני היה ידוע כאיש שוחר שלום, ודעותיו היו מתונות. נפרוק המאורעות הוא נחטף וכנראת נרצח. "אכי נרצח על אומר חמרי נובאני ולחלוחית בעיניו. "אין אנו יודעים כתוב מספרים בלבר. "שאלתי עצמי: מה זה? בן ארם ער עצם היום הזה מי רצחו. הוא נחטף בירושלים שולה מכחב בררך כה ארוכה, ממדינת הים לירושלים, כלכתו השוקה, ולא חזר. אין אנו יודעים רבר אודותיו עד היום. עשו לו כדיוק כפי שעושים היום נכיירות".

חמרי נוכאני החל לקרוא ולהתעמק במקורות והנה יצא לי מכתב עם מוכן. חשולה ביקש מהנמען יהודיים. למד משנה כאוניברסיטה העברית לשלוח אליו שליה מיותר". ו"במיכללה, במיכללה", הוא מתקו) וכן ארכיאולוגיה מוסלמית ("יגאל ירין ישב עימי על ספסל הלימורים. מסכן, נפטר רך כשנים"). למר גם ספרות ערבית, נעצר. "כהעברת המכתב למשטרה תמה עבורתי", הוא ספרות עברית, היסטוריה יהודית וערבית. אך השכלתו הבלתי פורמאלית גדולה אלף מונים מהשכלתו הפורמאלית. כשהוא עוצם עיניו, הוא מתחיל לדקלם לידו מכתב מוזר נוסף. "כולו היה כתוכ בלשון נופל בעל פה את כל שירי חיים גחמן ביאליק, פרקי משנה על לשון", הוא מספר. "השולה ביקש להעביר סוכריות שלמים, שיר השירים כולו. יש לו שני אחים. האחר מכונאי ר'גם כפיו שגורה השפה העברית", והשני מי ממרינת הים ומכקש לתעביר סוכריות לכלתו? אמרתי בירדן ("בעבר הירדן מזרחה, נדבת עמון, עוסק במסחר בליבי: הכלה הינה רובה, והסוכריות הם כדורים. וכך והינו אב לחמישה כנים ובת, כולם אקדמאים").

מדי פעם נפעם יוצא חמרי נוכאני לבקר את אחיו כירדן. מהלך שעה נסיעה נהפך למסע של 12 שעות, הבריטית". כנלל המצב. כגשרי חיררן העיכונים ארוכים. חיפושים, שאלות. חמרי נוכאני מצר על המצכ, אך גם משתרל נובאני. הוא נשא אשה ("את יונתי, תמתי") ובנו חבכור, להבינו. "לפני ימים מספר ירותי לעבר הירון מורתה", נאפו, יצא לאוויר העולם. היום הוא רופא, סיפור תוא מספר, וסיפורה של נסיעה כמעט שיגרתית של מופלא בזכות עצמו, ומנהל את מרפאת קופת תולים ערכי ממזרה ירושלים לירדן נשמע בפיו כמו אגדה בשכונת שייה ג'ראה. "כן, היום הוא רופא", מאשר

קסומה. "זה היה מסע ארוך ביותר. כתי, עוכרת מעברה, נובאני. "יש לי ממנו שלושה נכרים. הוא איתר

ולילה". כאביו כן הבן, שותר שלום. כשנעלם אביו, יעץ לו הריקאן של אותם ימים ("אז קראו לו קאנצלור. תקופתו היתה תקופת זהב"), יהודה מגנס ו"ל, להישאר כבית ולשמור על חייו. לימוריו הסורמאליים נקטעו בעודם באינם. מגנס אמר לחמרי נוכאני כשעה שנתן לו את העצה: "איש נריר כמוך, חבל שיומת על קירוש

> המכתב המפוענת הועבר למשטרה. עד היום אין אומר. "קיבלתי מכתב תודה מן המשטרה הבריטית".

ב־1945 תמה המלחמה, ועימה עבורתו של המדי

לכלחו? אמרתי בליבי: הכלה הינה רובה, והסוכריוח הם כדורים. וכך היה. חייך אם אדע מה עלה בגורל הנמענים"

וחיפושים. כוחות הכטחון עושים זאת למעו בטחוו נוכאני לא ירשה להשתמש במילים לועזיות בכתבה המרינה ואינני מתנגר לכך. כצר השני ממתינות של נסיעה לרכת עמון – יום שלם שהולך לאיבור. 12 שעות הולכות לרעות רוח. כשעה שיכוא השלום – הנסיעה תארך שעה אחת. אני תפילה ליום הזה יומם

70170 בינחיים פרצה מלחמת העולם השניה, והעברית השגורה כפיו החלה להיות מקור פרנסה. ממשלת המנדט הטילה עליו להיות צנזור. "היינו יושבים קוראים מכתבים", נזכר חמרי נובאני. "שמנו יצא למרחוק, עד כי נשלחו אלינו מכתכים ממצרים, משום ששם הם לא הצליחו לפענתם".

הוא אומר שהיתה זו תקופה קשה, "תקופה של השקפותיו, שהיו נגד טרור ושפיכות דמים", טרור מכהיל". יום אחר הוא נתקל במכתב משונה, מכתב והוא כתוב ספרות ומספרים בלברז ניסיתי להתאים לכל ספרה את האות המתאימה לה בעברית,

חמרי נוכאני יורע מה אירע בעקבות זאת, מי נתפס, מי

בכך לא תמו הרפתקאותיו כצנזור. יום אתר נפל לכלתו. תמהתיז לא יאומן כי יסופר. ארם שולה מבתב היה. חייך אם ארע מה עלה כגורל הנמענים. רק זאת אדע: שוב קיכלתי מכתב חוקרה מן המשטרה

ליוותה אותי לגשרים שעל הנהר. היו הרבה עיכובים להינשא. גם נכדי מדכרים כבר עבריה. מפליאים בריבורם, יען כי אנו מלמדים את ילדינו את המילה 'שלום' ראשונה, למען יגדלו ויהיו שותרי שלום כמונ. מוניות המוכילות את הנוסעים למחוזות הפצם. פירושה יש לי נחת מנכדי, מילדי. תודה לאל בורא עולם.

ר נאפו נובאני סיים לימודי ופוצה באוניברסיטת אסיוט כקהיר. שבע שנים לבי שם, ומלחמת ששת הימים תפסה אותו נקהיה. גם אחיו, גאלב, היה אותה עת כמצרים, למן ראית חשבון. היום הוא רואה חשבון. המדי נוכאני ניגל קשריו עם השלטונות, התקשר עם יגאל ידין, ידידו

מספסל הלימורים, והמשפחה אותרה מדדש ללג כל בעיות. בנו השלישי, טלאל, למר הנרסה בצ'כיה והנה זהו טלאל הצ'כי", מראה חמדי נובאני צילומים החס הוא מתגורר בעקבה"). וישנן גם ארכע כנות. אתת נשואה וחיה כאה"ל,

אחותה הרווקה מתגוררת בירושלים ועוד אחות נשאה חיה בירושלים. הרביעית נשואה לירושלמי ומתנודה ברבת עמון. "אתה רואהז כולנו ירושלמים" אומד וצד נובאני ונעיניו גאווה. לא תבחין כה כשתא מונה צו תאריו והישניו ואוצר הידע הבלום שלו. היא ניבות הגאווה, כשהוא מדבר על ירושלים. יכולנו יוושלמים עם תעודות זיתני ישראליות", הוא מנסה להנדיו א מעמרו ולראשונה בשיתה כמו מתקשה למצוא מלים בעברית. "והו כבוד גרול להיות ירושלמי. אני אות את ירושלים מאד. נופה יחיד במינו, ארבעת עונותיה יפות, השמש של ירושלים נפלאה, העורף שלה נהה,

והקרושה שלה, קרושתה..." שוכ נשמעת יללת הצופרים כתוך. חמרי נתצי משתתק. "אינבי אוהב קולות אלה", הוא אומר נשקם 'פירושם אטון. ואם יתברר ששוב קרה משהו מבהיל ת לא טוב. טרור אינו טוב. צריך לעקור אותו מהשוש.

כתום מלחמת העולם חזר המדי נובאני לעבודו הקודמת כסגן הספרן במוזיאון רוקפלר (יבית הנסת רוקפלר", הוא מתקן. אז היה שמו 'בית הנכוח המלשתיני"). המוזיאון תיפקר בהנהלת מועצה מיודה שהנציב העליון הבריטי עוד הספיק להקים, וכך ענו על חמרי נובאבי עשרים שנה, תחת שלטון ידו כנובמבר 1966 החליף השלטון הידרני את המעצה והאווירה השתנתה חמרי נובאני הצטרף לאנואר אל חטיב, שהיה או קצין העיר ירושלים המוצה, הא הביו את נובאני מהימים שישבו ביתר על ספסל הלימודה בקולג' הערבי הממשלתי. גם אנואר נוסייכה למר

027 אנואר אל חטיב הטיל עליו להאזין לתרשות יכול ישראל" ולתרגמן לערבית. חלק מהתרשות ובמחונות אף הופיעו כעיתון המזרח ירושלמי אריפעי ב־1961 (המשך בעמוד 60)

הרצליה הצעירה נותר מגרש אחדון לבניות ב קוטג'ים

במחיר 5300.000 קוטג'ים 5 חדרים + מרתף

דירות קוטג' ודירות 4,5 חדרים בואו לבקר באתר הבניה בימים א', ד', ו' 13.00-10.00 ביום ג', 16.00-16.00 בשבת 14.00-14.00 טלפון באתר 052-574517

ראשון לציו דירות 5.חדרים 146 מ"ר דגם D, D1 דירות 5 תדרים 150 מ"ר דגם L החלה הרשמה לקוטג'ים ברח' ברנשטיין KA0-700 5 חדרים 170 מ"ר בנוי על מגרש 250 מ"ר

בלב כפר-סבא בין הרחובות סוקולוב-גאולה בפרוייקט חדשני מוצעות דירות 4, 5 חדרים,

פנטהאוזים ודירות גן צמודות קרקע. פרטים: אלרם 03-203341 הצומת: ויצמן 40 כפר-סבא,

יסודם של החברת לישראל ואשטרום

בתאום טלפוני - דירות בנות 4% חדרים בבנינים מצופים אבן עם מעלית.

רפת השהוו

רח' בית שמאי, דירות/4 חדרים ודירות גג.

חוב ההגנה (פינת שד' ביאליק)

נותרו 3 דירות אחרונות.

טל. 052-574517

בואו לבקר באתר הבניה

ובשבת 11.00-14.00

טלפון באתר 03-9659556

בימים א', ג', ה', ו' בשעות 13.00-9.00

בימים ב', ד' בשעות 18.00-18.00

נוה אלום

פרטים גם במשרד המכירות

גני הרצליה, רחוב יהודה הנשיא

בית טוב אבין טומי

אלרם - משרד ראשו - שדי רוטשולד 133 ת"א (ליד כיכר הבימה) של. 203341 אלרם - משרד ראשו פתוח בימים א'-ה' 10.81-08.8. ו' 10.81-08.8

2132510 48

שמפו ליידי ם מזמין אותך יילנקות את הראשיי בלונדון.

טיסות ללונדון, סספ סווצירים, 500 שמפו ליידים

קני שמפו ליידי ם, חעניקי לשערך את חתכונות חנפלאות של צמח האלו-וורח ולעצמך מתנח משגעת. בעת הֿקניה תקבלי כרטיס ייחיש גרדיי, שבתוכו תוכלי לגלות

אחד מהפרסים הבאים: 20 טיסות ללונדון. 500 סווצירים ליידי ם. 500 שמפו לוידו ס. 10,000 סבונים ליידי ם.

על כל קניית בקבוק שמפו תקבלי כרטים, ככל שתקני יותר תוכלי לוכות בעוד פרסים וכמובן, לפוק את שיערך בריח נחדר, רכות וברק נפלא.

ואל תשכחי, עם 20 טיסות ללונדון, חסיכוי שלך גדול. שמסו ליידי ם מכיל בתוכו מעצב שיער (קונדישיונר) לבחירתך שמפו ליודי ם לשיער רגיל, לשיער שבון ולשיער יבש.

בא בארונות האלו-וורה.

שיווק וחפצה - יינקחיי בעיים.

San San Market Control

ההשתתפת במבצע אסורה על שבוי חברת ינקרוי בעים, חברת ימארום פיכסףי בעים ושבדי פרטום יקריאליי.

חיים ואוהבים

נשים מקנאות

דפסה ותחרת. הרברים נכתבו כך פתות או יחר לפני 17 שנה. מה נשתנה מאוז כמעט שום רבר. אה, הטבע האנושי. בשכבר הימים הייתי אשהימלאך. ללא

פעם הייתי מסוגלת לקבל בשלווה הודעות צופן נטלפון בעבור בעלי כמו: "מיסרי לו, בבקשה, כי חנה מן התצטלבות עדיין מחבה לבננה". זה הוכיר לי את ימי הצופים, ולכן לא התפרצתי כשובו הכיתה.

כ־3.00 לפנות־בוקר משום שהרלק בקטנוע אול כלב השממה החל אביבית.

פעם הייתי מסוגלת לעמוד לי מן הצד ולראות כיצר בנווגי ומתן בזרועותיה השריריות של איזו ריבה פתחליטה, כניגוד לרצונו, לרקוד אתו כלי רזוח.

פעם לא הייתי תמהה כיצד מכיר בנזוגי כל תורת וחזיים שלי היא "חיה ותן לחיות" (באנגלית, ביניל, זה יוצא יותר טוב).

אבל כושר סגרירי אחד – זה פשוט נגמר לי. בנעתי למסענה כי אשה שאינה מקנאה לבעלה – אינה אשה של ממש ארעו שאינה אוהבת במידה מספקת את נגלוי, כן, כך תחלטתי. אני יודעת שוה לא משהד הזה. לא כדאי. פעולה בקנה אחד עם אשה הנוסעת לסייל לבדה נשלם והולכת בגפה לקולנוע ויוצאת לסעוד צהרים

עם דיד, אבל זה מאוד אנושי. לחשוד. לפנא. הקנאה מניעה גלים־נלים. אבל דווקא עם כוא האביב היא באה כנחשולים: כשהוא מכיא לי פרחים וביתה, אתקור אותו – מה פתאומה כשהוא מציע לי עדה בקיצוץ ירקות לקראת הארוחה הסינית שההלטתי מוף שוף להבין – אתקף בקאניקוב כשיחוור מודל עם תיק מלא מתנות כשבילי – תעבוד קנאתי כל נכול: פה פעיק לו על מצפונה אם יחזור מוקרם כן תעבורה – זה יהיה חשוד. כשיאתר לחזור – חשוד עוד יתר: כשיטרקו לי את הטלפון מן הצר השני – זה יותר מאשר חשוד. כבר לא אחמוך את לשוני: אם יומין צותי לצאת לאחחת ערב ללא סיבה – לא יהיה גבול לעואת: על מה זה בא למצות אותיו הליכה לקולנוע

עם ירידה רווקה בעוד אני עמוקה בעבודה – מלווה

הקאה, היא מתם אוכלת את עצמה לתיאכה. ולכן אני משלח לששיחתו מה חורה כליכך עייףו איתה אחה ממורבנז למה לא טלפנת כל היומז מרזע אתה מקכל

ועריין אין לי מטרה ברורה לקנאה, וזה מה

אח המכתבים אני לא פותחת מפני שלא מצליח לי לחיבים תורה את תמעספות מכלי להוחיר עקבות:

and the second

כשלב זה נועשת מערבולת הקנאה, אכל אין היא יומת כאמיק מסדיים – שהרי כל עוד אין לאשה צונייקט מסויים מאוד כלפיו אפשר לכוון את חיצי

מחקיר לפני ואחרי.

הביתה דואר שעליו כתוב "אישי"ו

סבקלקל לי את השודה.

בכיסים איני מחטמת. אני חושכת שזה משפיל: גם את הכותנות אני לא מריחה, והרי ממילא הן מריפות רק ריתות עשן סיגריות ואפטר־שייב: ואיני עורכת ביחות־פתע אל המשרר מפני שזה מכיך והרי הם וכאן אני שמה את כולם בקדרה אתת – ממילא משתמשים במשרד רק כבסיס יציאה לפעולה.

והרי כדלם אומרים שקנאה זה דבר נפלא. רק את באה להתמורד עמה: כאמצעותה את מרגישה, ובצורה צורבת, עד כמה הוא שייך לך ואינך מוכנה להתחלק כו עם אף אחת ואף אחד. ורק כאמצעות התפרצות הקנאה שלך הוא יורע שאת עדיין אוהבת אותו – סליחה על הכיטוי הארכאי – למרות שמזמן לא אמרת לו זאת כך סתם, כאמצע

מכחן הדירה

ת אותבת אותו. נקורה. כמו שכתוב בספרים. מוכנה ללכת למענו ער הסוף (מה זה, בער צמז). שנתר נודרת בלילות ובכוסר את קמה עם שיר על השפתיים, עינייך זוהרות וליבך פתוח לאהוב את כל העולם, אם רק יתנו. נרמה לך פעם האמנתי לכל מי שהסביר לי כי חזר הביתה שכל מה שאירע עמר עד כה, ואירע לא מעט, היה בחזקת מנת אקרמה מעוררת תיאכון.

ואז קורה לך משהו די מפחיד: את עוברת בסימטה בפאתי הכרך ליד בית במצב רעוע, טיח נושר, תריסים ישנים שבורים, עציצים חלורים על המרפסת. את מדמיינת לך את מראה העוני של הדירות בפנים: שני תררים, מטבה אפל ואמבטיה עם אריחים סרוקים. מללה תדשה בעיר וכל פאב אופנתי, ואילו אני – לא. ואז את שואלת את עצמך: אילו ננור עליכם בכורה פעם היתי מקבלת הכל בהבנה ומצהירה כי הנסיבות להתגורר כאן, במקום הזה, מכלי יכולת לעכור ממנו זמן רב, האם גם אז היית ממשיכה לאהוב אותו כךו האמנם את אוהכת אותו בלבר, או גם את מה שהוא מייצג, מכיא איתו כנדוניהו ואם ניתן למדור

ואת באתוזים – כמה נותרה לך אהבה נטוז ואז, כמו בהצעת עבורה, כשתנטו לעומת הברוטו פוובה כך שהסכרים נפרצו. הקנאה תפעל מעתה כליכך קטן, את מחליטה: לא. לא לוקחים את הג'וב

ועכשיו מגיע שלב הבושה בפני עצמך. הנה נוכחת לרעת שאינך טלית שכולה תכלת. את אחת שעושה חשכון. כמו כולן, הצעירות האלה, שחשבת שאת כה שונה מהן.

אז מה, האם זה חרש לך? האמנם אנו מתאהכות בגבר נטו, ללא הכוח שתוא מרכו גיריו, ללא הכריומה, תהשפעה, הקשרים, הקשורים בתפקירוז

כטח שלא. אז מה העניין הזה של מבחן הרירה המחורבנת שיהיה עליכם לגור כה ולבחון את

הוגן. גם האהכה הגרולה של המאה, של אותו ארוארר מלך אנגליה שוויתר על כסאו כשל הגרושה - האמריקנית וואלים סימפסון (הרוכסית מווינדזור) לא היתה מחזיקה מעמר בדירה מתפוררת. ראית כמה ואיזה מין תכשירים הוא העניק לה? גועל נפשי או מה

שכחי מעניין הרירה המתפוררת. זה טסט לא

להיות נשואה, להיות לבד

אילו נגור עלי לחיות לבדי וקוראים לזה במקומותינו "להיות אשה יחידנית" דהיינו – ביחידות

יכולה הייתי להשתרע על שני הצדדים של המיטה הכפולה ויכולתי לקרוא שם עד השעות הקטנות ואיש לא היה פה כדי לומר לי

כני את האור ואיש לא חיה מושך בשמיכה ואיש לא תיה אומר פה שהוא לוקת את המכונית ולא מעיר "שוב השארת חלב בחוץ. הוא חמוץ". ביחידות יכולה הייתי להאריך בשיחת עלפון לים

זמי חיה מפסיק אותיז

אילו הייתי לבד – או ביחידות גם ביצה קשה היתה ארוחה וריפוד חספה יכול היה להיות ארגמן ולא ירוק של פשרה. ואיש לא היה מאלץ אותי לנסוע לבת־ים למיפגש עם הקוזינה ממיאמי לאכול שם עד להתמקע לוקשים וכבדי־עוף ואיש לא היה מצחצח שיניו במברשת שלי ומכנה את המוגן בליל לוהט ואיש לא היה מגלה לי באיזו מבין שמלותי אני וראית כמו חכית

ולא מבקש כי אעסה את גבו ואתפור כפתוריו ואיש לא חיה כאן עמדי. הייתי לבדי ביחידות

ואיש לא היה מותיר אחריו חדר אמבט ספוניאדים

Mirk M

100 72 77

בני המחזור הזה, ברובם, כבר אינם. מי שנשאר, קוראים לו קשיש ומניחים מראש שהוא בוודאי סנילי. אבל לא השניים האלה. תום סויר והאקלכרי פין, לא רק שהם עדיין כאן, הם עדיין ילדים, עדיין רבים על מי יצבע את הגדר, ואיך לפייס את דודה פולי, ולכנול – או לשחרר – את ג'ים הכושי, ולהציץ עוד פעם אחת במרי־ג'יין אדומת השיער. הילדים של עידן הרובוטריקים אולי מביטים בהם דרך משקפיים תלת־ממריים וחושכים שהם לא הכי חכמים; ההורים מחפשים בין הדפים את הילדות האבורה. "הילדות היא דבר נפלא, חבל רק שמבובזים אותה על ילדים"

מאח אכיכה מץ

גיר, תום אולי תתן לי לסייר קצתז' תום שקל בדעתו וכבר עמד להסכים, אלא באמצע הרחוב, אתה יורע – אבל לו זאת היתה הגדר האחורית או לי לא היה איכפת ולה לא היה איכפת. כן, יש לה יחס נורא מיוחר לגדר הזאת: מוכרתים לעשות את זה נורא כזהירות. אני מתאר לעצמי שאין ילר אתר מאלף, אולי מאלפיים, שיכול לעשות את זה

מוקדשים ספריו אלה של טווין, כפי שהוא עצמו כתב בהקרמה ל'תום סויר" - "אתם תחשבו שותו ספר

עריין מפעמת רוח הנעורים, כדי שיוכרו איך הרגישו,

טווין, קראתי עכשיו כפעם השניה. הרבה שנים אחרי בכלל לא ספר לילדים.

אבא/אמא אומרים, כשהיו פנויים מעיסוקים חשובים כשאני הייתי בגילך..." מי שהיה או ילד, יורע ששום סרט טלוויזיה לא שווה קרצית אחת של תום סויר והאינדיאנים והנוכלים האחרים, ואת ג'ים הכושי

למשהו שמעכר לה. לשמחתי גיליתי שתום והאי דיכרו אלי היום אולי אפילו יותר מאשר אז.

טל הוא ילד בן תמשיעשרה וחצי. "אינסטנט ילד' מוכהק, תוצר של תקופה: טלוויזיה, וידאו, משחקי מחשב, פליי־מוכילים ורוכוטריקים. כמו רוב הילדים בעידן העכשיווי, טל לא יוצא הרבה מהבית. לא משתולל בשכונה ולא ממציא חבורות דימיוניות. יודע קצת על הכל. את תום סויר והאקלברי פין קרא טל כשהיה כן שמונה כערך. הרבה אינו זוכר מאז. מה שהוא כן זוכר, שהספרים ושלה לא עשו עליו רושם גדול או מיוחר. ביקשתי ממנו לחזור ולקרוא אותם שנית. הילר לא ניסה להסתיר את חוסר שביעות רצונו ולא חשב לרגע לעשות לי את הטובה הואת. רק עיקם לעברי את הפרצוף, וזרק "אוף?" הלכתי לחפש ילדים

שאו, 'חבל דק שמבובזים אותה על ילרים". כליכך ילדים בנושא תום סויר והאקלברי מיק. כל הילדים בנאלי וכליכך נכון. את הילדים האחרים פגשתי אצל קראו את הספרים האלה כשהיו בני שמונה, חשל פוד נועה ורותם שבים בנאות אפקה. נועה, כמעם בת זוכרים די טוב את התוכן וכה הרגישו באותה תקשה ארבעיעשרה, לומרת בכותה ת', הזמינה את מיכל נועה מודה שלא אהבה את העלילה באוסן מיותי שרניבר, את עירית פתאל ואת דנית וכריה. כולן "אני זוכרת כמה דברים ממה שתום סויר עשה נוכח לומרות באותה כיתה, קוראות את אותם הספרים – את צביעת תגרר. את העלילה לא אהבתי במיחה כל רובם ספרי מבוגרים, (לוקחות את מה שאמא מחליפה זה לא נראה לי אמיתי. בראה לי סיפור סיפור של בספריה). ילדות אינטליגנטיות, רומות זו לזו. קצת ניסה להנד, כי בדרך־כלל סיפורים לילרים מוסים ורוקות, הכל כרות הזמן. שיער אדוך חובה, בינס להראות שבראי להיות ילר טוב. דווקא וה מא ה לריבוקי רותם, אחיה של נועה, ילד בן אחר עשרה בעיני שהוא לא ביסה להטיף מומר תתרוום של אי

הצטרף צריד להשבע ולכתוב אם השם שלו בדם 📍

"הילדות היא דבר נפלא", אמר ג'ורג' כרנרד הזמין את החברים שלו מכיתה ר. כולם כא: לוד שיו

ת הת ישן ולא השתמש במילים שלנו. היו די הרכה פולי היתה מענישה אותו כל הזמן. היה לי גם משונה סלים שלא הבנתי. זה עשה את הספור לפתוח אמיתי געיני, כי ילדים לא מדברים בצורה כזאת". מיכל: "היו כמה קטעים ששיעממו תיצורים, רגשות, תיאורי בוך..."

י שאקיברי פין. היה קו רקיון פרוע. תביד שיקר ואת זה דווקא אהבתי". נועה: "זאת היתה אחירה אחרת. כבית המפר, כל עלרים לונעים ביתר, כאותו ועיר, נורא קינאתי פאצלנו זה לא ככה. קינאתי שתום סויד כל הזמן

מיכלו היחם של המכונרים כספר לילדים, נראה לי מגום. מומירים עם הילוים כנלל שטויות..." בתרכלל נשים וקנות תמיד הכי טובות כעולם. למשל מבתות או דודות שלי. לא נותנות עונשים, אורן תמיר, עור מעט בן שתים עשרה: "אני, הקטע עם הגדר". למשל מבתות או דודות שלי. לא נותנות עונשים, אורן תמיר, עור מעט בן שתים עשרה: "אני, הקטע עם הגדר". אלא לתיפך, תמיד מפנשת. זה היה משתנה שבורה

שלו, אבל עכשיו אין לו זמן לחכוה, כי הוא נא העידו

להרוג את הקולונל, שרברן הזקן, והסיסמה שלו דם בשר, וכפות של רוטב בשביל הליטוש, 🗣

חילדים של היום מדברים על הילדים הנצחיים. כשינדלו, יאתבו אותם יותר.

תקופה אחרות".

The state of the s

כליכך ממנו. זהו סיפור הרפתקאות מיושן ולא מעניין. מוזר, יש קטעים...ככה, האמונות שלו לא מענינות. שהאבא היה כל הזמן שיכור 7. נועה "תום סויר יותר הכם, הרגיו אותי איך הוא ברח מכל האנשים, זה יותר מענייך, אורן אַרָּרָת, בן אחת־עשרה: "את תום סויד

שהאקלברי פין היה חלוי כל הומן בתום סויר. הרגיז אותי שלא התמרד נגד הנוכלים..." עירית: "אהבתי את תום סויר יותר, נורא אהבתי ... זה היה קצת משעמם, זה מיושן, השפה נחמרה. לא את הדברים שעשה".

ותם: "קראתי את תום סויר בכיתה ג'. אני לא מתאר לעצמי שהוא יכול היה ללמור איתי באותה כיתה. לפי התעלולים, לפי העונשים, זה עופר אדרת, אחיו הקטן של אורן, עמר על זכותן מיושן. גם השפה וגם התרגום טיפה מיושנים: להשמיע את דעתו גם, עופר צור לא יודע לקרוא, אבל אני לא הזרתית איתו ולא עם העלילה, אכל נהניתי - הוא ראה את הסירוה עכשיו בסלחוריה "אני נהניתי עיריתו יהיו ודבה קשעים שלא הורהיתי. לקרוא על התקופה, אין הנא חי או, לא זוכר היום מוח שהאח שלו (סיר) ורק לו את חעוגה בפרצוף

ושהאינריאני רוף אחריו... מה שהכי שנאתי זה את

קראתי בכיתה ד', את האקלברי פין לא גמרתי. לרעתי

היתה כליכך עלילה תום סויר היה מאר מעניין,

עלילה יפה, מתח הורהיתי איתו. הזיתי רוצה להיות

חבר שלו אבל הבנתי שלא הייתי יכול, כי זאת היתה

(חמשר בעמוד חבא)

55 Bisesia

לא כמו בתולה זקנה

ום טויר והאקלברי פין מנטים לשחרר את בים הכושי ולהבריח אותו לרוופשי. הם יכולים לעשות את זה בקלות, אלא שתדרך הזאת לא נראית לתום. לפי מת שחוא קרא נספרים, הדברום צרוכים להיות הרבה יותר מסוככים:

"היתה עוד שעה כמעט עד ארוחת הבוקר, או אנו עזבנו ופנינו אל היער. כי תום אמר שצריך שוהיה לנו קצת אור בשביל לראות איר לחמור. ופנס נותן יותר מדי אור, והוא עלול לסכך אותנו. לכן נחוצים לנו המון מגזרי־העץ תהם תרקובים, שקוראים להם אש שועלים ותם רק נותנים אדמומית כזאת כאשר שמים אותם במקום חשור. אספנו קצת מהם וחסתרנו בין עישבי חבר וישבנו לנוח ותום אמר, לא מרוצה כזח:

"לאבדון, כל חמצב תזח תוא משוט קל וגלמי יותר מדי. ולכן זת כל- כך קשח להמציא תוכנית קשה. אין שום שומר שצריך לסמם אותו - ומוכרח להיות שומר. אין אפילו כלב לתח לו אכקת שינה. וג'ים ששור ברגל אחת. כשרשרת של חמש אמות, לרגל של תמיטח. כסך הכל צריכים וק לחרים את המיטה ולסלק את חשושרת. וחדוד סיילאס תוא מאמין לכולם, שולת את המפתח לכושי מחרמת, ולא שולח אף אחד לשמור על תכושי. ג'ים יכול תיח עוד קודם לצאת מתאשוב התוא, רק שלא יהית כדאי לו לרוץ עם שרשרת של חמש אמות על חרגל. באמת לכל הרוחות. זה הסידור חכי טיבשי שאני פעם ראיתי. מוכרתים להמציא את כל חקשיים. טוב, אין ברירה, אנו מוכרחים לעשות מה שנוכל בחומרים שיש לנו. דבר אחד ברור: יש יותר כבוד להוציא אותו בהמון קשיים וסכנות, בזמן שהאשים שהיו חייבים לספק אותם לא מקפקים לך אף אחד מהם, ואתת מוכרת לחמציא את כולם מתראש שלן... מי זה שמע שישחרו אסיר בשיטה כואת של בתולות זקנותו"

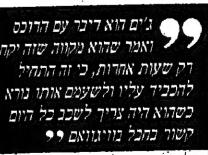
(המשך מהעמוד העודם)

כנקורה זאת הכנים הרגישו שמיצו את עצמם ועוכו את החדר. הכנות עוד רצו להוסיף כמה הערות. דנית: "אני התרמשתי מאד מתום סויר וזוכרת אותו יותר מאת האקלברי פין. או משבתי שאם הייתי יכולה להיות הוא, הייתי שמחה, כל אחד היה רוצה..." עירית: "מאד הייתי רוצה להיות תום טויר. הא

התחמק מהכל, אפילו אם היה מקבל עונשים הוא עבר את זה בקלות, נורא קינאתי כו". נועה: "לא רציתי להיות כמוהו אכל ריחמתי על

האנשים שהוא עשה להם תעלולים, הוא הרי עשה את זה בכוונה. אבל אם היו מבטיחים שלא יענישן אותי, הייתי מוכנה להיות הא".

מיכל: "גם אם תום סויר היה ילד וע, ניסו להראות כספר שתוא דווקא היה כסרר והמכוגרים לא".

נועה "מכוגרים תמיד אמרו לי לקרוא את תום סויר ולא הבנתי למה, אז כשקראתי היו לו ציפיות ולכו התאכובתי". מיכלו "יש ספרים שאני תוורת לקרוא. אכל לתום

טויר לא הייתי ואזרוני, עירית: "את האקלברי פין לא הייתי קוראת עור פעם את תום סויר אוליי.

דנית: 'אני יכולה לקרוא עוד פעם. אולי להטתכל על זה היום אחרת".

माज्ञकांव ५६

נועה: "תום סויר היה תמים, ילד כזמננו מכין הרבה יותר. הרכה יותר מציאותי. ספורי פעולה פחות

מתאימים לספרים, יותר לסרטים". עידית: "אני הייתי מוכנה להצטרף אל תום סויר, לררוף אחרי שודדים. אכל הם לא היו מתוחכמים. אם ככה היו כל השודרים, הייתי מוכנה לרדוף אחריהם".

רותם: "גם אני לא הייתי מצטרף אליהם".

עידית: "אחת הסיכות שרציתי להצטרף אליהם,

רנית: "האח של תום סויר היה מעצבן..." נועה: "האח יותר מדי מושלם, נראה כל־כך

גיכורות שהולכות למות. העיקר שיהיה עצוב. קצת

הספרים שלו", אמרו הכנות והראו לי את הלהיט התורן – "פרחים כעליית הגג". בוכים, בוכים.

ומרצה לספרות כאוניברסיטת תל־אביב, מסכימה כבר כבשה את הרחוב, לא צריך יותר נהר. לא מיו לדעתו. הסטורנטים שלה תייבים לקרוא את הספר, להמציא את תום סויר, הוא קיים בכל מקום". כשפת המקור – אנגלית. "התרגומים העבריים אינם משרתים אותו נאמנה. הם עציים, לא זורמים". ר"ר פורת מוכירה שול ושום שהספר אינו מיוער לילדים, מייצג את הגיבורים האבודים בעיר הגדולה, שלא אלא אל הילד הנצחי שבכל אחד מאיתנו המבוגרים. מסוגלת לקלוט אותם, והם בורחים ממנה לים. ספחת "ככל שהאדם יותר מבוגר", אומרת ד"ד פורת, "הוא היום לא תיתן תום סויד, היא תחפש גיבור מהרחב". יותר נהנה מזה. העלילה והרמויות סמליות. הלשון מוכה בכוונה, כדי להבלים את

להתחרות איתה בתשומת הלכ". עושה זאת באותה צורה?

של ילר, אולי משאיר אותו באותן סיטואציות, אכל מלכיש אותו אתרת. מין וודי אלן כזה. הילר הוה היה גם כורה מהמכוגרים. רק שאולי לא לנהר, אלא לסמים. בכל אופן, הקונמליקט היה נשאר".

איזה לונפליקט? "קונפליקט מילד הבורה מעולם המבוגרים, יותר ספרות לרימיון, כמו הקומיקס למשל. אצלנו לה ורודף אחריו. יש את זה בכולנו, כולנו מנסים לכרוח נותנים לילר מספיק דימיון במירה שהוא וקוק לו לפעמים. תום והאק עשו את זה גם בשבילנו". כות יחבו של שווין לילדים שהוא יוצר?

. כואת של מומולאריות? יטווין מאד אמביוולנטי בקשר שלו עם חום סויר. "לא, היום הוא לא היה צריך להציא את הילרים הוא אוהב את הילד האדכיטיפי הוה, שמהווה אוסף של האלח החוצה. הילד שלנו היום כבר לא זקוק לה הרנות ילדים. יחד עם זה, טווין ביקורתי כלפיו. הוא כולם נמצאים בחוץ. מארס טווין היום היה כותב את יותר אוהב את האס וסצת צחוק על תום. טווין לא נותן הטפרים האלה באותה שפה, אבל אתית".

לילדים שלו להפר את כללי המשחק. תום הוא נעצם ילד מדומה. לא מהפכן, קונפורמיסט במידה רנה. שיין

הקשר בין האק ותום הוא של יחסי גומלין. תום מַּבְנֹל דנית: "העוברה שאנחנו בנות, אולי בגלל זה לא את ההכשר שלו מהאק. בשבילו תאק הוא התגלמות כל החלומות. האק צריך את תום כדי לקבל ממנו היינו מצטרפות אליהם". הכשר של החברה, שמנדה אותו. באמצעות שניהם,

נועה: "היתה שם ילדה אתר, דווקא אותה נודא מראה טווין את היחסים המורכבים בין הספרות חיבכתי. יש יותר מדי בנים בספור. פתאום אהכתי למציאות, לחיים".

> שאני בת והם כנים והם יגנו עלי. מה שאהכתי, זה שהם תמיר יצאו בטרר מכל סיפור".

חינוכי". הבנות כאמור, קוראות היום הכל. בעיקר ספרים עצובים. כאלה שאפשר לככות. על אנשים תולים על

מתח, כלשים, ריגול, אליסטר מקלין. דרולד רובינס? מי זה, הסוטה חזהז אנחנו לא קוראות. את

רנסט המינגווי אמר כשעתו כי כל הספרות היום זה הפוך. יש הכשר, בעיקר מצר המריה, לשחק האמריקנית החדשה, מקורה בספר אחר, מאת את הילד הנצחי. התרכות האמריקנית סוגרת לנעודש מארק טווין, ששמו "האקלברי פין". ד"ר כולם רוצים להיות צעירים. חוץ מוה, היום לא צרך צפירה פורת, מומחית לספרות אמריקנית 🗷 🗷

בעיני וורי אלן הוא הגבור הטוויני של היום כוה עושה את תום ואת האק לניצחיים?

יש בזה משהו ארכיטיפי. המקנוש הקונקרטיים חולפים לפי טעם התקופה והחברה, אול אם היה מארק מווין בותב היום, האם חיה השלר מרבר לכל בן תרכות המערב. כארץ אולי פתח. כי לא גדלנו כאן על ערכים נוצריים. הרמויות "לא, לא כאותה צורה. הוא היה שוב יוצר דמות מאופיינות כמו בחלום, שהפך למציאות. זהו משו שמעכר לתקופות התולפות".

זהג כפר לילדים? "לא, זהו ספר למכוגרים. את תום ואת האף הילדים לא יבינו, המבוגרים כן. ספר לילדים אינו בהכרח ספר על ילדים. לילר האנגלוסקטי יש הינה אם היא היה נכתב היום, האם היה זוכה למיהו

שום עומרים לפני עריכת אירוע משמח: חתוגה, בר מצוות, כרית מילה, יום נישואין או אולי אפילו מסינת הפתעהז אתם רוצים אירוע קלאסי, על רמה, פור, ויוצא דופן. כזה שיערך במקום שישאיר טעם טוב. אום נס חפצים כאירוע איכטימי 250 איש 300 מקטימום: והניקר השוב לכם שהאירוע יערך כת"א. רווקא. עד למורדים של כורסא. עושה את כל הרברים לפי מה לפני ומן לא רב, הייתה לכם בעיה. מקום כזה פשוט לא שכתוב כספרים. האק הוא המורד האמיתי. הוא חי נלי הה נומצא, רוכ המקומות מיועדים לאירועים רבי גבולות. לא יכול להסתרר עם המלבושים המטבלים מפתתפים ומעט אורחים פשוט היו "הולכים" שם

וג'ים היו לו המון מקטרות של

החוצה דרך המינהרה והגענו הביתר

יים שנראו כאילו כירסמו אותן 💔

האם גיבורים כאלה אפשריים בספרות של

"כזרם הרומנטי של המאה ה־19 העיסוק בילוש

היה ספרותי, פילוסופי כלכד. הגעגועים לילדות היו

בכחינת מסיכה. כולם רצו להיות מהר מאד מבוגרים

להיות מהפכן רומנשי כדי לשבח ילר. היום הפחת

מי הם הגיבורים היומ?

(ממשר המחמנים) אתם חייבים לעצמכם ביקור ב"גיל גיל אורנים 2 דקות מדיזנגוף, רק לאחרונה נחגך ומו הפך להיות המקום הכי הכי בעיר. הבנין הלכן בוהק מופיו ומעוטר כצמחיה מסרגננת המוארת כאזר זרקורים. התירה שיוצרת התאורה המיוחרת "מכניטה" את כל מי שננס לכנין לתחושה מרגשת הנוכלת כהתרוממות וחה ככרו כן תוכו שפע ירק מפוגנן כמעט מפוסל.

לאינור... אם אינכם מוכנים להתפשר על טיב, איכות,

סצי. יופי ושירות גם אם אתם מתכננים אירוע לא גדול

אינות יוו של ארריכל גנים היוצרת שירה כצמחיה. השקעה ארירה של כספים ומשאבים, תכנון מעמיק וסוקד שקרם לכל אלו הביאו לתוצאה המרשינוה. אבי ישון הארויכל לא פסת על פרט כדי להביא את גיל שונים לרמה הנוכחית. "גיל אורנים" הוא התשובה פשראלית למקומות היותר יוקרתיים בעולם, זעיר אנפין

מ־300 עד 300

ציל אורנים נכנה במיוחר עכוד אירועים של סקסימום 300 איש. בבניין היפה חזה, ז מפלסים ומעוצנים כסננונות, שונים, כל מפלס מתאים לסוג אחר פל צירוע. לכל מפלס האווירה המיוורת לו והעיקר מאר ערין של "פניון שמקרס" כאלו היורעים להעריך את ולפים המובים באמת. המפלס הראשון זכה לשם "ריקל" פתאים לאירוע של עד 80 איש "שקר" מתאים לאירועים של ער 180 איש התפנינה שככתר: "אלון" האלם המפורסם עם הגלריה שוכה לכינוי וריצ'י של ת'צו מארח כאצילות עד 100 אורחים, העיצוב הפנימי של כל המפלסים הוא מורולרי ומאפשר להתאים את וסיור למספר המומנים. מי שביקר כ"אלון" – המפלס באלגנטי המעוצב בסגנון וינאי עשיר, משום לא יכול סלא להתלחב. מעל למשפח חמרכזי נמשכח בעיטור סניל גלריה המיוערת אף היא לאורחים. מעל לגברשות דפסימת, צפה התומורת לנווסטרה המיועית לכך, כמו קולם צפה המוסימה באולם כיון הקריסטל לפריטי בילות מיותולים ביותו היהים המיוחרים כמינם.

נלנ תל־אביב התגלתה פנינה של ממש: גיל אורנים. שמחה נומה שלא הורגלנו אליה. פאר מהמם ותפריט מופלא. מתאים במיוחד ל-300 עד 300 אורחים. מי שביקר שם לא יתפשר על שום מקום אחר. המחירים? סבירים בהחלט.

תפריט יוקרתי מחקר שווקים מעמיק קרם לפתיחת "גיל אורנים". התכרד כי פשום חסר מקום כזה. מסביר דני קורן, מנהל גיל אורנים: "ממחקר שערכנו התברר כי חסר מקום טוכ בלב תל-אביב המיוער לקהל של בין 30 ער 300 איש. אנחנו בחרנו כקו של אי התפשרות. הטוב ביותר בכל פרט. רק כך אפשר להבטיח שהמוומנים יהנו מאירוח

מושלם". כשדני קורן מדבר על אי התפשרות יש לו בהחלט קבלות לכך. "גן אורנים" המקום שנחשב לעילית שבעלית לאירועים, הוא יציר כפיו. דני קורן ושותפיו הפכו את האזור שבגני התערוכה בת"א לאחר המקומות המבוקשים ביותר לאירועים אקסקלוסיביים ויוקרתיים. "גן אורנים" הפך את המושגים "תתונה" ו"כר־מצווה" לאירועים שהאורחים פשוט נהנים לכוא לשם. (נכון, גן אורנים גם יכר מאוד... לא סוד). כ"גיל אורנים" גם הצר הגסטרונומי מתהדר כשיאים של מסערת יוקרה. כשאתם באים לגיל אורנים תשכחו כל מה שאתם יודעים על בר־מצוות וחתונות, כאן הרמה היא 5 מולגות ויותר. הסוד המסתתר מאתורי התפריט הוא גר פלם, השף של "גן אורנים". כאן מוגש כריוק אותו תפרים מטורסם, שהרי המטבח הוא משותף.

שירות מרופלם

לא רק המטבח משותף ל"גיל אורנים" ול"גן אורנים". כאז, כלב תל־אכיכ, נהנים בריוק מאותו שירות ואותם תנאי נוחות כמו בגן אורנים. גם בתחום זה רני קורן אינו מתפשר: "המלצרים ואנשי השירות שלנו כולם סטודנטים, כי אנחנו עומרים כל כך שהאורחים יקבלו שירות מעולה ומתוחכם". כיקור כ"גיל אורנים" מגלה כי כחרו את הסטודנטיות והסטודנטים הנאים כיותר. וזה

קידוש בשבת בבוקר מי שמעונין לקיים קירוש בשבת בבוקר, יורע

כמה זה מסיבד. מחוץ לעיר – קיימת כעיה של נסיעה בשבת. בתוך העיר – לא היה מקום כוה. גיל אורנים הוא המקום היחיר בתל־אביב שאפשו

לקיים כו קירוש כשבת כנוקר. הדבר אפשרי החות למערכת ייחורית המפעילה את כל המערכות כאופן אוטומטי, ללא מגע יר ארם סוף פוף יש מקום שאפשר לחגוג בו כשבת את הולרת הכת, את עליית הכן לתורה, את השמחה של שכת חתן וכרומה. הארוע מלווה בטעם של מסורת בנומח לכחירת בעלי השמחה: יש המין משפחתי אמיתי, צלי כקר כניחות יין שריר, לשון, עוף, כל הטעמים העמוקים של השכת. ארוחה קלאסית ל־100 מוומנים לפחות. סוף סוף תיקון שכת.

30% הפתעה במחיר

השוואה מרוקרקת מעלה כי "ניל אורנים" אכן וגיע לצמרת, והאורחים נהנים מכל המותרות שמציע "גן אורנים" רק הבדל אחר מורקר מיר לעיון המחיר נמוך

!30%"2 רני סורן משווה זאת לרגם תרש של מרצרט "תארו לכם שמרצרם היתה יוצאת עם רגם חדש, שכוונתו לכבוש את השוק ולהפוך לרבב פועולארי. הם היו מוכרים אותו הרבה יותר בוול". כך יש להבין את הארוחה המשלמת של השך במחירים של החד מישה ש"ח למנה

מאת ג. יפית

ב"גיל אורנים". לא רק מספר רב של תפריטים ומנות, יש גם "כוקריים", ההמצאה האמריקאית הנהררת. זה נוח להפליא: לא מוגכלים בטעה ואפשר להגיע במוער הנוח וליחנות מארותה חמה וקלה שהיא טילונ איריאלי של ארוחת כוקר עשירה וארוחת צהריים

קרנכל בר־מצווה

אפשר גם להפליא כשילובים וקומכינציות למשל. מסיבת כר־מצווה. זה לא נעים לאף אחר כאשר חבריו של ותן השמחה מסתוכבים משועממים בין האורחים של ההורים. כגן אורנים יצאו ברעיון מקורי וסוחף: מסיבה מיוחדת לצעירים. הפנינג משגע שהוא גם לחוד וגם ביזר. כאולם הקטן מכניסים את כל הנוער ובדרן מקצועי מדליק להם את הערב. שפע של פרסים ושעשועונים נוחת עליהם במפתיע. עושים להם כיף אמיתי. אגכ, הצעירים מקבלים ארוחת ילדים ונוער, בריוק לפי טעמם: פלפל, גלירה אמריקאית, ברד, סופר צמר על מקל,

ציפס, הכל בסגנון הרוכנים האהוב עליהם. אבל הצימוק הכי מתוק שמור לכלת או חתן בר־המצווה עצמם: הגרלות של פרסים. מדי 3 חורשים מוומנים כל ה'כלוח" וה"חתנים" לטקס הגרלה עוצר. נשימה (כי הפרטים ענקיים). הוכיה הנרולה: כרטים טיסה לדיסניוורלד. מלכד זאת עוד פרסים מפתיעים גם מי שלא זוכה מקכל תיק מלא הפתעות.

חביה? שירות לימוזינות

כל אורח מקכל במעטפת ההומנה תלוש מיוחה לחניון בית כלל. התלוש מוכה בחניה חינם בחניון הנמצא כמרחק 5 דקות הליכה מ"ניל אורנים". מי שלא רוצה ללכת ברגל אפילו רגע, יוסע הלוך ושוב כשירות לימווינות מיוחר לכאי "גיל אורנים".

ימי עיוו, כנסים. עסקים

בתייבנים ובמעלים שנאלצו להשנינינים במינונים שנאלצו להשנינים במעלים במע במאס צם כל הציור האביניים המענים כל

מרטים נוססים: ביל אורנים 03"5449091/2,03"222144/5 פלי

carson and the contract of the

ליל השפנים

ינה עשתה מעשה שגרם לאורי לעמור מול 🛅 נעוריו שלו. ממרק את החלודה שהצטברה על זכרונותיו עם השנים, מנסה להסיר אבק הזמן ולשפוט את כתו. לא בעיניים של גבר שנגע בשנות ה־50 לחייו, אלא, בעיניו של ילד בן עשר. רינה סיכלה את הניתוח שעמרו לערוך בנית הספר כשיעור לאנטומיה. והכריחה תתול עזוב, שילל מרות בכלוב כחרר המעברה, ועתיד היה לעלות קורבן על מזכח שיעור האנטומיה, כאשר לאחר שיררימו אותו בכלורופורם ימתחו את אבריו ויקבעו את רגליו כמסמרים, יפתחו את כטנו כרי לחשוף את הדרך שבה פועלים הלב והריאות. אחר הצהריים התגובה רינה לחרר האנטומיה, שיחררה את החתול והניסה אותו מבער לרלת חזרה אל פחי האשפה מהם נלקח אחר ככוד לשמש מוצג רפואי.

מסיבות השמורות עם בית הספר כלכד, ראו ככך המורים חריגה גסה מהמשמעת וביקשו להעמיך את רינה לדין. הועיקו את אורי לכירור ולאחר ששמע את המורה, חש אורי כאב כשרירי שפתיו, שנהדקו בכוח כדי לא לפרוץ בצחוק ולהעלים את המורה חמור הסבר שריבר על אחריות, על משמעת, ועל "מה יהיה אם כל אחר יעשה דין לעצמו ויחליט מה מותר ומה אסור?",

המודה לטבע מרכיב משקפי קרן ככדות שהוא נושא אותן כמגן או מסכה. עד כדי כך שולטות הן על פניו ומסתירות אותם שגם לאחר הפגישה לא יכל אורי להעלות אפילו פרט אחד מפרצופו. כלי משקפי הקרן לא היה מסוגל לוהות את המורה שדיכר בכשחון צרק־ ני. "כל לימור, ארוני כרוך בכאב. ילד צריך להבין שאפילו הרברים כואבים בסופו של דבר הם משרתים את עולם הדעת שלו. אם לא היינו עורכים ניסויים ולא לומדים מהם הארם לא היה מתפתח ויוצא פהמערה שלו, או טורה לרדת מן העץ".

אורי ביקש להגיד כי בסך הכל הנסיון האנושי הוליך את האדם מהמערה אל פצצת האטום ואם האדם היה מצליח שלא ללמוד מהנסיון היה עדיין חיה חופשית, המחרוצצת כטבע בלי מודעות של אימת ההשמרה העצמית. כלי סכנה שהתיחכום יעמור יום אחד כמסלצת המאיימת להכחיר אותו. כסך הכל אנו תופסים את הקידמה כתנועה קדימה, כעוד שלפעמים המירוץ המטורף הוא נסיגה לגכי כל מה שהוא אנושי. ובסומו של רכר הרי זה המכחן היחיד לקירמה, אכל הרברים נראים מטובכים ככרי להבהיר אותם למורה שחייר מאחורי משקפי הקרן חיוך נצחון.

כעורן־דין, עטה אורי על פנין את הארשת הרצינית של אדם המבין ללב זולתו. והבשיח שיקח דברים עם רינה

למה לכל הרוחות לא אמרת לו שהנא מכליוה לנופועדי הטיחון גליה בפני אורי אורנו ערב "לשן לא

uneald 58

אמרת לו שהוא יכול לדחוף את... למה אמרת שאתה המוזת היה מהיר כמו פרכוס לב של ציפור, שאהה ללחום את מלחמתה הצודקת. בסופו של דבר זוהי חסרו לו מלים חכמות כבית המשפט, כוכש את ראשו מתוחה הפרווה הרכה..." ומגמגם כמה משפטים בלתי מחייבים.

שעת ערב. כתוץ כבר היכה הגשם בזכוכיות

גליה הכינה ארבע כוסות קפה, הציבה אותם על סיפור שגליה לא שמעה מעולם ואחריכך, תמהה מדוע לכל הרוחות. שחופן הגרעינים שיאכלו כאן, יהיה

רינה, בעצם צעיר הרבה יותר, אני מושב שהייתי או כן הרליק את שורת הפנסים שהיתה תלויה למעלה והאי

המכות הן שהבאיבו לי", אורי הסתכל בעיניה של נוי.

רינה עיניים גדולות, נבונות, המדלגות על פני פעד

השנים שבין אב לכת. גושרות עליהן בעלבון משותי

רינה ניגשה אל אביה לפתח את כתפיו כאחור

משך בכתפיו בארנוחות. לגליה רמה שהוא חון

מדברים על כך שמחר הם עומדים לשחוט את כל

הסעודה האחרונה לפני השחיטה. רצתי כמו מטורף נין

כשהייתי ילד הם נראו לי כעצים ענקיים. בחורשה הזו ש־40 שנה כמו עצרן מלכת ואורי שוב ילר. וכמקם בנו את כלוכי השמנים".

אורי חייך. גלית שמה לב שהחיוך הוה היה, חיוך המוארת באור יקרות, דלתות השפניה פתוחות כולן של אדם הצוחק מעצמו. כמעט חיוך עצוב. כאילו קשה ואביו עומר מולו בעיניים זועמות ומבה אותו. מכוח לו לחזור ולתלוש את התמונה מעומק וכרונו או אולי, יש לטיפור הוה משמעות עמוקה הרכה יותר מאשר מביעות המלים.

> השני של האהכה. את המחתו השפנים האלה מתו במהיחות כון נחופר אונים שבבתים אומי אנא היח

חרבר עם רינה במקום להגיד לו שהוא." גליה זעמה. לוחץ ככוח על חוה, והלב חרל... את עורות השמים לדעתה, אורי צריך היה לעמור לצרה של בתו כרי היו מותחים על מסגרת עץ וממליחים אותם". "המוות הראשון שפגשתי המם אותי. לא היה לי הפגישה הראשונה של הנערה עם האי־צרק שהמבוגרים יותר מעלכון. הוא היה איזה מין.... מין פחר. אתה מוול למרו לחיות איתו. הרי היא רצתה להציל חתול... מישהו. אוהב אותו. מתרגל אליו. הוא אוכל מכף היד ובמקום לשבח אותה נוזפים בה, ואביה, שמעולם לא שלך ופתאום מין מוות כזה ואתר־כך מסגרת עץ עליה

> החלון. תל־אביב חזרה להיות עיר עגומה, רטובה. ריח הגשם החריף ניסר בחלל. סופג את האבק עם ריחות הקיץ, את צחנת האשפה וריחות הזעה.

להיות ילר בן עשר הנפגש עם הכאב הראשון. 'ואז בא השולחן. פרסה עוגות. הכינה סנרוויצ'ים קטנים הלילה הגדול. שמעתי את אבא ואת שני השכנים טעימים. יודעת שאין היא צריכה לקרוא לבני הבית. התכנסו אחד אחר לסלון לשיחת לילה משותפת של הלהקה. הגיעה הזמנה גדולה מבעל אטליז. אותו לילה, המשפחה, לפני שכל אחד יפרוש לחדרו ולעסקיו. פרצתי את כל התאים. פתחתי אותם לרווחה, עשרוו בחורף, נהגה גליה לקיים מה שהיא כינתה "אורגיית" שפנים התפורו במצר הגדולה, ואחריכך, חזרו השוטים המוון", שסביבה יכלה ללכר את בני המשפחה לשיחה האומללים וניתרו לתוך התאים שלהם אל המקום שנו הם תמיד מקבלים אוכל...גירשתי אותם. צעקתי כמו קצרה, בה כל אחר, מספר על שעבר עליו באותו יום. אותו לילה סיפר אורי את סיפור השפנים בשכונה שלו. מטורף. גררתי אותם מהתאים ואמרתי להם שינותו

פתח כאילו הוא מרכר על משהו שאיננו מעורכ התאים, מנסה לשכנע את השפנים לעזוב את התאים בו. "זה היה בשכונה שלנו, כשהייתי ילד. בגיל של הפתוחים. פתאום הוארה מיכלאת השפנים. מישהו

עשר. בארץ היה משבר כלכלי. ואבא יתר עם עוד שני ילד בן עשר מתייפח על כך שהשפנים הארורים אינם שכנים החליטו להתגבר על המשבר הזה באמצעות... רוצים להימלט על נפשם".

שפנים. סמוך לבית שלנו היתה חורשת אקליפטוס. אז, אורי הצניח את ראשו באין־אונים. לגליה היתה הרגשה

הסלון המואר, הוא מצוי כחצר חורשת האסליפטוס אכזריות כמו שקבלתי או אני לא זוכר מימי. אבל לא

"מח שהכאיב לי באמת חיתה התחושה שאני נחגתי כמי שצריך היה לנהוג ילר הגון. ילר טוב. אבל פולף כנו עשרות כלובים קטנים עשויים עץ, מתחו המבוגרים לא קיכל את זה כך והמכות לא היו עונש עליהם רשת. לכל תא חכניסו שלושה שפנים. היו להם מכאיב כמו העלכון הראשון של האי־אמון בעולפס של אוניים שעירות ארוכות, אף מפרכם ופרווה רכה. אני אהנתי את השפנים האלה. הייתי קם חשכם בנוקר, כדי להאכיל אותם. אחריכך, הייתי מתבונן בדרך הלעיסה והוא הניח את ראשו על חוה. שערה הבהיר ניקוף על האיטית השקטה שלהם כאילו הם חושבים על משהו שנבצר ממני הילד, להכין". אורי צחק צחוק חלול: "אוריכר למרתי את חצד

פניו. הם היו חכוקים רגע ארוך כרוך. ילכל הרוחות אמר אורי, מנסה להתעשת, "לכל הרוחות את יכולה לגרש את כל החתולים הארורים מהמעברות שלו כתנאי שלא חביאי אותם אלינו הביתה.... מרים שמן באזניו וככף יד משוטה מכה בכוח בעורמו.

חתום למענם היום על

מענדיב עתון הנוער הגדול, המרתק והנכוץ ביותר בישראל!

את מבצע המנויים הזה לא כראי להחמיץ!

חשוב על היתרונות:

- * אתח נחנה מהנחה משמעותית במחיר העתון.
- * המשפחה כולה תחנה מהירחון "פופ 88", שישלת אליכם חינם שנח שלמה.
  - → ילדך יקבל שי חינם * שעון יד מהבהב, מקורי וייתודי.

אולם הפרס העיקרי יגיע לביתך מדי שבוע:

עתון גדול, יפח, חינוכי ומומלץ, הכולל חומר עזר ללימודים.

נזור, מלא ושלח עוד היום תלוש חתימה

מספר המנוי במקרה של מנוי קיים:

ם מנוי חדשם חידוש מנוי קיים ?ר' מחלקת המנויים, "מעריב לנוער", ת.ד. 20020, מיקוד 61200, ת"א חריני מעביר לכם צק/המתאת דואר על סך 100 שיח כדמי מנוי לשנה אחת על "מעריב לנוער" כולל אריזה ודמי משלוח חפרס לביתי (חמתיר כולל מע"מ).

.... שם פרטי:... שם המשפחה:

אתה מקבל את השבועון לביתד בדואר מדי שבוע ללא תשלום אתה משתתף בהגרלת פרסים יקרי ערך

אבל זה לא הכל:

מרתק ומומלץ.

אתח נותן לילדך עתון חינוכי,

מתנח מידית לכל מנוי: שעון יד מחבחב, בלעדי למנויי "מעריב לנועו".

הגרלת פרסים ענקית!!!

בין המנויים שיחתמו במכצע זה יוגרלו פרסים וב

טלוויזיה צבעונית

5 מכשירי רדיו טייפ.

ווגות אופניים.

"מעריב לנוער" – עתון הנוער של המדינה!

הורוסקופ

תחזית לשכוע שבין 26 בפברואר ל־3 במארס

אל תניחו לחומת שתיקת להיווצר ביניכם השבוע צמויים פרוייקטים חדשים בזירה אל הניתו לחומת שהיקה להיוצו בינים לבין מישהו קדוב. בימים אלה חוכלו ללי הביתית. תשתדלו ככל האנשר להימוע לבין מישהו קדוב. בימים אלה חוכלו ללי לבין מישהו קדוב. בימים אלה וווכלו לל מוד רבות מכך שתיטיבו להתבוון סביב- ממריבות עם בני משפחה, במיוחד עם מוד רבות מכך שתיטיבו להתבוון סביב-כם. במישור הקריירה, אל חלחצו יותר המחוחנים. תוכנית לטיול או נקיעת עדיין סדי: עיסוק מוגום בכך עלול לפעול לרי אינה סופית. מישהו בסביבתכם חקרובה

(21 במארט עד 19 באפריל) ומוטג להקדים ולעשות זאת בתחילת השבוע שכן לאחר מכן אתם עלולים להי־ ות עסוקים מאוד בעכודה. דאגות הקשו־ רות למתפתחות וחוקה עלולות להטריד

(20 באפריל עד 20 במאי) אתם עמוסים בעבודה, אך תימצאו זמן גם מוטב להוציא כספים על שיפורים בבית אתם מטביעים רושם מצויין על חסביבה, לפעילויות וזברתיות הקושמות לכם בימים במקום על בילויים. יחכן שתתחרטו על

סובל ממצכיירות.

(וו במאי עד 20 ביוני)

וג ביוני עד 22 ביולי) אורד-כות ולהימנע מדאגות מיותרות.

(23 ביולי עד 22 באונוסט)

שותפים עלולות לחיווצר בעיות כספיות. לאירועים ולמסיבות.

(22 באונוסט עד 22 בספטמבר)

במגעים עם הממונים עליכם. תיםנען מנוי עימותים מיותרים ושמרו על מרופיל ומר. טלפון. שותפים עלולים לגלות עתה רגי־ בענייני קריירה יש התלבטויות. שות יתרת, וגם המצב כבית צופה שיתות (בדצמבר עד 19 בינואר)

(22 בנובמבר עד 21 בדצמבר

עניינים ביורוקרטים עלולים לעצבו אתנה

השבוע, ותצטרכו לנלות הרכה אורךיוה

תעלויות, שעשויות להשתנות. פעילוח

בימים אלה יש לנתוג והירות יתרה נשד מוש באשראי. מישהו שאינכם מחבנים

במיוחד עשוי לגלות כלפיכם גטיות רומו־

טיות. בתחום הקריירה, שימו דגש על יע־ דים ארוכייטוות. מכר חדש מעורר וגשוח

(20 בינואר עד 18 במברואר)

פרנסה לא יראה מתרגום המשנה לערבית. ספק

דומה שאינו זקוס לפרנסה היום. "אני עושה ואת

חמרי נוכאני הוא איש דתי. הולך למסגר מרי יום.

"אתה יורע", הוא שואל, "האיסלם בתחילתו פנה

לירושלים. מסגר אל אקצה כשבילנו הוא הסמן של

התיסטוריה המוסלמית. כרי שהעליה למכה חהיה

ירא שמים. הנאמנות חשובה לי מכל. והאל בלרום

החמה שוכ מפציעה, והצלמת משלימה כמה

עמום לנו

"הינך יפה רעייתי, הינך יפה. עיניך יונים". שקט שורו

תורה לאל כורא עולם".

המתכונים טיול יצטרכו לבדוק היטב את

(23 בספטמבר עד 22 באוקטובר) קשה לכם בימים אלה להגיע להסכמים השבוע כדאי להימנע מפעילויוה שמאחוי בענייני כספים, אך במישורים אחרים ני הקלעים. שמועה עלולה לחזור אליכם תברתית תביא היכרויות חדשות. וטו אתם מיטיבים להתבטא ומשינים תוצאות בבומרנג ולהרנין אתכם. מוטב לא לפרסם להימוע מוויכוחים אידאולוגיים. אין זה טובות. בתחום העבודה, נסו לגלות יותר עכשיו בפומבי את התוכניות הפיננסיות זמן טוב לעריכת קניות "נדולות". שלכם. לא כראי לתחמקד בדאגות שולי-

אלה. אחדים עלולים להיות מוטרדים כמת קניות אימפולסיוויות שעשיתם. בעניין הצעה כספית. חיייהחברה שלכם בשאלה רומנטית. חימועו מוויכוחים בענ" ביחסים עם ילד, יש לגלות הבנה. עם במיטבם בימים אלה, וכדאי לקבל תזמנות

השם שלך על המוצרים שלנו.

1.1x.1 P.O.P

מי רוצה לקרוא את המשנה בערבית? חלה תפנית בחייו, כמובן (אלא מהז) כזכות העברית 1954, ובירכתי אותו. אני מקווה שהוד מלכותו עדייו

פרצה מלחמת ששת הימים. חמרי נוכאני חש שירושלים תיפול בידי ישראל, או בלשונו: "הבחנתי שירושלים תהיה מעתה ואילך מנת חלקה של ישראל". הוא כינס את כל כני משפחתו ושתי משפחות שכנות במרחף ביתו, ושם ישבו והמתינו. נובאני האזין להדשות, בעברית ובערבית, וידע כי תחושתו היתה נכונה. כוקר אחד שמע מישהו נותן פקודה כעכרית בחוץו "התפורו". הוא הכין כי צה"ל הגיע לפתח ביתו. החיילים הקישו ברלת. הקצין לא העלה על דעתו שחמרי נוכאני דובר עברית. הוא שאל בערבית עילגת אם יש בכית "כונדוך" (פיצוחים). נוכאני חייך ואישך את הדכר. הקצין נדרך. חמדי נוכאני שכ ובידיו "פיצוחים" בשפע, גרעינים, לחיילים. הקצין חייך, אך אסר על חייליו לקחת מן התקרובת. "הוא כנראה לא רצה לפגוע בכבורו של צה"ל", מנסה חמדי נובאני להכין. "הוא לא ירע שאנו, הערכים, מכברים את

גם כאשר הוא בא ככובשו

"הם לא נכנסו ככובשים, נכנסו כבני אדם. לא הרגשתי רע. אפילו לא חששתי מן העתיד, ידעתי שמעתה ואילך יהיה אפילו יותר צורך בעברית שלי".

השפה עזרה לו רבות. גם לכני עמו עזרה, הוא מצא קשר מיידי עם השלטונות הישראלים. נהפך למעין שחדלן למען בני עמו. "נפגשתי עם גולדה מאיר. גם היא השחוממה למשמע העברית שבפי. ביקשתי ממנה להמנע מלהמקיע את בית החולים מקאצר. היא נענתה. גם ויקטור שם־טוב עזר לנו מאר באותו ענין. מאז וער עצם היום הזה שורה ירידות

חמרי נובאני החל לעכור נמשרד הפנים הישראלי, כהוצאת תעורות זהוי מיוחדות לחושכי השטחים. יום אחר נתקל בשמו של שר הפנים הירדני, שהתעודר ברמאללה. אמר לממונים עליו: "לא נומן איש נככד זה לכאן. הכה נשלח אליו משלחת שתעניק לו את תעורת הזיהוי הקרשה". וכך היה. משלחת בראשותו יצאה אל השר לשעבר, וחמדי נוכאני אמר לאישו העורה זו נשלחה לארוני השר מכבוד השר".

אחר כך עבר כמשרך החינוך, כהוראת עברית בבתי הטכר כמזרח ירושלים. ער שבשנת 1974 שוב

dipenio 60

אשר בפיו. "נפגשתי עם ארם שלא הכרתיו ולא ירעתי זוכר זאת. אני אוהב את מלכי". דנר אורותיו", הוא נזכר. "הוא שמע את העברית אשר בפי, והציע לי מיד עבודה במשרר המשפטים. התברר אם יש לספריו קונים. אבל זה לא כל כך מענין אותו

ירושלמי. לאחר מלחמת ששת הימים נפגש עינו מנהם כגין בבנין הכנסת. "היתה פגישה טובה", נזכר חמד נובאני. "סערתי על שולחנו". יש לו חברים יהודים רבים. טדי קולק, שמעון נאשמים כאונס, רצח ושוד, ולפתע נשמעו פרס. לא מכבר קיבל תואר "יקיר ירושלים", ונטנס הללו כמשוררים זכי נשמה, גם כשתיארו כפרוט את נכחו נשיא המדינה, חיים הרצוג (ישכחי שעות עים: עכירות יהם. "העכרית שבפי נעשתה כאותה תקופה הוא עלו לשבת עימדי"), ונשיא בית המשפט העליון רהוטה עד מאד", מאשר חמרי נובאגי. "כאותם ימים מאיר שמגר. "גם הוא ידידי. הרופאים – ידידי המב התחלתי לתרגם את המשנה לערכית. מאז גם יש לי שר החינוך התתרבות – ירידי הוא והוא תומך כהפצח

"אינני רוצה להתעמק. אני רוגל במלך חוסיין".

בארץ הזו. אני אותב אותו אישית. אינני יורע אם הוא

שזה היה השופט יצחק שבתאי. כך נכנסתי למערכת כומנו תירגם את הספר "המרד" של מנהם כגין רמשפט בישראל". לערבית, ופרקים מן הספר פורסמו בעיתון המוחו

> מתורגמן המדי נוכאני זכור מאז לשופטים ולעורכי דין רכים. הוא היה עומד לצידו של השופט ומתרגם לעכרית את דכריהם של הרבה כבוד למערכת המשפט כמדינה. יש לנו שופטים המשנה בערבית".

מעכודתו הוא מכיר היטב את היהורים. יש לו למעו השלום", הוא אומר. "רק למעו השלום. שהערנים ירירים רבים, כהם רכי השפעה. "חייבים למצוא הסרר", והיהודים יכינו ששני העמים קשורים ביחר בעבר הוא שב ואומר למראה המתחולל בשטחים ואף משותף, והם אמורים להמשיך כך בהווה ובעתיר. הלצ בירושלים. "כל הסיבות קיימות כדי ששני העמים יחיו הם חיו כיחד כספרר, כפלשתין. אני מציע להאדין כיחר כשלום וכשלוות. אין להזיק לערבים ואין להזיק לחוסיין מלכי, יען כי הוא ארם נכון ומבין מה סוג ליהודים. הבעיה צריכה להיפתר לטובת שני העמים גם לשני הצררים".

> הוא מציע לפתור את הבעיה לפי הדרכתו של המלך תוסיין.

קרושה, חייב המאמין לעלות גם לאל אקצה. אני אדם אתה מתגעגע אליוז

"אני עריין מחוים כררכון שלו. אני אתר מנתיניי זוכר אותי, אך הוא כיקר כבית הגכות רוקפלר כשנת צילומים. היא מצלמת, והוא עוצם עיניו ומרקלם:

כגינה הקטנה. תמרי נובאני יושב על ספסל קטן ונוכר בחייו שחלפו בעיר תות שלושה משטרים. למרות הכל אין אנו יורעים עד עצם היום הזה" חוא אומר, "בשבילי ירושלים היא העיד כה נולרתי ואותה אהכתי. וחיי כובים פה. תורה לאל כורא עולה ולי רצח את אבי. הוא נחטר יש לי שלום כית, וזה חשוב ביותר. ויש לי ילרים בירושלים בלכחו השוקה, ולא חזר. ונכרים, ולכן איני חש כתולשת הזיקנה או במחמו עשו לו כפי שעושים היום בביירות"

ח' באדר תשמ"ח 26 בפברואר 1988 גליון 353(2)

עורכת: כת דורה, גרפיקה: ברברה

רחל שי שמורת חי בר

חשוב לי מחשב

עידו

שַּטִיח עַל הַמְּסָהְ

הפעם הכנתי לֶבֶם מָבְנִית נַחְמְדָה

היוצרת "שטים גראפי" על מסוי

הפַּחָשֶב. הַמָּכְנִית מַתְאִימֶה לָכֶל

מתשבי .IBM P.C ותואמיו. לאסר

ַהַדְּפָּעת הַתָּבְנִית הַקּוֹדֶימֶת הַנִּיעוּ אֵלֵי.

בַּקשוֹת לָסַרְרוּוִי אָתְכֶּם בְּאֹפֶן הַנִּישָׁת

לשפת סביסיק וכהוראות למפעלת

הקלוית לפתשב וש להקנס לשפת

#i3e3i0 62

שֶׁנַרְשְׁמָה זָה 15 שָנִים. מֵי הַשְּׁטְפוֹנוֹת הפילו כ־600 מטרים של נדר באזור

בַּשְמוּרַת הַ״חַי־בֶּר״ שֶל יָטְבְתָּה

נְּטְרָפוּ בָּאַחָרוֹנָה מַיּוֹת עַל־יְדֵי חַיּוֹת

טורפים לשמורה הַתְאַפְשְרָה לְאַחַר

מונדר השמורה. כמות הושם שירד

קרוֹרֶף זֶרוֹ בְּאַווֹר הַיא הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתַר

שֶׁמֵּי שִׁטְפּוֹנוֹת הָבִּילוּ קְטָעִים נְּדוֹלִים

טֶרֶף שָּׁקַדְרוּ לַשְּׁמוּרָה. חֲדִירַת

שְמוּרוֹת הַשֶּׁבַע לְנַדַּר מַחָּדָש מֵלֶק מְשָׁטַח הַשְּׁמוּרָה וְצֶנֶת הַ"מִי־בָּר" קקנים סיורי לילה, יחד עם מְתְנַדְּבִים, לָאֹרֶדְּ הַקָּטֵע הַפְּרוּץ שָׁנּוֹתַר בַּנְּדֶר. סַנְּדֵר הַחְדְשָה (ססיורים הציליים מונעים את בְּנִיסַת הַשוֹרְמִים לַ"מִי־בָּר".

GREEN RIGLEIKEY OFF 0=970 HP70 FOR 8-4600 TO 1000 STEP -401EQUIND 8.EINEXT FOR Y=8 TO 10 STEP 8 FOR A=0 TO 800 STEP Y-.9 LINE(980,100)-(8,8) NEXT FOR 0=0 TO ROO RTEP Y=.FILINE(880,100)=(M,804-6) | NEXT FOR 0=4 TO 6 ETEP YILINE(880,100)=(0,0) | NEXT FOR L=1 TO 8000 | NEXT | IF J=1 THEN 140

ַסּבּיסִיק ע״י מַקְשָׁה שֶׁל הַמְּלָּה: סמְקוּ לַקְצָה פוִמְנִי הָעָלְיוֹן, לַקּצָה אוֹ נֶּל שֵׁם אַחַר שֶהוּא GWBASIC סַנְמָנִי הַפַּּתְתּוֹן, לַשְּׁמָאלִי הַמַּתְתּוֹן, לשְּׂמָאלִי הָעֶּלְיוֹן וְשוּב לַאֶּצֶח הַיְמָנִי שְּבָּרְשוּתְבֶּם. לָאַסֵר הַאָּשָׁת הַתְּּכְנִית ָ הָעָלְיוֹן שֶׁל הַמְּסַדְּ. הְנוּעָח זוֹ יוֹצֶרָת לקצוּ על RUN הַמְּלָה RUN וַלְּחָצוּ עַל תְּחוּשָה שֶל "צְבִּיעַתִּ" הַמֶּסְוּ. לְאַחַר המקש RETURN, אוֹ לְחָצוּ עֵל שֶׁטַתָּרְנִית מְמַלֵּאת מְסָוֹי, הַיא מְנַקָּה הַפָּקָש F2, שֶּיְבָצָעַ אָת שְׁתַּי אותו ומדפיקה שוב קוים, כְּדְּ חַבְּעוּלוֹת הָאֵלוּ בְּשְבִילְכֶם. שָׁכּפַעִם כּנְקוֹדוֹת מְרַחַקוֹת זוֹ מֵאַ

יוֹתָר. ואָו בִּין הַקּוּים נֶשְנֶם רְנָחִים

איך נוצר שטירו על המסךו

נדולים יותר, ומשטים קבל צורה הקבנית כורפיסה קנים על המסד בר קדי לַהַּבְּסִיק אָת סהָּבְנִית יַש לַלְחוֹץ שָּנְקוּדַת סַסּתְּחָלָה שֶל כָּל קוּ בְּמֶּרְכָּזוֹ של המקשים: CTRL בעל המקשים: של ספָסָר (סופו בְּאַחַת מְדְבְנוֹת LOCK בוֹ בּוְמֵן. ספקנית. וּבְכוֹ, על מוַת לְהַכְנִים אָת בּ הַמְּסְוּ. וְקוּדוֹת הַשּוֹף שֶל הַאָּנִים מְסַדְרוֹת כָּוְי, שְסַקּוִים יִמְּתְחוּ מְמֶּרְכֵּז

סנָּדר הַמְּוֹרָחִית שֶל בִּשְנֵי קילוֹמֶטְרִים מְמֶּנָה נוֹתַר תָּלוּי בָּאֲוִיר על עמודי הַבָּטוֹן, לְלֹא חִזוּק שֶל רָשֶׁת הַנָּדֵר לַקּרָקע. בָּמֶשֶׁךְ חֹדֶש

למעבר. לאחר שרב הדרכים נשטפו וַכְשוּ בְּקַחַף. לפְנֵי כָּשְלשָׁה חֶדֶשִים נוֹצְרָה הפרצה בגדר שמורת ה"חי-בר" וַספּוֹרְפִים בְּעָקָר וְאַבִּים, מֹמֵלוּ לְבָּקָר במקום.תוצאות בקורי הטורפים ב"םרבר" הָיוּ טְרִיפָּתָם שֶל 6 יְעַנִים בְּגִי שָׁנָה, 4 יְעַלִים וּשְנֵי דִּישוֹנִים. בֶּינָחַיִם הַצְּלִיחוּ עוֹבְדֵי רְשוּת

יָמִים נֶחָסַם כָּל שָטַח הֹשְׁמוּרָה

נֶדַר בַּדְרוֹם הַשְּׁמוּרָה.

מיקי מאוס ודונלד דק

"יוֹם הוּלֵדֶת 50 לְדוֹנַלד דַּק״

חַבְרַת ווֹלָט דִּיסְנִי חוֹנֶגָת 50 שְּׁהְּ לָדְמוּתוֹ שֶל דּוֹנָלד דָאק בְּמוֹפְעִינְוֹק המשלב החלקה על מקרה. המוֹפָע כָּלוֹ יִתְקַיֵּם בְּעִבְרִית. (על

פַּי הַחְלָטֵת חָבְרַת ווֹלְט דִּיסְנִי מוֹמִיעָה הַהַּנְּקָה בְּכָל מְדִינָה בִּשְׁמַּה המַקוֹם). בְּמֶשֶׁוּ שְעָתַיִם בְּמוֹנֶע ראָנָה "וולָט דִיסְנִי על הַקָּרַח" יַצִּינ המופע אֶת שְנוֹתְיוֹ הָאֲרָבּוֹת

והפוריות. מיקי מאוס – יְהְיָה המגַּחָה לאנוּ הַּפְּרָנִית אָשֶׁר הַנְּקְתְהּ נַעֲרֶבֶּת בַּקשָאיוּת כְּקַבְּהָעָה לְבּוֹכְב. עוֹר יוֹפִיעוּ: דִיזִי דַּק (אַהוּבְתוֹ שֶׁל זּוֹנְלְוֹ. גּוּפִי, פְּלוּטוֹ, שְלְנַיָּה וְשְבְעַת הַנְּפְּדִים - פִּינוֹקִיוֹ וַאֲפָלוּ אוֹיִבְיוֹ הַ"רְשְּׁעִים קרואלה, סטרומבולי והמכשפה

מיקי מאום מבטיח הפפעה בסדי השוי של הפופע: מחוה בּןמוּת ספיה השובה אַשֶּׁר בְּאָמְצְעוֹתְה יוֹבֶּל דונלד דק לצפות בעברו. הצונים יוּכְלוּ לְחָזוֹת בֵּיצֶד דּוֹנְלְד דַּק הּתְּנְּלְהּ בֶּיצֶד וְכְנֵס לְעַסְקִי הַשְּׁעֲשׁוּעִים, הקולנע והקולויויה וכיצד וכה ^{בפרס}

> עולם האנדות של ווקש במופע מענק ייום מולדת 0 דק" וופוע בישראל בחיבה בלבד בין סמאריכים 88.5 9.4.88

איטו אבירם

צריף לַהשְׁקִיעַ! ספר יואב אכירם רשם: איטו

ערשיו, וה כבר בפה שעות טובות.

ַ תַּדִּי פַּעַם אָמָא דּוֹחָפֶת אָת הָרֹאשׁ שׁלָה לְתֹוֹנְ הַחָבֶר וְשׁוֹאֲלֶת בּדְאָנָה: ּ נָן, יוֹאָכִי, מה המצבו באלוּ שׁאַנִי נובה שצריכה בכל בגע לסמליט, או חוקר העומד לפני פענות סוד

אטר כון כא אבא, מתקדם עד לשלטו, געמד קרוב קרוב אלי. קשטק לי נשער (אוף, לו המיד מהר להוס תיתקוקת שלי, או לעב קירים שלו בשער שלי), מעמיד -פוים של מתעלון קמה שאוי בותב נייונית ואומר מה ירנה הפוף, קא יוארו מתי נצלים מישהו להבין את מו שאקה כותב במחברת שקויו

טוב, או סקקב שלי לא ברור – או סהו סבקא אומרת שנם הכתב של לבא הנה קשה לפענום, ושברלל, קיי לו המון שניאות בתיב. היא נם אוֹפֶרָת שֶׁבּנְרָאָה שָאַנִי יָרְשְׁהָּי אָת שניאות הנתיב שלי ממנו. בכל פעם ששבא שומע אַת זה הוא מצטחק.

היותן התטריך שלי

the stay of the beautiful and the second

בְּמַחְבַּרְתִּי, הוּא לֹא מְהַפַּס לְקַחַת בָּיָדוֹ אֶת הַפַּחַק, לִמְחֹק לִי בְּאַכְזָריּוּח מְשְׁפָּט שָׁלֶם שֶׁבָּחַבְתִּי, וּלְהוֹדִיעַ לִי ַ הָגִינִית: בָּתָב הַנִּד שָׁלְּףְ בַּלְתִּי נְסְבָּל. וַשׁ לְוִי כָּל כָּוְ הַרְבָּה שְׁנִיאוֹת, יוֹאָב, שֶׁעֶדִיף שֶׁתַּכְתֹּבׁ הַכַּלֹל מֵתָדְשׁ.״ MEPHI

אָבֶל אַין טַעֵם לְהָתְנַבֶּחַ אִתְּם. בָּכְלֶל, מֵאוֹתוֹ הַיּוֹם בּוֹ חָוְרוּ אִמְּא ואַבָּא מָהַבְּנִישָׁה עִם הַמוֹרָה שָׁלִי בְּבָנִים רְצִינִיוֹת, וְהוֹשִׁיבוּ אוֹתִי מוּלְם בְּטֶקֶס חָנִינִי יָדְעָוּנִי – זָהוּ. הַחַיִּים הקשים מתחילים.

אָבָל עַכְשָׁיוּ, כְּשָׁהוּא צוֹבֶּה

– יוֹאָבִי, פְּתְּסָה אַמָּא, סַמּוֹרָה שֶׁלְּוּ עַלְשָׁיו אָנִי עוֹשֶׁה שִעוּרִים. כְּלוֹמֵר שוֹחְחָה אִתְּנוּ, וְאַתָּה בְּנַדְאי יוֹדְע 🖁 שַיַשׁ לָה טְעָנוֹת חֲמוּדוֹת לְנְבֵּי הַהָשֵׁנִים שָׁלְּוּ בַּכְּהָה...

ששש... קטע אותה אַבָּא, אַל מַצִינֵי הַכֹּל בְּטוֹן שְׁלִילִי כָּל בָּוְּ. אַתָּה שומע, יואָכִי, זֶה פְשוּט עוְיָן שֶׁל סשָׁקָעָה. אַתָּה צָרִיוִי רַק לְסֹשְׁקִיע יוֹתַר זְכְּוֹ בָּהֶכְנֵת הַשְּׁעוּרִים.

אָפֶא בְּצִינִיוּת, כִּי עַד הַיּוֹם לא השקיע אפלו דקה אסת בשעורי . הבית

ועכשיו אַני משְקיע. אַיו דְּרִירָה. בחוץ זורמים להם החיים, הששש שוקעת לאטה במערב, סייפרים מתבוננות לשנת הלילה, בציוצים עזים, כל החברים שלי גומרים עוד משחק בדורגל... ורק אוי משקיעו אגב, שכחתי לומר לכם: סבקר קבלתו טוב קאד בבסן דטבע. איוה בַּיף. אַמָּא אוֹמֶרֶת שׁוָה בּוְכוּת טַיַּטַס קרציני שלי ללמודים, מאו השיחה עם המורח... היא לא יודעת שהלסן נמן לנו עוד לפני טשיתה.

נראה שַּבָּכָל וֹאת יִשׁ בִּי מְעֵט

פתרונות נא לשלוח "למעריב לילדים. ת.ר. 20044 ת"א.

חידת הישובים

הָתַדְעוּ לְשַׁבֵּץ בְּתוֹךְּ הַמִּשְׁבָּצוֹת שַׁלְהַלָן אָת שְׁמוֹת הַיִשׁוּבִים הַנְכוֹנִים ז נַּלוּ אוֹתָם בְּהָתְאֵם לַרְמָזִים הַבָּאִים:

ו. עיר שֶׁהִיא מְעוֹן מְזוֹן. 2. מושָׁב בַּנְּלִיל הָעֵלְיוֹן וֹבוֹ עוֹנְה

3. שְׁנֵי ישׁוּבִים: מוֹשָׁב שָׁהוּא פָרַח מָבַשִּׁר הַסְתָּו + מוֹשָׁב שֶׁהוא צֶמֶח הַנְּדֵל בַּכֶּרֵם. 4. קבוץ בּנָגב שֲשְׁמוֹ: וּשְׁם. 5. עִיר בַּדְרוֹם שֵׁהִיא מְקוֹר מֵיִם .1-8-1

6. עִיר בְּמֶּרְבֶּו הָאָרָץ שֶׁהִיא נְּבְעָה לפגי הקיץ.

חִידַת בע״ח

בְּלִי שֵׁם מִשְׁפָּחָה

לָפְנֵיכֶם רְשִימֵת אִישִים, הָבָאנוּ רָמֶז כָּלְשָהוּ צַלֵיהָם. התוכלו לוהותם ולצייו את

מימי

בין הפותרים יוגרל ספר של אבשלום

משתעשעים

אָת אַיָּלָה חָבֶּרְתָּה. כְּשֶׁזוֹ לֹא יָדְעָה הַּמְשִׁיכָה: עָפְרוֹנוֹת, צְּבָעִים נֶהֶדְרִים, מחק וּשְׁנֵי מְחַדְרִים מָקְסִימִים. בָּאֲמֶת אֵלֶה דְבָרִים גָהַדְרִיםוּ הָתֶלְהָבָה מְבֶּרְתָּה. אוּלִי פּרְשִׁי לִי ּלְהַשְׁתַּמֵשׁ בַּצְּבָעִים. אָנִי רוֹצָה לִצְבוֹע את סצייר שעירתי סיום בכפה. אני מַבְטִיחָה שֶׁלֹא אַפִּיל וְלֹא אָשְׁבֹּר מֶבְטִיחָה 6. סיִים נַתְּכֶּן – מְשוֹרָרנוּ הַלְּאָמִי. |נְאָחַוִיר לָוֹּ אוֹתָם כְּשֶׁתְּבַקְשִׁי. לְאַחַר שֶׁצְּיָרוּ קָרָאָה לְּפֶתַע עָפְרָה בְּצֵעַר: ן עַבְּרוֹנִי הָסָדָשׁ נִשְׁבָּר, אֵפָּן אוֹתוֹ

אָם מִשְפַּחָמָם? 1. בְּנָימִין זְאֵב – חוֹתֵה סמְּדִינָה. 2. צ׳ארָלס אוֹרָד – כַּנָה ״הַיִדיד״ ע״ש מְכוֹן לְסְפּוֹרָט. 3ַ. אַהָרֹן דְּוֹד – מַוְהֵיג וּמוֹרֶה לְפוֹעֲלֵי א״י. 4. תומס אַלְוָה – מַמְצִיא מְנוֹרַת ם השמל. 3. לב ניקוֹליֶבְיץ – סוֹפֵר רוּסִי – ״מִלְחָמָה וְשְׁלוֹם״. 7. ג׳ון פיצ׳ג׳רלד – נשיא אָמֶריקני שֶנּרְצַחָ.

בַּקָטַע שֶׁלְפְגֵיכֶם חָבוּיִים שְׁמוֹתִיהָם אָלָא שֶבִּמְקוֹם שֵם מִשְּבַּחְהָם שֵׁל בַּצַלִי־חַיִּים שׁוֹנִים. הַתּדְעוּ לְנֶלּוֹתָםוּ הַתְבוֹנְנוּ הַיעב בְּתוֹדְ נַחַש, מָה קָנִיתִי הַיּוֹםוּ שְאַלָה עָפְרָה

לְאָחָי. הוּא בּוֹנֶה עַכְשָׁו מִנְדְּל שֶׁל בין המתרים יוגרל מעתק צבעוני 🕨 אָבְּיוֹת וְיָקֶּרו אוֹתוֹ בְּנֵדָאי בְּלִי הִפּוּס.

בשרורמסשכע – לשעורסשכע

סומפקוט 33

את בא שרבי!

